

Svi smo duboko svjesni kako Hrvatska treba krenuti naprijed. To se očekuje, eto, već od svršetka rata, no nikako da dođe do nekog većeg pomaka. Čujemo kako razni državni ministri putuju po svijetu, tražeći i suradnju i kopraciju svijeta, kao i ulaganje investitora iz drugih zemalja u hrvatsko gospodarstvo.

Možda ste čuli da je u Kanadi 14. veljače bio u vrlo važnoj posjeti Mr. Goranko Fižulić, hrvatski ministar za gospodarstvo. Upravo sam dobila u ruke program tog važnog poslovnog sastanka, koji je održan tog dana u Toronto Board of Trade, s predstavnicima kanadskog gospodarstva. Program je zaista lijepo tiskan, izgleda impresivno i interesantno. I prije nego što prijedem na sam sastanak, moram vam ispričati kraći razgovor povodom ovog susreta Ministra sa kanadskom i djelomično hrvatskom zajednicom (ili poslovnim ljudima). Jedan od članova bivše vladajuće stranke u Hrvatskoj rekao mi je kako o tome susretu malo tko zna. Ja sam se složila, jer to je istina, no ja ne bih bila ja, da mu nisam rekla, da se i ovaj novi ministar ponaša kao što i oni prijašnji ministri, koji su dolazili među "nas" i razgovarali samo sa izabranima. Jasno, neka nitko ne misli da ja smatram da na takve važne susrete treba doći baš svatko, ali neka mi isto nitko ne kaže da važniji predstavnici hrvatske zajednice i novinari ne trebaju biti pozvani.

No, dozvolite mi da se vratim na susret Ministra gospodarstva i njegovih suradnika sa predstavnicima kanadskog gospodarstvenog života. U Kanadu je došlo njih troje: Mr. Goranko Fižulić, ministar, Josip Kardum (sekretar ministarstva za gospodarstvo, koji je dao relativno dobru prezentaciju) i Renata Šeperić, jedna od djelatnika odgovorna za strategiju za strana ulaganja, koja je bila daleko najpripremljenija za ovaj sastanak. Kako reko, to je bio vrlo važan sastanak, jer se govorilo o mogućem ulaganju u tri najvažnije grane hrvatskog gospodarstva: INU, telekomunikacije i brodogradnju.

Razgovarala sam sa nekoliko učenika tog susreta, i nije bilo pozitivnih komentara o ovom poslovnom sastanku. Dapače, jedan od učenika, inače vrlo sposoban čovjek sa bogatim iskustvom u ovom polju rada - nakon nekog vremena morao je napustiti taj susret, jer kako sam kaže: "Više nisam mogao slušati!"

Kaže se da je samo jednom "prvi utisak" i nakon toga teško je izmijeniti ono što smo u prvi tren zaključili. Tako je, koliko ja znam, ovo prvi susret hrvatskog Ministra gospodarstva sa kanadskim poslovnim ljudima, i taj sastanak trebao je biti više nego savršen. Nažalost, on je bio sve - samo ne to. Počevši od engleskog jezika, kojim Mr. Fižulić izgleda ne barata kako bi trebao - vrlo jasno, kratko i čisto iznijeti jasne misli i pojmove u savršenom engleskom, pa do informacija koje je dao.

Et, mi Hrvati koji se stalno nudimo domovini kao dobrovoljci (a čak ni za takve nema mjesta, vjerovali ili ne), pa onda želimo pomoći svojim znanjem, čak i besplatno (i dolazi do situacija da nam se ismijavaju), mi "neznalice" kanadski Hrvati dobro znamo da svaki poslovni put mora biti savršeno organiziran - do najmanjih pojedinosti. Kad je recimo Provincija Ontario tražila strana ulaganja, pred mnogo godina, kaže mi moj prijatelj, Ministarstvo gospodarstva Ontarija, organiziralo je brojne seminare za potencijalne ulagače u zapadnoj Europi, Japanu i SAD-u. Prije odlaska u te zemlje Ministarstvo se konzultiralo sa svojim poslovnim ljudima, raznim suradnicima i svima koji su mogli izreći bilo koju pametnu ili važnu riječ o mogućem poslovanju s tim zemljama, kako bi svaka riječ službenih predstavnika bila upravo ona koja će pogoditi "u sridu". Osim toga, prije samog puta, pregledani su svi zakoni Kanade, svi ugovori, a oni koji su govorili u ime Ontarija ili Kanade, bili su posebno pripremljeni, kako jezično, tako i u svakom drugom smislu.

Nažalost, tako nije bilo na ovom sastanku. Prvo, nije bilo prevoditelja, koji je bio više nego nužan. Naša hrvatska delegacija je očito smatrala da Ministar Fižulić govori tako dobro engleski, da mu prevoditelj ne treba, pa je recimo došlo do smiješne situacije da je "birokracija" izgovorila "birokracija".

Kao drugo, neznanje i nepripremljenost o trenutnim prilikama u Kanadi pokazalo se na više mjesta: Ministar traži ulaganje Kanade u brodogradnju - a dobro se zna stanje brodogradnje u Hrvatskoj. Ministar nije mogao odgovoriti na neka relevantna pitanja: recimo o postotcima vlasništva zemljišta Hrvata i ne-Hrvata. Pa onda onaj odgovor o hrvatskim bankama koje, zamislite, štednju Hrvata investiraju u strane zemlje, a Ministar traži ulaganje stranaca u Hrvatsku, kao i u hrvatske banke, i na kraju, na reagiranje prisutnih i sam se morao složiti i reći da Hrvatskoj i ne treba novac iz Kanade!

Očito čelnici iz Hrvatske misle kako je moguće prodati "rog za svijeću" ovom svijetu, jer njihov odnos prema ovoj zemlji u kojoj mi živimo i u kojoj smo stekli izvrsnu reputaciju kao dobri radnici, marljivi ljudi, uspješni poslovni ljudi - njima ne znači mnogo, jer da im je to nešto značilo, potpuno bi se drukčije ponašali i pripremili za ovako važan susret sa Kanadanima.

I govori meni moj poznanik: "Znao, gotovo mi je bilo žao Ministra Fižulića, jer bilo je više nego očito da Ministar nije bio spreman na neka pitanja. Jer pitanja nisu bila postavljena od strane nekih nesposobnih ljudi, već od ljudi koji su vitalno zainteresirani za ulaganja u Hrvatskoj. Recimo, postoje velike i male firme. Imate velike i male ulagače. Zna se da se za velike firme javljaju već poznati ljudi, a tko se interesira za male firme? Ljudi kao Vi ili ja, no za te ljude on nije bio spreman, on nije imao listu malih poduzeća, koja bi ovakvim ulaganjima otvorila mnoga radna mjesta za nezaposlene Hrvate. Jasno, odgovor na ta pitanja dolazi iz Veleposlanstva, no ovo je vrlo važan susret, koji je, kako ja vidim, bio važan Ontarijskom Board of Trade, i na tom susretu svatko od njih troje trebao je znati sve moguće o ovoj zemlji, baratati svim informacijama, imati sve relevantne podatke i liste pri sebi."

Što reći na kraju? Sjećam se kako smo se mi, hrvatski lobisti 90-ih godina, pripremali za svaki sastanak sa bilo kojim kanadskim ministarstvom. Svakome od nas uvijek je bilo naglašavano da smo mi predstavnici Hrvatske i svaka naša riječ, ponašanje, odijelo kao i diskusija odrazit će se na situaciju Hrvatske u Kanadi. Izgleda da naša hrvatska delegacija nije svjesna težine svog rada, te svojim nedovoljnim poznavanjem i skoro neodgovornim odnosom prema zadatku koji je bio pred njima, stavili su Hrvatsku u poziciju koju vjerojatno nisu željeli, a došlo je do toga zbog neprofesionalizma. Hrvatima u Hrvatskoj nedostaje profesionalan odnos prema poslu. U poslovnom svijetu Zapada ništa se ne riješava za punim stolom (kao u Hrvatskoj) - posao se u Zapadnom svijetu obavlja vrlo savjesno, korektno, profesionalno i s velikim poštovanjem poslovnog partnera. Toga svega u nastupu delegacije hrvatskog Ministarstva gospodarstva, u najmanju ruku, nije bilo. Možda je najbolji komentar jednog učenika, koji je rekao kako je cijela prezentacija bila oko 1.5 sat, i onda su oni nestali na ručak. Što dodati tome?

Tako su mi rekli oni koji su bili na tom sastanku - jer HRVATSKA ISKRA nije bila pozvana.

Valentina

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- Ukida se Županijski dom i glasovanje dijaspore
- General Norac: Ne osjećam se krivim
- General Norac u pritvoru
- Ove godine na Jadranu 1,2 milijuna njemačkih turista
- "Mungosi" na štrajku
- Zbjeg Srba pred Olujom naredio srpski vojni vrh
- Hrvatska ratna mornarica
- Razgovor o hrvatskoj knjižnici "Tin Ujević"
- Sretan rodendan, draga gradonačelnice!

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Vladimir Benković
Damir Borovčak, dr. Darko Desaty,
Zlata Jurić, Biserka Milinković

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Novi "E-mail": iskra1@look.ca

Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053

Fax :
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretpлата :
KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretpлата na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :
1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Broj 77, 28. veljača, 2001.

Sadržaj:

Pismo urednice	2
Vijesti iz vaših zajednica	3
Najnovije vijesti	4
Ukida se Županijski dom i glasovanje dijaspora	5
Pregovori o sukcesiji, Hrvatskoj pola milijarde dolara	5
Slučaj Norac	6 - 8
Oprost za 82 Srbina ne obuhvata ratni zločin	9
Sličnosti i razlike prosvjeda	9
Gospodarstvo	10-11
Na Mungosima netko zaraduje	12
Za razminiranje treba 9,5 milijardi kuna	12
Zbjeg Srba pred Olujom naredio srpski vojni vrh	13
Srbija, Postoji samo srpskohrvatski jezik	13
Yu-sifra za popis pučanstva	13
D. Borovčak, Hallo Toronto-ovdje Zagreb	14

Od 1995. do danas ubilo se 1146 branitelja	15
Mojim očima (i srcem)	16
Hrvatska ratna momarica	18
Delnice	19
Hrvatska u prvoj Jugoslavenskoj državi	20
Vijesti iz kulture	21
Zanimljivosti	22
Pismo Vjesniku	23
Razgovor o hrvatskoj društvenoj knjižnici	24
Događaji u našoj zajednici	25 - 28
Reagiranjia	29 - 30
Vaše zdravlje, Artritis	31
Motrišta	32

PRILOG HRVATSKOJ ISKRI
Sv. Otac Papa, Stara i plemenita nacija
Izložba uz veliki jubilej
Medvedgrad postaje muzej s ljetnom
pozornicom
Što je ostalo od Domovinskog rata

Pismo urednice

Dragi prijatelji,

Nekada, pred par mjeseci, bilo je vrlo lagano pripremiti HRVATSKU ISKRU. Događaji u ta vremena, iako je bilo uvijek teško i mnogo toga se događalo, bili su nekako jednostavniji za svakoga, pa i sa nas, koji se bavimo ovim zanatom, novinama. Ovi događaji u Hrvatskoj, kad su gotovo dnevni protestni mitinzi, proglasi, referendumi, peticije, vika, galama - zaista su teško za nas ovdje gledati i pisati o tome, a kako je tek tamo živjeti! Ipak, nekako se ne mogu oteti dojmu da se tamo svašta radi, jedino se NE RADI, a to je jedino što im svima tamo može pomoći. Tako, dragi čitatelji, vrlo je teško predočiti vam sve što se dogodilo u ovih posljednjih dva tjedna, jer mi zaista nemamo toliko stranica da bi sve "pokrili", pa vam donosimo ono što smatramo najvažnijim ili najinteresantnijim događajima. Jasno, ispušteno je mnogo važnoga, između ostalog riječi Vesne Pusić, koja je rekla da je "Hrvatska napravila agresiju na BiH" (i nije se htjela čak ni ispričati), protestni skup na Trgu Bana Jelačića, da se 70% branitelja izjasnilo za individualiziranje krivnje i da se krivci pošalju pred sud, itd. Nažalost, više mjesta u ISKRI nema. Zato, oprostite ako vam ne donosimo ono što ste možda čekali, no ne odustajte, javljajte nam se, šaljite članke i pisma, kao što su se javili i oni koji su reagirali na Motrišta iz posljednjeg broja HRVATSKE ISKRE. Hvala svakome tko se javio, tako smo jači.

Donosimo vam članak o našoj hrvatskoj knjižnici i čitaonici "Tin Ujević". Jasno, od Vas, svakoga, očekujemo pomoć - knjige, magazine, video kazete, dakle sve što bi moglo obogatiti tu našu knjižnicu. Svakako se javite gosp. Puhalu, tel: (905) 507-1389.

Upravo je izišao iz tiska Toronto Sun 2001 Swimsuit edition. Svakako potražite ovu publikaciju, u njoj ćete vidjeti ljepote (i ljepotice) Jadrana.

I na kraju, u ovom broju vam donosimo izvješće s posebnog događaja zajednice: proslave rođendana gradonačelnice Mississauga, gde. McCallion. Nije prekasno da se priključite proslavi njenog 80. rođendana, jer dobre želje, a posebno dobre želje "njenih" kanadskih Hrvata, ona će svakako rado primiti. Iako je rođendan bio 14. veljače, pošaljite joj još danas karticu s najboljim željama!

Upravo sam doznala za strašne kazne Kordiću i Čerkezu! Zar je to pravda? Moje pitanje je samo kako kazne bi dobili Milošević, Mladić i Karadžić? Ne znam kako ste vi primili ove kazne, no meni su suze potekle. A ne zaboravimo: poslali smo ih po pravdu....

I u Korizmi smo: koliko ljudi treba Vašu dobru riječ, pomoć ili osmijeh? Ovo je vrijeme djela milosrđa.

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Vaše zdravlje

ARTRITIS

Artritis je okvirni naziv za tzv. *reumatične bolesti*, koje obuhvaćaju oko 116 raznih poremećaja. To su kronična oboljenja koja pogađaju svakog sedmog Kanadanina, polovica od njih u naponu života (od 30 do 50 godina starosti). Artritični poremećaji mogu biti u naravi upalni procesi, kao *reumatoidni artritis*, metabolični, kao što su *ulozi* (giht); ili degenerativni, kao *osteoartritis*. Neki imaju štetno djelovanje u prvom redu na zglobove; dok su ostali vezani s upalom ili oštećenjem drugih tjelesnih organa. Na primjer, *lupus erythematosus* se može javiti kao osip na koži lica, ali se često proširi na druge organe uključujući zglobove, bubrege i pluća; *scleroderma* ne samo da prouzrokuje zadebljanje kože nego i oštećuje mnoge dijelove tijela kao što su bubrezi i pluća.

Iako uzroci reumatičnih bolesti nisu poznati, znanstvenici vjeruju da upalni procesi mogu biti aktivirani bakterijskim ili virusnim infekcijama i postojećim neispravnostima u imunom sustavu. Pod takovim okolnostima nenormalne imune reakcije okreću se protiv vlastitih stanica tkiva i uništavaju ih. Nasljednost igra ulogu u nekim oblicima artritisa. Na primjer neke osobe nose u sebi specifični genetski marker, HLA-B27, za *ankilozni spondilitis*.

Simptomi i upozoravajući znaci ozbiljnog oblika artritisa mogu biti: ustrajna neobjašnjiva osjetljivost; bolnost; rumenilo; jutarnja ukočenost; otekline i nepokretljivost u ručnim i nožnim prstima, zapešću, koljenu i kuku; bol u križima.

Preko polovice artritisača u Sjevernoj Americi pate od ovih pet glavnih oblika artritisa:

OSTEOARTRITIS (OA) je najčešći oblik artritisa od kojeg boluje više od milijun Kanadana, naročito ljudi preko 60 godina života. U toj degenerativnoj bolesti hrskavica u zglobovima pomalo nestaje ostavljajući vrh kostiju da se međusobno trljaju uz izazivanje sve veće boli. OA može biti primarna bolest, koja se razvija sama od sebe bez ikakvog razloga, ili sekundarna, gdje je ozljeda ili propadanje zgloba rezultat povrede ili kirurške operacije ili je prouzrokovana nekim drugim oblikom artritisa, kao napr. reumatoidnim artritisom. Mnogi sportaši obole od OA ako su oštetili svoje zglobove. Do 45. godine života više muškaraca oboli od OA, a kasnije oba spola podjednako.

U početnom stadiju OA hrskavica koja pokriva krajeve kostiju počinje degenerirati, tako da zglob gubi sposobnost amortiziranja. U daljnjim fazama hrskavica se stanjuje, lomi i ostavlja u zglobnoj čahurici komadiće koji izazivaju upalu. Bol proizlazi iz obližnjih kostiju, mišića i tetiva, a naročito nakon aktivnosti. Bol u zglobovima se ublažuje mirovanjem. Kako bolest napreduje tako i bolovi postaju češći, pa i tokom noći, s jutarnjom ukočenošću. Pogođene osobe često prestanu upotrebljavati bolni zglob, što se ne preporuča, jer neaktivnost može oslabiti mišiće i pogoršati stanje bolesti.

Liječenje OA je sada agresivnije nego u prošlosti, uz program energičnih vježbi za održavanje jakosti mišića i nizom lijekova protiv bolova i upala. Acetaminofen (Tylenol) je prvi izbor za dugoročnu upotrebu. Drugi izbor su tzv. *NSAIDi* (Advil, Motrin, Aleve, Naprosyn, Feldene). Najnoviji lijekovi tzv. *COX-2 inhibitori* (Celebrex i Vioxx) manje iritiraju želudac i crijeva. Injekcija steroida u oboljeli zglob upotrebljava se za kratkoročno otklanjanje bolova i upala. Kirurgija i zamjena zglobova se primjenjuje u poodmaklim stadijima OA.

Bolovi se mogu ublažiti toplim oblozima, kupkama u toplicama i fizikalnom terapijom. Hladni oblozi pomažu kod akutne upale. Važna je zdrava prehrana, kontrola težine tijela, aerobična tjelovježba, planirano vrijeme odmora i smanjivanje stresa.

REUMATOIDNI ARTRITIS (RA), više poznat, ali manje uobičajen nego OA, napada 1 do 2 posto ljudi, više žena nego muškaraca. Ta "auto-imuna" bolest obično počinje u zglobovima prstiju šake i stopala na obje strane tijela, a zatim se širi u ostale zglobove ruku i nogu. Bolest često zahvaća osobe od 30 do 50 godina starosti, ali može započeti u svakoj dobi života, čak i kod djece od 2 do 5. Može početi naglo kao jaki napadaj, a može nadolaziti i postupno. Simptomi ponekad i nestanu, pa se opet jave. Bol je uzrokovana upaljenom i zadebljanom ovojnicom zgloba (synovium). Tekućina koja se skuplja u čahurici zgloba također pridonosi bolu i oteklini. Oteklina se može proširiti i na susjedna tkiva pa na koncu zglob postaje potpuno nepokretan. Bolesnik trpi neprestanu

bol, umor, a ponekad i povišenu tjelesnu temperaturu. Ako se bolest ne liječi zglobovi će zadobiti ozbiljne ozljede, a bolesnik će postati invalid.

Terapija za reumatoidni artritis obuhvaća specijalno podučene vježbe i nekoliko vrsta protu-upalnih lijekova. Aspirin (ASA) je prva crta odbrane, a onda slijede ostali NSAIDi. Ako ovi prestanu pomagati nakon četiri mjeseca, onda se prelazi na drugu liniju odbrane, a to su *hydroxychloroquine*, soli zlata ili *methotrexate*.

Mirovanje i ispravna tjelovježba su važni u terapiji ove bolesti. Ali bolesnik mora održavati dobru ravnotežu između tih dviju skrajnosti: više odmora kad je bolest aktivna, a više tjelovježbe kad je bolest u remisiji. Korisno je za pacijenta da smanji stres u životu i da ima zdravu djecu. Ako je potrebno treba smršaviti.

ULOZI (GIHT, engl. GOUT) je vrsta artritisa koji taloži kristale u zglobovima. Simptomi su akutna upala zglobova, otekline, vrućina, crvenilo i bol. Kod te bolesti mokraćna kiselina (engl. *uric acid*) se nakuplja u krvi kao otpadni element hrane i pića. Natrijeva sol te kiseline se iskristalizira u mnogim tkivima uključujući ovojnice zglobova. Napad gihta je do skrajnosti bolan, a obično traje pet do sedam dana, ponekad i do tri tjedna. Često započinje u nožnom palcu, ali gležanj, koljeno, prsti i lakat mogu također biti upaljeni. Preko 80 posto bolesnika su muškarci; žene prije menopauze rijetko obole. Izgleda da su ulozni nasljedna bolest, ali mogu biti i posljedica prevelikih količina hrane i alkohola, kao i bolest bubrega.

Terapija za prvi napad uloga su NSAIDi (ali ne aspirin!) i lokalne injekcije steroida. Ako mokraćna kiselina ostane u krvi u izuzetno visokoj razini, onda se pacijent stavlja na doživotnu medicaciju allopurinolom, koji inhibira sintezu mokraćne kiseline u tijelu.

SERONEGATIVNI ARTRITIS je karakteriziran negativnim testom na reumatoidni faktor (RF) u krvi i reumatizmom samo na jednoj strani tijela, obično u nogama, a ponekad i upalom u kralježnici, očima, genito-urinarom traktu i crijevima (kolitis, Crohnova bolest). Vjerojatno je ovdje uključena nasljedna komponenta. Liječi se NSAIDima i drugim sredstvima koji modificiraju bolest.

ANKILOZNI SPONDILITIS, koji zahvaća jednu u 400 osoba, napada zglobove u kralježnici, prouzrokujući upalu i na koncu okoštavanje i ukočenost cijele kralježnice. Zahvaća uglavnom mlade ljude od 18 do 30 godina starosti. Kod žena ta bolest nije tako žestoka. Prvi simptom bolesti je tup bol u trtici, koja se proširuje prema koljenu i/ili sredini leđa. Bol se osjeća prilikom prevrtanja u krevetu. Kasniji simptomi su jutarnja ukočenost u srednjim i donjim leđima, koja se može ublažiti tuširanjem vrućom vodom i tjelesnom aktivnošću. Na koncu bol se može proširiti na gornju hrptenjaču, prsa, vrat i rame, kao i na kukove. Liječenje se sastoji od tjelovježbe i treninga u držanju tijela. Za smanjivanje upale daju se NSAIDi, a kirurški zahvat se preporuča tek kad su kukovi i koljena jako oštećeni.

Za daljnje informacije obratite se na: *Arthritis Society of Canada*, 920 Yonge St., Suite 420, Toronto, ON, M4W 3J7, (416) 967-1414.

Izvor: June Engel, Ph.D., Canadian Health Guide, U. of T., 1999.

Dr. Darko Desaty

PET STVARI O OSTEOPOROZI

1. Više žena širom svijeta umire od posljedica prijeloma kuka nastalih zbog osteoporoze nego od raka jajnika, maternice i vrata maternice zajedno.

2. Kostiju su najjače u čenu između 25. i 35. godine života, a potom se počinju stanjivati. Smanjeno lučenje estrogena u menopauzi dovodi do naglog smanjivanja koštane mase. Tijekom pet godina nakon što izgubi mjesečnicu, žena može izgubiti do pet posto ukupne koštane mase.

3. I mlade žene mogu imati osteoporozu. Zbog čestih dijeta tijekom adolescencije u kojima nema mjesta za mliječne proizvode, znatno se povećao broj 20- i 30-godišnjakinja koje boluju od ove bolesti.

4. Sunčanje je dobro za kosti. Dovoljno je dnevno provesti na suncu 15 do 20 minuta da organizam proizvede količinu vitamina D potrebnu za pravilnu apsorpciju kalcija koji izgrađuje kosti.

5. Kostiju slabe i zbog pomanjkanja vježbi opterećenja koje jačaju kostur. U astronauta koji su dulje vrijeme bili u bestežinskom stanju primijećen je izuzetno brz gubitak koštane mase. S druge strane, svi tenisači imaju gušću koštanu masu u kostima ruke kojom serviraju. Redovitim vježbama opterećenja (vježbe s utezima) izbjeci ćete ili usporiti pojavu osteoporoze.

između Haaga i hrvatskih vlasti. Od čega se inače odustaje, ako ničega nikad nije ni bilo protiv Gen. Norca na haaškom sudu, kako su tvrdili i Del Ponte i hrvatska vlast?

Ovim potezom gđa. Del Ponte definitivno ostavlja sav izazvani bijes dobrog dijela hrvatske javnosti na teret hrvatskoj vlasti. Međutim, suđenje i “haaška” presuda Gen. Norcu za sumnjičenja iz 1991 godine se u Haagu očekuju i dalje od hrvatskog pravosuda. U isto vrijeme priskrbljena je sloboda da se ne inzistira “do kraja” za izručenjem Miloševića, Karadžića i Mladića. Njima će se zasigurno sada moći suditi i u Beogradu, a za to su odgovorni tko drugi do Hrvati!

Vratimo se “Motrištima”, Blaženi Šepinac je “imao hrabrosti stati pred tu vlast znajući vrlo dobro što će se dogoditi”. Norac nije ODMAH “stao pred tu vlast znajući vrlo dobro što će se dogoditi” - izručenje u Haag. Norac je SADA “stao pred tu vlast znajući” ponovno “što će se dogoditi” - dobitak “Nobilove nagrade”. Da li je doista kriv? Ne znam, ali znam kao i Norac da mu je “Nobilova nagrada” već dodjeljena. Samo će ceremonija njezine dodjele biti izvršena na hrvatskom umjesto na haškom sudu.

“Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda”, reče Tihomir Blaškić.

23. veljače 2001.

Dr. Tihomir Janjiček

Mississauga

Dear editor,

Feb. 16. 2001.

Re: “RATLINES” by Mark Aarons and

John Loftus, 1991

I am very grateful to Mr. Ivica Puhalo for letting me read the above-mentioned book. It has enraged me to a high degree.

Let me say that this book is very interesting. Let me also say that this book is devilishly complexed as it is supposedly covering a subject of enormous proportions. Let me also say that this book has a double personality as it is obviously written by at least two people: one who is an investigator, the other who is a propagandist hired by the communist Yugoslav government to throw mud at Vatican, the clergy and the Croatian organization in exile. The latter writer (I don’t know which one of the two it is) is even using the early communist propaganda terminology when referring to those who were fighting against them, or even those who were running away from them.

I have personally met several people mentioned and maligned in this book. I had the misfortune to be one of those who with infinite sadness in my heart had to leave my beloved country (called Croatia) and then had the rare privilege to personally meet the “war criminals” father Drabanović, father Madarac and others. I, in the company of several other exiles, used to meet with father Draganović in the Sr. Geronimus (San Girolamo, or Sv. Jerohim) Institute in Rome, on several occasions. Father Draganović was a person who could give us hope for the future, or a few streetcar tickets. The greatest gift was a Red Cross visa to Argentina. Anything criminal about that? I don’t think so.

I can state today that, had it not been for the Catholic institutions in Italy, we who managed to escape Tito’s hell would have had a very predictable end: forcible repatriation. For me it would have been for the second time: the earlier one being the one that happened in the summer of 1945 when, after the Croatian army retreat to Austria, we were handed over to the reds. The death march to Vršac and Kovin followed.

J. K. Belins, Toronto

Plavi Jadran i Hrvati

Hrvati bi mogli sami izgraditi Hrvatsku u jednu najmoderniju zemlju na ovoj planeti sa svojim ulaganjima - svi zajedno.

Moja vizija za prvih 20-30 godina 21. stoljeća je da se na svakom hrvatskom otoku izgradi jedna hidrocentrala na visini od 100 ili više metara; iskopati kanale, koji tunel, ako zatreba, pa i koje jezero - sve to betonirati, napuniti morskom vodom sa nekoliko velikih električnih pumpi, a na drugoj strani kanala, ili jezera sagraditi branu, kao i sve drugo na vodení pogon, elektrane.

Hrvatski inženjeri i tehničari bi zajedno izabrali teren, napravili nacрте gdje bi se što gradilo, a za takvu izgradnju bit će sigurno ulaganje svih Hrvata sa svakog kontinenta svijeta, kao i stranih ulaganja.

Ovako sagrađene elektrane snabdjevat će same sebe sa neiscrpnom tekućom vodenom energijom, najjeftinijom za sva vremena, kao i

najčišćom. Oko svakog otoka bliže ili dalje od mora, ovisno o udaljenosti naselja, treba sagraditi prometnice sa dvije ili tri trake za saobraćaj trolejbusa, tako da se što manje automobila upotrebljava. Putničke automobile, kao i kamione preurediti na baterije i protein (kao što to čine Japanci).

Kad se na otocima izgrade takove elektrane i dobije velika električna energija, tamo će se moći otvoriti sitnija industrija; tako bi svi stanovnici otoka imali posao. Sa tako velikom energijom može se još više učiniti: betonirati nekoliko bazena, pokriti ih i izolirati, a struje će biti dovoljno za grijanje vode i tako će biti mogućnost turizma 12 mjeseci godišnje.

I dok se ovakova izgradnja razvije na svim otocima onda se može prijeći na obalnu izgradnju takovih elektrana za unutrašnjost Hrvatske. Hvala Bogu, imamo Jadransku obalu od slovenske granice preko Istre do Dubrovnika, te se može izgraditi na desetine ili više takovih elektrana kako bi zamijenile današnju energiju proizvedenu od ugljena, nafte ili nuklearne energiju.

Kad takve elektrane budu izgrađene i kroz Hrvatsku provedena struja visokog i niskog napona, svaki pojedinac imat će mogućnost upotrebe električne energije električnu grijalicu - živio on u šatoru ili u kući, a sva industrija bi se mogla preokrenuti na ovakovu vrstu energije, kao i željeznice i sav gradski saobraćaj. Tako bi moguće bilo sagraditi dvije željeznice na struju, jedna preko Austrije i Njemačke, druga preko Mađarske do Poljske, koje bi brzinom od 200 - 300 km/sat prevozile turiste ili robu do Jadrana i obratno.

Ne smijemo ispustiti iz uma još jedan veliki projekt: kanal rijeke Save prema Jadranu za plovidbu manjih brodova. O ovome projektu pisalo se prije 38 godina u glasilu Hrvatske Bratske Zajednice “Zajedničaru”. Ulaganja u ovakove projekte koje sam spominjao su osigurana, svi su ulagači sigurni, pošto su državni i za sva vremena osigurani. Hrvati svi zajedno onako kako su obranili Republiku Hrvatsku - tako jc isto mogu izgraditi u najmoderniju državu na svijetu.

Danas na svijetu ima mnogo vrlo bogatih Hrvata. Neka svaki uzme jedan otok na Jadranu (ili dvojica), tako će brzo zaposliti sve nezaposlene u Hrvatskoj, a obalna i unutar Hrvatske izgradnja pozivat će sve ili većinu iseljene Hrvatske iz cijelog svijeta. Tamo, po povratku čekao bi ih posao u masovnoj izgradnji elektrana, naselja, kuća, novih gradova.. Postojeće rudnike željeza i bakra, tvornice žice i kablova svih veličina, tvornice elektromotora i pumpi svih veličina, tvornice željeznih cijevi svih veličina, željeznih stupova za visoki i niski napon struje, željeznih tračnica za prugu, tvornice betonskih stupova za gradsku elektromrežu, tvornice cementa treba samo povećati, proširiti - jer sve će to trebati za izgradnju.

Ova planeta pravo je Božje stvorenje od dva dijela vode i treći dio kopna. To nam je dar Božji, ali ga čovječanstvo ne zna čuvati. Nema skoro niti jednog kutka na ovoj planeti da nije zagađen prolitim uljem; ptice i ribe trpe zbog toga, a na kopnu kemikalije svake vrste zagađuju i zrak i vodu. Najveću zagađenost donijela je druga polovica 20. st., no novom modernom tehnologijom i novom elektroenergijom moguće je sve očistiti.

Europa je dobro ekonomski izgrađena, a naša lijepa Hrvatska je dio Europe. Postavlja se pitanje da li Hrvatska mora sada slijediti sve što joj Europa naredi za razvitak hrvatske ekonomije. Ja bih rekao ne, jer sada Hrvati imaju dobru priliku podignuti morsku stajaću vodu na stotinjak metara ili više u prirodnu tekuću vodu, kroz kanale, koje jezero i tako izgraditi do sada najsnažniju elektroenergiju i biti prvi u svijetu.

Dragi moj Hrvati po cijelome svijetu i u domovini: vama na razmišljanie! S današnjom modernom tehnikom sve ie moguće napraviti. Današnji sistem nije dobar, treba ga mijenjati. Počnimo u Hrvatskoj u 2001. godini. Nitko ne može pomoći toliko koliko svi mi zajedno.

Vaš,

Nikola Rogić, Mississauga

“Income Tax Time”

Da li znate da osobe koje imaju nisku zaradu, penziju ili su na socijalnoj pomoći mogu se obratiti na Canada Customs and Revenue Agency - Community Volunteer Income Tax Program, i dobiti pomoć pri ispunjavanju poreznih prijava, formulara besplatno.

Obratite se telefonom na 1-800-959-8281 ili pogledajte na internetu <http://www.ccr-a-adrc.gc.ca/volunteer> ili za informacije na www.ccr-a-adrc.gc.ca

Biserka Milinković

“HRVATSKA ISKRA” - Broj 77, 28. II. 2001.

Vijesti iz vaših zajednica Molimo, obratite pažnju.....

Generalni konzulat Republike Hrvatske

Mississauga, Ontario

Mississauga, 21.02.2001.

O B A V I J E S T

Popis stanovništva, kućanstva i stanova 2001. godine provodit će se od 01. ožujka do 31. ožujka 2001. godine za hrvatske državljane s prebivalištem u Republici Hrvatskoj, na radu i boravku u inozemstvu, kao i za članove njihovih obitelji s kojima borave.

Za navedenu kategoriju hrvatskih državljana diplomatske misije i konzularni uredi će organizirati distribuciju obrazaca za provođenje popisa i prikupljanje ispunjenih obrazaca.

Obzirom na činjenicu da mnogi hrvatski državljani iz ove skupine zbog popisa neće dolaziti u konzulami ured, Generalni konzulat u Mississaugi će cijeniti suradnju s hrvatskim katoličkim župama i drugim hrvatskim udrugama i klubovima u distribuciji i prikupljanju ispunjenih obrazaca, sve u cilju brojnijeg odaziva u provođenju samopopisivanja.

Ljubazno molimo predstavnike hrvatskih katoličkih župa, hrvatskih udruga i klubova koji žele pomoći provođenje popisa da se jave Generalnom konzulatu.

Poziv na proslavu

Pred više od pola stoljeća Hrvati su ostvarili svoju državotvornu želju i svoju domovinu ozakonili na internacionalnoj sceni. Stjecajem političkih okolnosti koje su promijenile zemljovidnu kartu, Hrvatska Država se morala, kao i mnoge druge, povući a internacionalne scene.

Pola stoljeća nakon toga događaja, svjetske političke okolnosti ponovo su proizvele situaciju u kojoj, ne uz male žrtve Hrvatskog naroda, Hrvati su ponovo svoji na svome. A Republika Hrvatska je ravnopravna članica Ujedinjenih naroda.

Kako se ništa u ljudskoj poviesti ne događa bez nekakvog kontinuiteta, tako i Nezavisna Država Hrvatska, kao i ova sadašnja Republika Hrvatska, povezane su poviestnom sudbinom. A poviest svakog naroda u širem smislu je njegova prošlost, sadašnjost, ali i budućnost.

Stoga, uz moto: “Poštujemo ono što imamo, a ponosimo se hrvatskim poviestnim pravom i istinom” i uz vrlo uspješan dogovor udruga i organizacija, Hrvati Toronta i okolice zajednički vas pozivaju na svečanu proslavu

60 godišnjicu ustopave Nezavisne Države Hrvatske 10. travanj

Proslava će se održati 7. travnja, ove godine u Croatia Banquet Hallu, 1989 Dundas Street East, Mississauga. Koktel u 5:30, večera u 6:30 navečer i slijedi program.

Ulaznice su u prodaji kod predstavnika udruga i organizacija, u Hrvatskim kreditnim zadrugama Toronta, Mississauge i Hamiltona, kod gosp. Petra Lučića, tel. (905) 828-2221.

**Dodite da zajednički proslavimo ovaj značajan dan hrvatske povijesti.
Priređivački odbor**

KORIZMA

Pepelnicom 28.veljače o.g. počinje Korizma. Nekad je to kod nas Hrvata značilo vrijeme posebnih priprema, vrijeme odricanja, vrijeme dobrih djela, posta...

Sjetimo se toga pa odlučimo napraviti nešto konkretno u Korizmi- npr. nazvati jednom tjednom osobu za koju znate da je osamljena, bolesna. Možda ponuditi moralnu i financijsku pomoć samohranj majci, penzi-oneru; predložiti i dati svoj prilog za sakupljanje hrane i ostalih važnih životnih predmeta ovdje u našim crkvama; napisati pismo, par riječi ohrabrenja našim zatvorenicima u zatvorima, invalidima domovinskog rata, ustanovama i obiteljima koji godinama brinu za bolesnu djecu..

Probajmo manje gledati televiziju - umjesto toga ako je i samo sat tjedno - posvetite svojoj djeci, ženi, mužu, roditeljima, osobama u potrebi. Polje rada je široko, raznoliko i ovisi najviše o vama što ćete odlučiti - jer to su sve djela milosrđa..

Biserka Milinković

“HRVATSKA ISKRA” - Broj 77, 28. II. 2001.

REAGIRANJA

Nastavljajući na reagiranja u vezi hrvatskog jezika, evo nam još jednog “bisera” i akcije koja bi trebala uslijediti odmah, biti brza i uključiti čim više nas Hrvata ovdje u Ontariju. Ovih dana je Ontarijska Vlada poslala masovno poštom obavijest/brošuru “Introducing Telehealth Ontario” stanovnicima Ontarija. U toj koverti između ostalog je i kartica koju možete popuniti i poslati natrag na Ministry of Health. Ništa neobično da Ministarstvo troši vaš novac koji ste vi platili kroz porez na takove brošure i traži vaše mišljenje ili želi vam pomoći. Ironija je u tome što su tu više od desetak jezika a među njima i **SRPSKO-HRVATSKI** .

Protestirajmo na tu nepravdu, omalovažavanje, podcjenjivanje jer to nam je dužnost a time ćemo pokazati da nam nije svejedno kako se naziva naš materinji jezik. Zar nakon deset godina priznate nam države Hrvatske i hrvatskog jezika priznatog kao takvog na sveučilištima da se još uvijek naziva SRPSKO-HRVATSKI ?

Posaljite kopiju tog obrasca/formulara s pismom vašem predstavniku u Ontarijskom Parlamentu kao i Ministarstvu Zdravlja. Ne čekajmo da netko drugi to napravi za nas, počnimo od “malih “ stvari jer ako ne po-radimo ništa na takovim stvarima kako ćemo napraviti nešto na “velikim “ stvarim. Pokažimo da možemo ako hoćemo početi mijenjati stvari koje su važne za nas ovdje. Ako ne držiš do svoga neće niti drugi držati do tebe. Osim toga i dio tvog poreza ide za tu svrhu pa imaš i tu pravo!

Trebate pomoc kako napisati pismo? Imate djecu koja govore i pisu engleski, pa neka Vam pomognu.

Biserka Milinković

CREDIT REPORTS

CREDIT BUREAU - privatna kompanija ima podatke o vama i vašoj financijskoj situaciji. Da li znate koji su to podaci, da li su točni ili nisu ? Da li znate ako ste izgubili ili vam je netko ukrao SIN kartu, da možete imati problema?

A client made a loan appointment with the bank and did not check his credit report / file. He discovered that someone had been running around using his Social Insurance Number purchasing goods and giving him a very “bad credit name “

The information provided by the credit grantors such as retailers, banks, and financing companies give credit information to consumer CREDIT BUREAUS and pay them to keep this information available and up-to-date.

You have a right to once a year check with those private credit bureaus (Equifax Canada or Trans Union of Canada) what is in your file. Check with your bank which one of those companies is applicable to you or check also on internet for more information on the subject.

Biserka Milinković

Stranica 3

HRVATSKI PREMIJER ZNAO JE ZA SKROVIŠTE HRVATSKOG GENERALA

ZAGREB - General Mirko Norac, prije nego što je odlučio odazvati se pozivu Županijskoga suda u Rijeci, puna dva tjedna boravio je u jednoj vili u elitnom zagrebačkom naselju Markuševac, na obroncima Zagrebačke gore. Neslužbeno smo to doznali iz dobro informiranih krugova bliskih aktualnoj vlasti.Isti izvori tvrde kako su samo tri osobe znale gdje se nalazi general Norac, ali da je redoviti, izravni svakodnevni kontakt s Norcem održavala tijekom ta dva tjedna samo jedna osoba.

Zanimljivo je, kako tvrde naši izvori, da je informaciju o tome gdje se nalazi general Norac imao i predsjednik hrvatske Vlade Ivica Račan, koji je preko osoba od najvećeg povjerenja, posredno kontaktirao i s generalom Norcem. No, iz taktičkih razloga, kako ne bi doveo u pitanje uspjeh pregovora s Haaškim tribunalom, premijer Račan, tvrde naši izvori, o tome je šutio, štoviše svoja je saznanja u javnosti poricao.

Isti izvori tvrde kako hrvatski predsjednik Stjepan Mesić, za razliku od premijera Račana, nije ni na koji način kontaktirao s generalom Norcem, unatoč Predsjednikovoj spektakularnoj izjavi da je Norac s njim stupio u vezu, te mu čak najavio prijavak. (Slobodna Dalmacija, 26.2.)

BEOGRADSKI SKUP NOVINARA I PISACA BIVŠE JUGOSLAVIJE

Kako pomiriti Hrvate i Srbe?

BEOGRAD (Hina) - Jednodnevni razgovori pisaca i novinara Srbije i Hrvatske o mogućnostima "pomirenja dvaju naroda" završeni su u subotu navečer u Beogradu bez zajedničkih konstatacija, a pomoćnik hrvatskog ministra za ekologiju Hrvoje Glavač u završnici je ocijenio da je pomirenje "prejaka riječ". Sastanak je održan u beogradskom Goethe-institutu u organizaciji njemačkog Instituta za odnose s inozemstvom (IFA) i grčkog Centra za demokraciju i pomirenje u Jugoistočnoj Europi (CDRSEE), a iz Hrvatske su, osim Glavača, doputovali i novinari i publicisti Igor Mandić, Nenad Popović, Sinan Gudžević te Slobodan Snajder.

Glavač je kazao da će se uskoro između Srbije i Hrvatske "učiniti mnoge stvari" za lakšu komunikaciju dviju zemalja. Pritom je naveo platni promet i olakšani vizni režim.

Srbijanska spisateljica Drinka Gojković kazala je da ponajprije treba utvrditi tko se mora pomiriti - obični ljudi, intelektualci ili političari, te zapitala kako pomiriti politike dviju zemalja.O zahtjevu iz Hrvatske da se Srbija ispriča za rat, ona je kazala da isprika "ništa ne znači", jer ona, po njoj, "ponovno pozicionira moć". Po njoj je isprika "amoralni čin" ako se upućuje ljudima kojima su ratom život uništeni ili djeca stradala. Igor Mandić u isprici vidi "gest velikog simboličnog potencijala", a rasprava o tome "igra je moraliteta" postavljena, po njemu, na pogrešnim temeljima. Što se Hrvatske tiče, kazao je, prvo treba utvrditi karakter rata, odnosno "je li bio građanski ili obrambeni".Nenad Popović drži da je isprika, međutim, potrebna jer ima "visoku simboličnu vrijednost" za žrtvu.

Predsjednica Jugoslavenskog povjerenstva odvjetnika za ljudska prava Biljana Kovačević-Vuco ocijenila je da prije utvrđivanja odgovornosti i pomirenja i u Srbiji i u Hrvatskoj treba stvoriti pravni okvir za prve korake prema pomirenju, odnosno zakone o oprost i suradnji s ICTY-jem.Prema njezinim riječima, Srbija i Hrvatska prvo moraju izručiti optužene za ratne zločine pa tek onda formirati povjerenstva za istinu s "jakim istražiteljskim timom koji bi radio slično Tribunalu u Haagu".

Slobodan Snajder je kazao da se prije pomirenja mora "apsolvirati pitanje krivnje, odnosno stvarnih gospodara rata na prostorima bivše Jugoslavije, a što će se", kazao je, "najbolje obaviti diskusijom o korisnicima toga rata". (Slobodna Dalmacija,26.2)

Bagat će za NATO proizvoditi “stingere«, topove, puške i strojnice

ZADAR, 25. veljače - Pregovori Bagata Precizne mehanike d.d. i dviju austrijskih tvrtki Kepplinger i Binder, proizvođača oružja, u završnoj su fazi. Austrijanci namjeravaju kupiti Bagat i u Zadru proizvoditi oružje. Te dvije tvrtke ušle su zajedno u program proizvodnje pješačkog oružja za NATO kojim već opskrbljuju deset članica Sjevernoatlantskog saveza. U prvoj fazi u Bagatu će se proizvoditi jurišna puška, puškostrojnica, laka

strojnica, snajperska puška i laki sustavi za vatrenu podršku pješaštvu, a u drugoj topničko i zatim protuavionsko raketno naoružanje tipa “stinger”.

Sedamdesetpostotni vlasnici Bagata su Hrvatski fond za privatizaciju i Mirovinski zavod, a ostalih 30 posto imaju banke i mali dioničari. Na natječaj HFP-a o prodaji Bagata, objavljen u Financial Timesu, javile su se te dvije austrijske tvrtke s pismom namjere. Usput su preko svoga veleposlanstva u Zagrebu zatražile od Zavoda za platni promet podatke o Bagatovu bonitetu. Uslijedili su razgovori Uprave Bagata s najvišim državnim dužnosnicima, od predsjednika Republike, ministara u Vladi, Glavnog stožera Oružanih snaga do Ministarstva obrane.

Predstavnici Glavnog stožera hrvatskih Oružanih snaga i Ministarstva obrane nakon pregovora u Beču, Zagrebu i Zadru odobrili su projekt. Nakon podrobne analize njihovo je izvješće bilo vrlo pozitivno. Svi su oni podržali taj program, jer svakoj je državi u interesu da ima svoju proizvodnju oružja. Hrvatska, koja bi u budućnosti trebala postati članicom NATO-a, morat će imati oružje prema standardima Saveza. I zemlje koje nisu članice NATO-a, pokazale su zanimanje za kupnju velikih količina tih vrsta oružja jer je riječ o oružju najboljih taktičko-tehničkih osobina. Vojni atašei Rusije, Poljske i drugih zemalja već su razgovarali s hrvatskim predstavnicima o svojim namjerama.

Novo trgovačko društvo u sklopu Bagata zvat će se Bagat-Kepplinger, ili skraćeno “BK”. U prvoj fazi Austrijanci će uložiti 60 milijuna šilinga u rekonstrukciju proizvodnih pogona i opremu koju će postaviti 20 njihovih najboljih stručnjaka. Mr. Šime Medić, predsjednik Bagatove uprave, za početak najavljuje otvaranje između 300 i 500 novih radnih mjesta za mlade visokostručne kadrove, a s vremenom radnih bi mjesta trebalo biti i više, ovisno o proizvodnji.

Ta je tvornica do Domovinskog rata zapošljavala 3500 radnika i bila među prvih pet tvornica šivaćih strojeva u Europi. Izvozila je šivaće strojeve na istočno tržište, najviše u Rumunjsku, tadašnju Čehoslovačku i Istočnu Njemačku, ali i na zapadno - u Ameriku, Australiju, Novi Zeland. Uz pogon u Zadru, imala je i pogone u Ninu i Benkovcu. S poduzećem SAS, koji je izrastao iz sustava Bagata, predstavljala je okosnicu razvoja metaloprerađivačke djelatnosti i bila je strateški pravac razvoja gospodarstva sjevernodalmatinske subregije. U Bagatu i SAS radilo je 4500 ljudi, ta su poduzeća predstavljala najakumulativniju gospodarsku djelatnost u Dalmaciji, a dala su i snažan impuls razvitku grada Zadra i cijelog njegova područja. (Vjesnik)

BOZANIĆ U KANADI

VANCOUVER, 20. veljače - U sklopu posjeta hrvatskim župama u zapadnoj Kanadi, zagrebački nadbiskup Josip Bozanić pohodio je u ponedjeljak Victoriju. U toj hrvatskoj župi sv. Leopolda Mandića djeluje fra Jerko Čaleta. Narednih dana nadbiskup Bozanić posjetit će hrvatske zajednice u Americi - Portland i Seattle.

Svoj pohod zagrebačkih nadbiskup završava misnim slavljem na Pepelnicu, 28. veljače, u hrvatskoj župi Prečista Srca Marijina u Vancouveru. Nadbiskup Bozanić vraća se u Hrvatsku 1. ožujka, objavila je u utorak Informativna katolička agencija. (Vjesnik,21.2.)

Najnovije iz Haaga:

Za djela protiv "čovječnosti", za "stotine" ubijenih i tisuće protjeranih,sudac Jorda je Dariju Kordiću dosudio 25 godina.U bitci za Ahmiće stradalo je 37 osoba, kako je osmrtnicama dokazano na sudu - bez dokaza kako je stradalo tih 37 osoba!

Mario Čerkez dobio je 15 godina, a ne tereti ga se za Ahmiće! Tako je mogao biti osuđen bilo tko na mjestu Marija Čerkeza,samo zato što je tamo bio.

(Pisac teksta poznat uredništvu)

HRVATSKA ISKRA

Reagiranja....

VIŠNJA KATUŠIĆ GEOHELI: NAZDRAVLJE!

Nekada se pošta iščekivala s velikim uzbuđenjem i dolazak poštara je uvijek značio donošenje novih vijesti ili dugoočekivanog pisma, slike izraza emocionalnosti ili potvrde istomišljenosti. Napredkom tehnoloških novotarija koriste se brza i detaljnija audio, video i ina komunikativna sredstva, učinkovitija po brzini i preciznosti, ali gubi se ljudski faktor bliskosti i dodira. Svakako u bliskosti i razvijanju zajedništva, u bratskom djeljenju dobra i zla, nam pomaže ova hladnoća, promjenljivost vremena i naš stari hrvatski način komuniciranja; razgovora bez odstojanja.

Mi Hrvati, u susretu ne poštujemo “private space” poput naroda sjevernjačkih kultura. Mi se razgovaramo lijepo glasno,unoseći se žarom svog temperamenta u lice sugovornika. Mi se zagrimo i poljubimo, zna se najviše do dva puta, ali dovoljno da uhvatimo ovu zimsku komunikativnu bolest - gripu. Rodendan mi baš pada u zimi i to na Valentinovo, kad svako na taj dan ljubavi pruža ruke i grli i ljubi bez obzira na promuklo grlo, crvene i nabubrene krajnike, isto tako crveni nos od prečestog brisanja. Tako redovito uz rodendanske darove dobijem i gripu. Ove godine mi ju je poklonila baš Urednica ovih novina u čvrstom zagrljaju, vesela što ima s kime podijeliti tu muku, što je već nekoliko dana privlači krevetu. A ja sam primila taj rodendanski dar jednako graciozno kao i popratne darove. Nažalost ne predstoji nam neki blagdan, pa neću moći šmrcajući i kašljući doprinjeti u potpunosti hrvatskom tradicionalnom načinu komuniciranja, a baš bi ovo bila zgodna prilika da upečatljivo, bez odstojanja izrazim svoje stavove i mišljenje, bez odstojanja onako glasno, u pol bebe, što kažu u plemenitoj Slavoniji.

Uredništvu HRVATSKE ISKRE:

Poštovana Valentina, javljam Vam se u svezi s Vašim zadnjim napisom “Motrišta” u našoj “Iskri”. Ne, ne želim Vam “držati lekcije”, “učiti Vas pameti”, ili pokazati kako ja “drugačije mislim”, jer ne mogu otprijeti drugačije mišljenje.Da, ja jesam za pluralizam misli i stajališta, ne ovisno o tome da li će se meni osobno određena promišljana ili stajališta dopasti. Konačno ne javljam Vam se radi osobnog publiciteta.

Čitajući “Motrišta” čini mi se da ste nastojali izbjeći “razloge ili izgovore” zbog kojih se gosp. Norac nije želio pojaviti pred hrvatskim pravosuđem i zbog njih je i dobio potporu s protesnog skupa u Splitu. No, u isto vrijeme ste nesvjesno dali odgovor u “Motrištima” na pitanje zašto se nije pojavio na sudu u Rijeci. Da se još jednom podsjetimo, poziv na sud gosp. Norca u svrzi je s umorstvom Milana Levara, zaštićenog svjedoka iz Haga. To mnogi zaboravljaju.

Obrazloženje gosp. Norca za neodlazak na sud je njegova sumnja da mu hrvatske vlasti prave klopku kako bi ga isporučile haškom sudu koji ga sumnjiči za zlodjelo tzv. “etničkog čišćenja” u Gospiću tijekom 1991 godine.

Dana, 22. veljače, gosp. Norac se predao hrvatskoj policiji i pravosuđu, nakon što je dan prije gđ. Del Ponte priopćila kako je odušla od daljnjeg proгона gosp. Norca u svezi sa sumnjičenjima iz 1991 godine. Naime, odlučila je i svu do sada prikupljenu dokumentaciju protiv Generala Norca predati hrvatskom ministarstvu pravosuđa koje će nastaviti sudski procesuirati sumnjičenja iz 1991 godine.

No, vratimo se nekoliko mjeseci i dana u nazad. U kolovozu prošle godine gosp. Budiša objelodanio je postojanje optužnice u haškom sudu protiv Gen. Stipetića. Gotovo 6 ili 7 mjeseci stizali su demanti tvrdnje gosp. Budiše, od Predsjednika Hrvatske Vlade do Predsjednika Hrvatskog Sabora i Predsjednika Republike, ali i svih inih nositelja državne vlasti u Hrvatskoj. U konačnici se tvrdnja gosp. Budiše pokazala točnom. Doista je teško povjcrovati kako svi hrvatski predsjednici Vlade, Sabora i Države nisu znali istinu, pogotovu što je gosp. Budiša njihov glavni koalicijski partner u vlasti. Znači nositelji hrvatske vlasti su svjesno lagali hrvatskoj javnosti. Iza toga nastupa iznimna diplomatska aktivnost kako bi se “abolirao” Gen. Stipetić, dok je Predsjednik Hrvatske Države u Siciliji izjavljivao da svačiji ne-odaziv sudu u Hagu znači stavljanje na stranu kriminalca i razbojnika (!!),čime se jasno opredijelio za Stipetićevu isporuku u Hag.

Od siječnja prošle godine dokumenti iz ureda Predsjednika Republike odlaze u Haag mimo Ureda za suradnju s haškim sudom. Hrvatski zakon je jasan, samo Ured za suradnju s haškim sudom može komunicirati sa haškim sudom. Samo taj ured može primati zahtjeve za dokumentima i svjedocima iz Haaga, te samo ih samo on i može even-

Vox pupuli, vox dei, stara je rimska i Premda su Rimljani to tako mudro učili, nisu bili dovoljno mudri i uzeli za ozbiljno glas naroda. Pa što im se dogodilo? Propali su u svojoj korupciji i međusobnom istrebljivanju u borbi za vlast. Nažalost do podvojenosti dolazi i među nama Hrvatima i dovodimo u opasnost opstojnost svoje države koju smo stekli uz tolike žrtve pod vodstvom naših mudrih i hrabrih vojskovođa. Jedan starina iz Čavoglava,obranjenih osamnaestoricom dragovoljaca,káže najvažnije oružje branitelja je srce, a onda primjena sredstava na raspolaganju.A naši hrvatski branitelji su imali srca kojim su pobjeđivali brojnijeg i bolje naoružanog srbočetnickog osvajača. Neka im je svaka čast i slava!Bez njih današnja Vlada ne bi se trebala ulagivati kuharima nove zadjednice na Balkanu. Svi živući a i oni mučenici koji su položili svoje živote za Lijepu našu s rajskih visina se mogu pridružiti glasu naroda za zaštitu generala od haaških ralja. Znakovito je da glas naroda na splitskom skupu je suzvučan sa spomenom na Blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je ušao u srca naroda svojom izjavom: Ja bih bio ništarija, kad ne bih priznao volju svog hrvatskog naroda.A proročki je objavio nadu: Neće oni (misleći na komuniste) dovijeka trajati!. Ove godine se Stepinčevo slavilo na različite načine, ali s istim ciljem veličanja Blaženika i hrvatskih velikana.

Nazdravlje, ljubi vas i grli na blizu i daleko, Za HRVATSKU ISKRU, Toronto Višnja Katušić Geoheli.

tualno tamo i dostaviti. Predsjednik Države nije poštovao zakon vlastite države na što je dao prisegu na Markovu trgu u Zagrebu i na što ga obvezuje i Hrvatski Ustav. Da su dokumenti doista odlazili u Haag potvrđuje nedavno oduzimanje predsjedničke arhive od Hrvatskog Predsjednika i stavljanje u Hrvatski državni arhiv s moratorijumom od 30 godina na uporabu tih dokumenata. Odmah iza toga stigao je pismeni upit Hrvatskoj Vladi od gđe. Del Ponte “što to znači”? Ako dokumenti nisu odlazili kriomice iz Ureda Predsjednika Republike u Haag, čemu bilo kakvo pitanje gđe. Del Ponte?

Posve je jasno da Predsjednik Hrvatske Vlade nije bio siguran u stajalište Predsjednika Republike u svezi Generala Stipetića, te mu je zato i oduzeta arhiva. Opravdano se sumnjalo da bi Predsjednik Mesić mogao ponovno zlorabiti vlastitu arhivu i tijekom diplomatske aktivnosti “aboliranja” Gen. Stipetića poslati kompromitirajuća dokumenta haaškom sudu mimo Ureda za suradnju sa tim sudom. Time bi činom konačno kompromitirao i Gen. Stipetića i Hrvatsku Vladu, te bi uništio i sve napore hrvatskih vlasti za Stipetićevim “aboliranjem”.

Zbog toga su svi pozivi i prisege za funkcioniranje “pravne” države od strane Predsjednika Mesića i Predsjednika Račana obična parodija i lakrdija. U “pravnoj” državi je najodgovornija dužnost Predsjednika Republike. On mora poštivati zakon države čiji je predsjednik. Ukoliko postoje osnovane sumnje za njegovo nezakonito ponašanje odmah se imenuje saborsko povjerenstvo za istragu. Predsjednici Hrvatske Vlade ili Hrvatskog Sabora imali su i još uvijek imaju priliku za tu inicijativu, ali su je propustili i propuštaju je zbog tzv. “partnerskih” odnosa u vlasti. Zbog toga su riječi sa skupa u Splitu “ne predaj se Mirko jer nemaš se kome predati” bile na žalost istinite!

Vratimo se na Gen. Norca. Hrvatske vlasti očevidno same nemaju jednako stajalište prema svim hrvatskim generalima. Za Gen. Stipetića svi su nositelji hrvatske vlasti “letjeli” u njegovu obranu. Gen. Norca je bivša oporba, a danas vlast u zadnjih nekoliko godina “prala” po svim čitanim tiskovinama u Hrvatskoj sa sumnjičenjima iz 1991 godinu. Time su ga nesumnjivo svjesno gurali na sud u Haag. I ne samo Gen. Norca, već svc onc generalc koji nisu stekli generalska promaknuća u doba “komunizma”, čekajući njihovo stjecanje po utvrđenom “partijskom ključu”. Nije se moglo Gen. Norcu suditi u Hrvatskoj, jer su konačno već sva moguća dokumenta poslana u Hag, preko Ureda i mimo Ureda za suradnju sa sudom u Hagu. Počelo se sa sumnjičenjem za umješanost u umorstvo Milana Levara kako bi se postigao jasni cilj,kada se jednom uhiti za bilo što sigurno ide u Hag.Taj sud ima prioritet nad nacionalnim sudom.

Javnim priopćenjem odluke Karle Del Ponte o odustajnju od daljnje istrage protiv Gen. Norca i slanju do sada prikuljenih dokumenta protiv Gen. Norca u Hrvatsku, samo je potvrda dogovorene “klopke”

Predavanje AMCA-e

Prošle srijede, 21. veljače na U of T, u Faculty club-u, pred punom dvoranom članova AMCA-e i gostiju, održano je izvanredno predavanje o hrvatskoj naivi. Predavač je bio gosp. Michael Milković, direktor Fine Arts Museum iz St. Petersburga, iz Floride.

Ovo predavanje bilo je pravi užitek. Gosp. Milković je znalački vodio slušatelje kroz povijest hrvatske naive, objašnjavajući osobine svakog pojedinačnog slikara, čiji radovi su bili izloženi u njegovom muzeju. Posebno je bilo uživanje slušati gosp. Milkovića, jer je očito bilo iz svake njegove riječi koliko voli svoj posao, slikarstvo, i koliko je uživao u priređivanju baš ove izložbe. (HRVATSKA ISKRA je pisala o ovoj zanimljivoj izložbi u ranijim izdanjima, dok smo o samom naivnom slikarstvu pisali u prošlom broju.) Vrlo zainteresiranim slušateljima predstavio je nekolicinu hrvatskih naivnih slikara, kao i njihove slike: Hegedušića, Viriusa, Feješ, Skurjena, Rabuzina, Gažija, Večenaja, Kovačića kao i Josipa Generalića (sina Ivana Generalića). Svaki dijapozitiv-slika bio je jedan interesantniji od drugoga. Boje, koje upotrebljavaju ti seoski umjetnici su upravo očaravajuće, način slikanja takav da čovjek upravo ne vjeruje da takva ljepota postoji. Izbor tema je upravo fantastičan, tako da je naziv, koji je dan ovoj izložbi - "Fantastical world of Croatian naive art" - upravo pogodan.

Gosp. Milković je govorio prisutnima o radu svog muzeja, o tome kako Fine Arts Museum iz St. Petersburga radi na tome da ima stalnu postavu raznih umjetnina iz Hrvatske, tako se uskoro sprema izložba slikarstva iz druge polovine XIX. i početka XX. stoljeća, uz neke druge moguće izložbe.

U svojoj prezentaciji gosp. Milković je također spomenuo loše stanje hrvatskih muzeja, kojima treba hitna pomoć kako bi mogli i dalje kvalitetno djelovati. Očito je da je momentalna gospodarska situacija vrlo teško utjecala na financije raznih muzeja, tako da svim muzejima bez razlike treba hitna pomoć. Fine Arts Museum iz Floride je učinio nešto po tome: poslali su novčanu pomoć od US \$ 55,000 Muzeju naivne umjetnosti koje je otvoren pred koju godinu, a posjeduje izvršne izložbene artikle.

Ovo predavanje je, kao i druga AMCA-ina predavanja, vrlo zainteresiralo hrvatsko pučanstvo u Torontu i okolici. Prisutni na ovom predavanju postavili su mnoga pitanja, a knjige o Naivnom muzeju u Zagrebu rasprodale su se za čas. Šteta je velika da su takva predavanja u gradu Torontu do kojeg nije lako doći, posebno hrvatskom pučanstvu iz Mississauga. S obzirom da je kvaliteta predavanja na visini, velika je šteta da lokalno hrvatsko pučanstvo ne sudjeluje na ovim predavanjima u većem broju.

AMCA-i velike čestitke na izvrsnom predavanju, kao i na broju slušatelja, a gosp. Milkoviću - velika hvala na izvrsnoj prezentaciji. (VK)

Preporučujemo Vam:

TRAVEL SERVICE LTD.

Special agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

GeneralTourist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agencije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

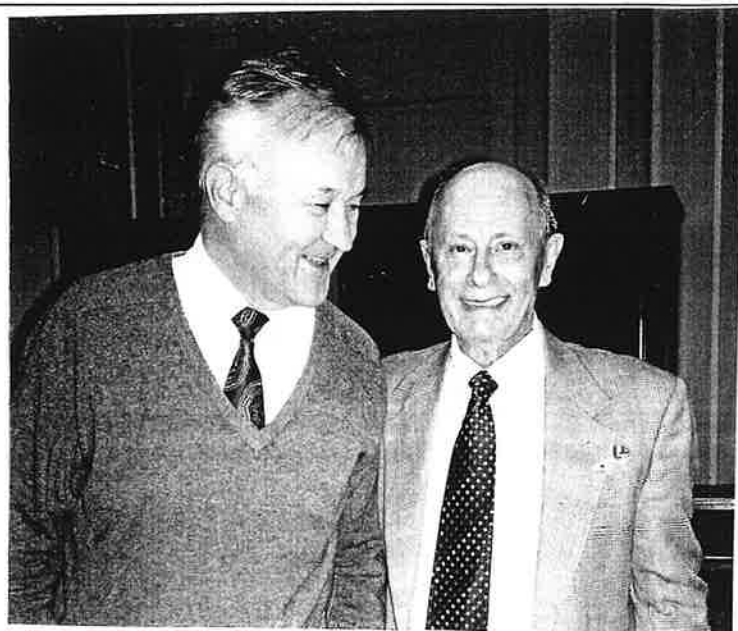
- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7 FM od ponedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40 AM).
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Road Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com Fax: (905) 602-8899

CHIN Radio is now broadcasting LIVE on the internet 24 hrs a day! Check out our new and improved website: chinradio.com and listen to FM 100.7 and AM 1450 live on your computer! email us your comments at: promotions@chinradio.com. We would like to hear from you!

Dr. Ivan Hrvoić i gosp. Michael Milković

Preporučujemo.....

DR. PETER T. DONKO
OPTOMETRIST

7777 KIPLING AVE. STE. 104
WOODBIDGE, ONTARIO

(905) 264-1512

KIPLING AVE.

HIGHWAY #7

HRVATSKA ISKRA
Vaše zadovoljstvo

All the best, Madam Mayor!
Mrs. McCallion and Mr. Tony
Kikaš before the breakfast

UKIDA SE ŽUPANIJSKI DOM

Šestorka ukida i glasovanje dijaspore

ZAGREB- Nakon višetjednih neslužbenih najava šefovi vladajuće koalicije jučer su donijeli političku odluku da se pristupi izmjenama Ustava i ukidanju Županijskoga doma Hrvatskoga sabora. Tako bi neposredno prije isteka mandata drugom sazivu Županijskoga doma u povijesti Hrvatske hrvatski parlament postao jednodoman. To ne znači da će jedinice lokalne samouprave izgubiti utjecaj na kreiranje zakona koji se odnose na njihov rad, kazao je novinarima koordinator šestonice premijer Ivice Račan izlažući model po kojem bi županijske skupštine dobile i pravo svojevrsnog veta na prijedloge zakona koji tretiraju njihovu problematiku.

Lokalni izbori 13. svibnja

Račan je kazao da bi jedinice lokalne samouprave dobile pravo iznijeti mišljenje o zakonskim prijedlozima koji će regulirati njihova prava, obveze, financiranje... te da to mišljenje mora biti prenjeto Zastupničkom domu. Ako jedna trećina županijskih skupština bude nezadovoljna prijedlogom zakona, Zastupnički dom o njemu bi morao raspravljati ponovno u roku od 15 dana. Time bi se, kazao je Račan, u Ustavu sačuvala bit instituta Županijskoga doma koji je trebao regulirati interese lokalne samouprave, što se u stvarnosti nije dogodilo.

Vladajuća koalicija raspravljala je i o promjeni Zakona o lokalnim izborima, pa se na stolu našla ideja da Hrvatska po uzoru na neke europske zemlje utvrdi stalni termin za lokalne izbore. Prema prijedlogu to bi bio drugi tjedan u svibnju svake četvrte godine. Gledajući u kalendar, to bi značilo da će ove godine lokalni izbori u Hrvatskoj biti održani u nedjelju 13. svibnja. Dakako, ako se prethodno u Saboru provedu zakonske izmjene.

PREGOVORI O SUKESIJI KONAČNO POKRENUTI S MRTVE TOČKE

Hrvatskoj pola milijarde dolara

LJUBLJANA — Izaslanstva zemalja sljednica SFRJ su se nakon tri dana pregovaranja u ljubljanskom Holiday Inn, prema očekivanjima, razišla bez velikih sporazuma. No, za međunarodnog posrednika sir Arthura Watta je prvi takav susret nakon dvogodišnje stanke bio velik uspjeh, jer su svi pregovarači pokazali ozbiljna nagnuća k doseganju dogovora. Po Wattsovim riječima, sljednice su vrlo blizu potpisa sporazuma o pristupu, povratu i uporabi saveznih arhiva pohranjenih u Beogradu, zatim o mirovinama, posebice nekadašnjih saveznih uposlenika, uključujući osobe iz JNA, što se tretiralo kao humanitarno pitanje, te o drugim stečenim pravima privatnih osoba, što obuhvaća i prihvaćanje obveze svih sljednica da preuzmu dugove svojih finansijskih ustanova, među kojima Ljubljanska banka nije usamljen primjer.

To ne znači da se hrvatska strana sklonila pred slovenskim guranjem deviznih dugova pod tepih Narodne banke Jugoslavije, nego se samo traži poštivanje svih ugovora naslijeđenih raspadom nekadašnje zajedničke države. Uz to, hrvatski pregovarači nisu pristali da stanarsko pravo bude dio stečevine, oko čega je u Ljubljani izgubljeno dosta vremena. To su bila ujedno i najlakša sukcesijska pitanja, na kojima je pri čišljanju dnevnog reda inzistirao Watts. No, najviše vremena je potrošeno na raspravu o razdiobi vrijednosnica i zlata iz baselske Banke za međunarodna poravnavanja.

Iako zbog makedonskih i bosanskohercegovačkih zahtjeva za izmjenama ponuđenog ključa razdiobe nije postignut očekivani dogovor, prijedlog Međunarodnoga monetarnog fonda ne može biti upitan, jer su ga sve strane prihvatile još 1992. godine, pa se sada razmatraju načini za uvažavanje argumenata Makedonije te Bosne i Hercegovine na neki drugi način, rekao nam je čelnik hrvatskog izaslanstva Božo Marendić.

Prijedlozi službenog Skoplja i Sarajeva nisu ništa novo, samo što prije nisu bili toliko izraženi, jer su četiri sljednice nastupale složno ne bi li primorale SRJ da napusti samovoljno uzurpirani položaj jedine nasljedne zemlje. S druge strane, pregovarač na dogovor pritišće i uprava baselske BIS, jer odugovlačenje s razdiobom loše utječe na zemlje korisnice međunarodnih kreditnih linija.

Navodno su švicarski bankari postavili i rok do 15. travnja, tako da nije isključeno da upravo zbog toga na sljedećem sastanku sve sljednice prihvate ponuđeni ključ Međunarodnoga monetarnog fonda, prema kojem

Na stolu je i ideja o redefiniranju ustavne kategorije biračkog prava. Koalicija razmišlja da se definira kao opće i jednako, koje bi imali svi hrvatski državljani s navršenih 18 godina koji prava i obveze ostvaruju u Hrvatskoj. To bi zapravo značilo da bi takvim ustavnim definiranjem iseljeništvu izgubilo pravo sudjelovanja na izborima u Hrvatskoj. Premijer Račan kazao je da će se o toj ideji već sljedećih dana zauzeti stav i da će biti poznat prije nego prijedlog izmjena Ustava uđe u saborsku proceduru, što se planira za desetak dana.

Razmjerni model

Koalicija razmatra i preoblikovanje lokalne samouprave, pa se razmišlja o davanju prava općinama da kroz statute odluče hoće li ili neće imati poglavarstva. Župani bi bili predstavnici regionalne samouprave, koji za tu dužnost ne bi trebali ničiju potvrdu. Prema sadašnjem zakonskom rješenju imenovanje župana predlaže Vlada, a potvrđuje ga predsjednik Republike. Zbog potrebe da se na razini županija odraduju i državni poslovi, Vlada bi imenovala predstojnike županijskih ureda.

Predstojeći lokalni izbori najvjerojatnije će biti provedeni po razmjernom (proporcionalnom) modelu. Dosad su provedeni po mješovitom modelu pri kojem se tri četvrtine zastupnika biralo razmjernim modelom, a jedna četvrtina većinskim.

Na pitanje razmatraju li mogućnost da HDZ-ova većina u Županijskom domu prijevremeno raspusti taj dom i isprovocira izbore prije ustavnih izmjena, Račan je rekao da je to razmotreno i da nisu zabrinuti.

Predsjednica Županijskog doma dr. Katica Ivanišević ocijenila je odluku o ukidanju Županijskog doma štetnom.

IINS se ne slaže s odlukom o ukidanju Županijskoga doma, ali će prihvatiti stalništvo koalijskih partnera, izjavio je za Hinu predsjednik Središnjeg odbora HNS-a Radimir Čačić. Županijski dom je, po njegovu mišljenju, trebalo ukinuti pri donošenju ustavnih promjena, kad je to predlagao i predsjednik Mesić. (Večernji, 23. 2.)

bi Hrvatskoj pripalo 28,49 posto od 447 milijuna dolara u novcu, zlatu i vrijednosnim papirima.

Na dnevnom redu su bile i zajedničke devizne rezerve iz sefova Narodne banke Jugoslavije, o kojima je jugoslavenska strana konačno dokumentirano progovorila, premda pregovarači pred novinarima nisu željeli govoriti o sudbini i utočistiha konkretnih milijuna ili milijardi dolara. Razgovaralo se i o utvrđivanju jedinstvenog datuma raspada bivše Jugoslavije, koji će unatoč različitim prijedlozima i nužnom uvažavanju pojedinih elemenata sukcesije, po svemu sudeći, ostati jedan od dana s konca lipnja 1991. godine.

Uglavnom, nakon posljednje etape iscrpljujućega pregovaračkog maratona, kojem se kraj još ne nazire, Marendić procjenjuje da bi Hrvatska mogla naslijediti između 450 i 500 milijuna američkih dolara, što će ovisiti o tečaju valuta i cijenama zlata.

A opipljiviji rezultati od ljubljanskih, te globalni sporazum kojim bi se uredili arhivi, mirovine i stečena prava, optimistično se očekuju nakon sljedećih trodnevnih pregovora, čiji je početak najavljen za 9. travnja u Bruxellesu. (Večernji list)

Preporučujemo.....

- specijalna izrada nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

SUSRET S GENERALOM MIRKOM NORCEM KOJI JE BIO MEĐU 150.000 PROSVJEDNIKA NA SPLITSKOJ RIVI OVAJ ME SKUP ISPUNIO PONOSOM, SPREMAN SAM NA JOŠ JEDNU ŽRTVU

Dok je tekao veličanstveni skup u Splitu na kojemu je 150.000 građana prosvjedovalo protiv namjere vlasti da uhiti generala i heroja Domovinskoga rata Mirka Norca, te ga izruči Haagu, vjerojatno nije bilo nikoga tko se nije pitao: A gdje li je sada Norac, gleda li on ovo i kako se osjeća? Nitko, zacijelo, nije ni slutio da je dobro maskirani general bio u toj masi ljudi. Nosio je čak i transparent "Ja sam Mirko Norac" koji, očito je, nitko nije ozbiljno shvatio.

Pobjeda u ratu

Norac je htio zahvaliti Slobodnoj Dalmaciji na objektivnom praćenju slučaja. Poruka je do nas stigla usmenom predajom. I dok se svijet razilazio, porazgovarali smo s njim u jednom kutku tamnog podruma Dio-klecijanove palače. Norac je bio pod snažnim dojmom svega onoga što je gledao u Splitu, govoreći suznim očima: "Kad gledam to mnoštvo ljudi iz svih krajeva Hrvatske, iz svih slojeva, mlade i stare koji su došli, stali i prosvjedovali u moju obranu, uvjereni u moju nevinost, sve drugo, svi mogući strahovi padaju u drugi plan. Došlo mi je da istrčim na pozornicu. Puno puta sam bio pred opasnošću, gledao sam smrti u oči. Pobjedili smo u ratu, dobili čino ve i priznanja, ali ovo je definitivno potvrda ispravnosti našega puta, najveće moguće priznanje koje me ispunjava ponosom.

Ovo je slika koju nikada neću zaboraviti, koja će me pratiti cijeloga života i ispunjavati zadovoljstvom. Ovo je narod za kojega se vrijedilo boriti i žrtvovati i kojemu ću i ubuduće, uvijek kad god zatreba i koliko god bude u mojoj moći, stajati na raspolaganju. Zahvaljujem se tom silnom narodu, svima koji su ovdje došli, svojim Sinjanima, alkarima, Hrvatima iz Herceg-Bosne, stožerima za obranu digniteta Domovinskog rata, svojim kolegama, generalima i suborcima, udrugama, strankama, ljudima iz Crkve, posebno biskupima Barišiću i Bogoviću koji su ohrabрили moje roditelje, svim govornicima. Naravno, i Slobodnoj Dalmaciji".

— Što je, po Vama, bilo odlučujuće za ovakav skup? Neki kažu da je sve ovo posljedica manipulacija HDZ-a, ili čak kriminalnih skupina. Gdje sve ovo može završiti, kakav razvoj događaja očekujete?

Sve ovo skupa nije podrška samo meni. To mi je potpuno jasno. Povrijeđen je elementarni ponos ljudi. Sve naše težnje za slobodom, stradanja i muke netko nastoji obezvrijediti, baciti u blato. To ljudi osjećaju, imaju svoje srce i pamet i ne može se njima manipulirati.

HAAG: CARLA DEL PONTE PREPUŠTA ISTRAGU PROTIV GENERALA NORCA HRVATSKOJ

HRT 21. veljače - Glavna haška tužiteljica Carla Del Ponte objavila je u Haagu da će prepustiti hrvatskom pravosuđu vođenje svih postupaka koji bi se mogli voditi protiv odbjelog hrvatskog generala Mirka Norca.

U svjetlu činjenice da nikakva optužnica protiv Norca nije podignuta i na temelju odredbe 9. Pravila suda o postupku i dokazima, tužiteljica je odlučila ne tražiti prepuštanje slučaja ICTY-ju, piše u priopćenju Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije (ICTY) objavljenog u Haagu. U priopćenju se navodi da je glavna tužiteljica primila na znanje da je hrvatsko pravosuđe nedavno počelo krivičnu istragu protiv umirovljenog generala Mirka Norca zbog navodnih zločina počinjenih u Gospiću godine 1991. Progon Mirka Norca za događaje koji su se dogodili u Gospiću u 1991. i za bilo koji drugi navodni zločin počinjen između 1991. i 1995. na teritoriju Republike Hrvatske, odgovornost je relevantnih pravosudnih tijela u Hrvatskoj. Unutar granica svojih ovlasti tužiteljica će pomoći istražnim tijelima i tužiteljstvu u Hrvatskoj tako da im pruži sve korisne dokaze koje bi mogla posjedovati u vezi s Norcem.

Tužiteljica je, dodaje se u priopćenju, izrazila zadovoljstvo daljnjim pozitivnim razvojem događaja u suradnji njezina Ureda i hrvatske Vlade.

Glasnogovornica haškog tužiteljstva Florance Hartmann nije željela u telefonskom razgovoru iz Haaga reći je li o slučaju Norac prošlog četvrtka u Dubrovniku razgovarao zamjenik premijera Goran Granić s glavnom tu-

Split neću zaboraviti

Ovo je slika koju nikada neću zaboraviti, koja će me pratiti cijeloga života i ispunjavati zadovoljstvom. Ovo je narod za kojega se vrijedilo boriti i žrtvovati i kojemu ću i ubuduće, uvijek kad god zatreba i koliko god bude u mojoj moći, stajati na raspolaganju.

U krajnjoj liniji, narod osjeća da je tu riječ o pokušaju poništavanja desetogodišnje povijesti našega naroda, možda najslavnijeg i najplodonosnijeg razdoblja naše novije povijesti uopće. Htio bih preko vas poručiti narodu da se ne da obeshrabit niskim udarcima, ali i da ne nasjeda provokacijama. Treba ostati u okviru Ustava i demokratskog prava na okupljanje i izražavanje svojih stajališta, bez nepotrebnog vrijeđanja, ometanja prometa i normalnog odvijanja života, pogotovu se treba čuvati fizičkih sukoba.

Ponižavanje države

— Što možete reći na optužbe na Vaš račun?

Nisam s njima upoznat, niti znam od koga dolaze. Mogu samo reći da sam rukovodio obranom Gospića, koji je svakodnevno razaran, da smo zaustavili bestidnu četničku agresiju, koja nije prezala ni od čega, koja se služila svim raspoloživim sredstvima. Nisam ubijao nikakve civile niti takvo što naređivao, s civilima nisam imao nikakva dodira, bavio sam se isključivo strategijom obrane. Bila je to svakodnevna bitka na život i smrt i nije ni bilo vremena za izživljavanje. Prije i poslije svake akcije odlazio sam u crkvu.

— Čitamo kako Vam neki ljudi oko Vas ne daju da se prijavite policiji, iako biste to, navodno, željeli.

Ma, kakvi ljudi oko mene. Ja sam u svakom trenutku spreman stati pred sud Republike Hrvatske, spreman sam na još jednu žrtvu, ali neka mi se omogući dostojanstvena obrana sa slobode. Ja sam ipak general Hrvatske vojske, stupio sam u obranu domovine s 22 godine bez kalkuliranja i nisam zaslužio da me se pritvara i progoni, da mi se stavljaju lisice na ruke. Ne želim ići u Haag, jer sam tamo već osuđen. Želim imati obitelj i živjeti mirno i slobodno kao i svi građani ove zemlje. A zar nije poniženje za samu državu koja šalje svoje generale u druge države da im sude neki drugi? Neka predsjednik države i Vlade kažu javno i jasno da neću biti izručen Haagu i da će mi se osigurati dostojanstvena obrana, i ja ću se isti dan pojaviti pred pravosudnim organima naše države. (Slobodna Dalmacija, 15. veljače)

žiteljicom ICTY-ja koja je tada bila u posjetu Cmoj Gori. Ne bih željela ući u detalje njihova razgovora, rekla je Hartmann, dodajući da je na sastanku bilo riječi o raznim temama iz područja suradnje Hrvatske sa Sudom.

Hartmann je, upitana hoće li tužiteljstvo prepustiti hrvatskom pravosuđu istragu svih zločina počinjenih u razdoblju od 1991. do 1995. na području Hrvatske, kao što je to učinjeno u slučaju Norac, pojasnila da se odluka glavne tužiteljice odnosi samo na slučaj Norca i ne prejudicira da će se svi slučajevi prepustiti hrvatskim tijelima.

Služite se našim pokroviteljima

Modern Age
Plastics Inc.

50 Fasken Dr., Units 2, 3, 4,
Rexdale, Ont., M9W 1K5
Tel. (416) 675-2955
Fax (416) 675-2955

STAN TRTANJ

Custom Plastic Fabrication & Machining
Specializing in Acrylics: Designing, Displays, Advertising, Homeware

their presence in our country, in our province, and especially I value their presence in the City of Mississauga!"

Before I finish this report from the Mayor's birthday celebration, let me tell you about a certain pride and friendship that our representatives felt when they listened to the speech of Madam Mayor in the evening of the same day in the Mississauga Civic Centre when the Mayor was thanking all those who were present and who participated in the festivities of the day. In front of many dignitaries from the federal,

This beautiful cake was presented to Mrs. McCallion

provincial and municipal governments, many high officials, fifteen mayors, many business people, many influential leaders of the Canadian and Mississauga's political and social life she said, in very simple words, when speaking about the events of the day: "What a day. what a day!! From the early morning, my day started wonderfully! I met with my lovely Croatian community, and they presented me with something that I could have only dreamt all my life! Only friends can present to friends something like this! They gave me a beautiful replica of my City Hall and the replica of most loved Cathedral in the capital City of Croatia, Zagreb - in gold! My dear Croatians, I love you and I thank you very much. I know there are few Croatians in the audience!" (not a full quote)

I know for sure that the Croatian representatives were all choked up!

The Mayor of Zagreb, Mr. Bandić, has sent his special greetings to Mayor McCallion, inviting her to visit Zagreb in the fall. We sincerely hope that Mayor McCallion will be able to find few free days to visit the our beautiful capital, Zagreb, with our best wishes.

At the end, there are no words to say what a wonderful this day that was. Many times that day Mayor McCallion was told how special she was, and everyone wished her the best many times that day. We from the Canadian Croatian community, would like to join the rest of the citizens of your City and wish you all the best from every Canadian-Croatian heart in the City of Mississauga, and us, living outside of the borders of your fair City. There are no words to express our gratefulness for the kind words, and your love that you extended to us when we felt so lonely and so desperate. You were then the lone voice in the political life of Canada who extended your hand, your heart and stood by us, firmly believing in the righteousness of our cause. For your love, for your encouragement and your trust in us we shall always be grateful, Madam Mayor.

Happy birthday, Mayor McCallion! Sretan Vam rodendan!
Canadian-Croatians of Canada

"Sport je jedina djelatnost ljudskog roda u kojoj se svi borimo istim oružjem. Sekunde, minute, metri, centimetri, golovi, koševi, bodovi... U sportu se čovjek nauči i gubiti. Znae, važno je u životu biti dobar gubitnik, znati izgubiti, pretvoriti poraz u smijeh, u veselje, gitaru i pjesmu, u pobjedu! Tako je i nastala moja izreka: "Bolje humor nego tumor!"« To se najbolje nauči u sportu - tu leži tako velika vrijednost sporta. Sport odgaja i formira čovjeka.«

Žarko Dolinar

Večer nogometnog kluba "Dalmacija"

U petak 16. veljače u dvorani župe Hrvatskih Mučenika održana je večera nogometnog kluba "Dalmacija". Gost večeri bio je popularni pjevač gosp. Dražen Žanko. Kad sam došla u dvoranu ljudi su tek dolazili, no vidjelo se da će dvorana biti prepuna. Došli su i gosti, mnogi svećenici iz hrvatskih župa, kao i časne sestre. Dvorana je vrlo brzo bila prepuna nasmijanih ljudi.

N.K. "Dalmacija", prije večere: Eva Jošt, Angela Kraljević i Berislava Ljubić

Po običaju, bila sam na ovoj večeri kao i na mnogim drugima tek jedno kratko vrijeme, pa sam ovih dana malo razgovarala s onima koji su se zabavljali na toj izvrstnoj večeri cijelu večer. Jedna od mojih izvjestitelja mi je rekla kako joj je bilo zaista izvrstno na ovoj humanitarnoj večeri za nogometni klub iz Oakvillea "Dalmacija", čiji su mladi igrači i roditelji dali sve od sebe za ovaj dan. Pokazivali su mi mlade igrače, koji su radili tamo gdje je trebalo cijelo vrijeme. Stariji, funkcioneri kluba, kao i roditelji, pomagali su isto tako sa žarom, jer za klub "Dalmaciju" - sve bi dali. Jasno, rezultati nisu izostali - moji izvjestitelji su mi rekli da im je bilo jako, jako dobro.

Pitala sam kakva je bila hrana: kažu mi da je odojak bio "savršeno pečen", janjetina isto, a i sve ostalo je bilo jako, jako dobro. Kuharice i kuhari u kuhinji su bili nagrađeni velikim pljeskom, a i zaslužili su - čista.

Vrijedne kuharice večere N.K. "Dalmacija"

Gosp. Žanko je zaista izvrstno zabavljao cijelu dvoranu, prvo svečanim koncertom na kojem su svi zadivljeno i koji puta suznim očima slušali poznate pjesme koje su nas nosile kroz Domovinski rat, posebno njegovu "Od stoljeća sedmog", kao i mnoge druge. Posebno je "dotaknuo" mnoge kad je zajedno sa malim Josipom Begonjom otpjevao dirljivu pjesmu "Majko". Kažu mi da nije bilo niti jednog suhog oka u dvorani! No, tako je to sa Draženom Žankom, njegova pjesma svima nam donosi i sreću i bol. Nakon koncerta počeo je ples, a tada je gosp. Žanko pjevao sve one vesele dalmatinske pjesme u početku (pa on je Sinjanin!), a onda se prošetao pjesmom po cijeloj Hrvatskoj! Iz svih krajeva Hrvatske zvonila je pjesma te večeri u dvorani misisaške crkve.

Svi iz nogometnog kluba "Dalmacija" bili su zadovoljni komentarima gostiju, kao i uspjehom večeri. Zato, u ime mnogih gostiju s kojima sam razgovarala, svakako čestitke idu svima iz nogometnog kluba "Dalmacija" na izvrstnoj večeri, i na velikom zadovoljstvu koje su dali svojim gostima. Gosp. Draženu Žanku: hvala Vam na lijepoj pjesmi, hvala na druženju! I sretan Vam put u domovinu. (VK)

But what is a birthday celebration without a cake, flowers and a song? Yes, this celebration had everything: a beautiful, huge birthday cake, prepared by our Pastry Villa (probably Mr. Redžep Hubjer made the cake himself it just looked delicious), Mrs. Biserka Butković gave Madam Mayor the beautiful birthday card that was signed by everyone, and then the special gift was presented to our Mayor, Mrs. McCallion.

The special gift, a gold medal - a golden medal on which was a replica of the Mississauga City Hall, together with the Cathedral from Zagreb, with the flags, Maple leaf and our "šahovnica" (made by Nicmar jewelry). It is beautiful - and Madam Mayor just loved it! Her comment was: "My favourite City hall, my favourite Cathedral". It was obvious that she did not expect such an interesting present.

At that moment there was a song, happy, cheerful "Happy birthday to you" - sung by everyone in the Croatia restaurant, the song that flew from all our hearts to our Mayor, with our best wishes for the great lady who believed and helped us all the time. Mr. Krijan then talked about how this gift was thought of, and what it meant for us to give Madam Mayor this medal, the symbol of the City of Mississauga, and our Cathedral, the heart of every Croatian.

Madam Mayor was visibly touched, and you will be able to see from her speech: "This is just a delight. I remember the morning when Mike (Krijan) said to me: 'Is there any chance that we could meet with you on your birthday?' I said no, but I decided to come, although my time was really short, since it is such a busy day, but you know why I came: I always enjoy being with my Croatian people. It's been many years as you say, 30 years that I worked with you respected you and assisted you wherever possible. This is a very special time as well. I remember the problem we got into when we tried to help you out. That

Madam Mayor with Vel. Ivica Lozić

was a very exciting and challenging mission that you undertook so successfully. But today I join with you in the celebration. I remember when the Ambassador from Yugoslavia counsel general came out and told me that I had no right to raise the Croatian flag at City hall. I told me I would raise any flag I wanted. So I wasn't very popular at that time. In fact I have letters from somebody in Ottawa telling me I shouldn't do it as well, but we did it, we the Mississauga Council, we did it, because we believed in Croatian people, in outstanding contribution you made to Canada, to our province and to Mississauga. Hard work, your faith is also very important too. I have always respected your adherence to your faith. Faith in God and Jesus Christ it's always been very, very impressive. Mike Krijan and his family are very special to me. I feel I am the part of their family. I really am. They are just a wonderful family. That park without Mike is no park in my mind. And I want to say that the beautiful wording that your daughter Antonija used this morning in her speech - you and your wife Kata should be very proud of your two daughters, they really are an asset. Ana is working for an auditors now, I was telling her, you train there, we will steal her. So it is really a pleasure to be with you folks this morning. Having been to Croatia and

Mrs. McCallion during the speech to the Croatian representatives in Croatia restaurant (Mr. Kikaš in the rear)

seeing that beautiful Cathedral in Zagreb, I remember Sam and I were in Slovenia, and landed in Zagreb, and had only a few hours, I said: "Sam, there is one thing you got to see, and that is the Cathedral in Zagreb", and we went there in the short time that we had before the flight have that replica of the Civic centre, I think is just beautiful - thank you most sincerely. You know I am with you all the time. I think you are great people, you really are great people. And I also enjoy knowing your leaders in the Church, this young man here (meaning vel. Ivica Lozić) said he was going back to Croatia to sat. I said to him: "Don't you dare!". Not only that he came back, but also what pleased me most - he chose the church in Mississauga. Now we can call him our own! The fathers - good friends, I had a lunch with 12 of them at the Sister's house in Mississauga road: boy, are they good artists, they can play violin, guitar, I fact I thought they should do some nightwork.

It's interesting, you know, a part of my life as Mayor I have been with my Croatian people, and it's so special, so today I want to thank you from the bottom of my heart for all your support, guts, so much for all the contribution. And I was with you through all your trouble, through those years. I remember when I prayed for you. I remember when I said to the Council, before the Lord's prayer, I said to the Council: "Today I'd like the council and those in the isles to join me in saying a prayer for the Croatian people". I got a call from the Serbian, why would you pray for the Croatians. I said then I would pray for whom I choose to pray for and the Croatians need the prayers right now. So I have been with you all the way up stood up for you, strongly against others and I am so proud. So today I started as the proud Mayor of Mississauga, saying thank you sincerely for all you've done for me. You talk what I have done for you! You have done a lot for me, because you made my life and my turn as Mayor so pleasant, to know that you care for your Mayor. That means a lot to me. Thank you very, very much.

Dear readers, you must know that at this point everyone present was standing in respect to this great lady, our friend - we were all so touched with Mayor's words, and her love and respect for us as people, as Croatian nation!

Mr. Kikaš at the end thanked Madam Mayor for her kind words, wished her once again happy birthday, hoping that we would meet in 10 years time, "but of course, on a year by year basis, every year from now at the same time..."

I managed to talk to Madam Mayor for a very short time, almost at the end, and these are the words she sent to you, our readers: "As I just said, the Croatian people are wonderful people. They are hard workers and very dedicated to their faith, to Canada. They enriched Canada, they enriched our province and our City with their contribution. So, we value

Jakovčić: Mi smo demokratska snaga i čisti obraz Hrvatske

PULA, 17. veljače - Mi smo demokratska snaga ove zemlje i čist obraz ove Hrvatske. Došli smo ovdje, u središte Pule, slaviti mir, slobodu i demokraciju i nitko nas u tom opredjeljenju neće spriječiti i zaustaviti - rekao je u subotu prije podne na javnom skupu "Za mir i demokraciju", predsjednik IDS-a Ivan Jakovčić. Potporu okupljenih građana dobio je i Damir Kajin koji je poručio kako ne mogu simboli Hrvatske biti rušitelji mostarskog Starog mosta, Pakračka poljana, ubojstvo djevojčice Zec i ustaški simboli koji su se vidjeli širom Hrvatske posljednjih dana.

Pred više tisuća građana koji su se na pulskoj tržnici s maslinovim grančicama i figurama bijelih golubova, pridružili skupu u organizaciji IDS-a, HSS-a, HNS-a, LS-a i ASH-a obratili su se uz Ivana Jakovčića, stranački čelnici Zlatko Kramarić, predsjednik LS-a i Nikola Ivaniš, predsjednik PGS-a, saborski zastupnici Damir Kajin i dr. Furio Radin, pulski gradonačelnik Ginkarlo Župić, kao i vodeći ljudi županijskih vijeća stranaka suorganizatora.

"Svi koji Istru prihvaćaju kao svoj dom i onakvu kakva jeste, u našim su srcima, a onima koji donose nacionalizam i mržnju odgovaramo maslinovim grančicama opredijeljeni za budućnost u kojoj je presudno: biti slobodan i čestit čovjek!" - poručio je u ime talijanske etničke zajednice njihov zastupnik dr. Furio Radin.

"Došli smo slaviti mir, slobodu i demokraciju, i nitko nas u tom uvjerenju ne može spriječiti ni zaustaviti", rekao je predsjednik IDS-a Ivan Jakovčić, na međustranačkom javnom skupu u Puli, održanom u subotu pod nazivom "Za mir i demokraciju". Jakovčić je rekao kako više tisuća okupljenih ljudi u Puli predstavlja demokratsku snagu ove zemlje i čisti obraz Hrvatske. "Nakon desetogodišnje borbe zajedno smo zbrisali tiraniju i nećemo se vraćati u prošlost. Istra je tu prva, Istra je uvijek prva kad se brani demokracija", naglasio je Ivan Jakovčić u svom kratkom, ali toplo pozdravljenom istupu, nakon čega je simbolički pustio golubove koji su s pulske Gradske tržnice odletjeli u sunčano istarsko nebo. Međustranački javni "Za mir i demokraciju", u organizaciji IDS-a, HNS-a, HSS-a, LS-a i ASH, otvorio je pulski gradonačelnik Ginkarlo Župić, rekavši kako se neophodno bilo oglasiti ovakvim skupom u trenutku kada se u Hrvatskoj dovode u pitanje osnovne vrijednosti demokracije. Pozvao je i druge gradove da na sličan način manifestiraju podršku koalicijskoj vladi šestorke i njezinoj demokratskoj platformi, uz naznaku kako nisu upitna prava hrvatskih branitelja.

Saborski zastupnik dr. Furio Radin, govoreći u u ime talijanske etničke zajednice, istaknuo je da sloboda i demokracija nisu samo parole, već temelj osobnog integriteta svakog hrvatskog građanina. "Svi koji Istru prihvaćaju kao svoj dom i onakvu kakva jest, u našim su srcima, za razliku od onih koji donose nacionalizam i mržnju, i njima odgovaramo

ovim maslinovim grančicama. Mi smo za budućnost, u kojoj će biti presudno: biti slobodan i čestit čovjek", poručio je Furio Radin.

"Hrvatska se mora suočiti sa stvarnošću. Demokratska i građanska Hrvatska mora odgovoriti na poruke mržnje", naglasio je Damir Kajin i dodao kako je dosta ratnih pokliča, jer ne nose ništa dobro. Po Kajinu, ni na splitsku rivu većinu ljudi nisu izvukli takvi pokliči, nego goraka svakodnevnica. Zapitao se koliko je poduzeća otišlo u stečaj i koliko je radnika ostalo bez posla u ovih 17 Norčevih dana, upozorivši da se u Istri svih proteklih 10 godina živjelo mirnije i bolje nego u ostalim dijelovima Hrvatske. Spomenuvši skup koji je prije tri dana u Puli predvodio rušitelj starog mosta u Mostaru, Kajin je upozorio da se Hrvatska ne može graditi na takvim simbolima, na Pakračkoj poljani, ubistvu djevojčice Zec, ustaškim simbolima, već na miru, suživotu, convivenzi.

Ratko Crnobori u ime ASH poručio je kako u Hrvatskoj moraju biti pred zakonom i pred sudovima svi jednaki, da to nije političko, već civilizacijsko pitanje. Nikola Ivaniš pozdravio je sudionike skupa i u ime Slavonsko-baranjske hrvatske strane, zatim je kazao kako u Hrvatskoj postoje značajne ekstremne snage, kojima nije stalo do ove zemlje ako nisu na vlasti i da zbog toga postaju sve ekstremnije. "Nakon 15 dana marširanja desnice po Hrvatskoj, morali smo pokazati da postoji demokratska Hrvatska u Istri, Rijeci, na Kvarneru i u Gorskom Kotaru i drugdje, gdje smo očuvali suživot. Istarski politički recept ima stoga sve više pobornika u Hrvatskoj", dodao je Nikola Ivaniš, uz tvrdnju kako su protekli dani ipak pokazali nemoć hrvatske desnice.

U ime HNS-a dr. Lems Jerin naveo je kako se trenutno u Hrvatskoj nudi konflikt umjesto političkog dijaloga, te da sudjelovanjem na pulskom skupu HNS s drugim strankama brani građansku Hrvatsku. Marijan Mašina prenio je sudionicima skupa pozdrav predsjednika HSS-a Zdravka Tomčića i naglasio privrženost te stranke toleranciji, miru i demokraciji, i pored evidentnog nezadovoljstva građana socijalnim prilikama u zemlji.

"Dolaskom u Pulu svrstao sam se na stranu mira, tolerancije, demokracije i govora ljubavi umjesto mržnje", kazao je predsjednik LS-a Zlatko Kramarić, obraćajući se građanima Istre. Rekao je kako je i u Slavoniji iz koje dolazi, kao i u Istri, dvojezičnost, multikulturalnost i multikonfesionalnost dio svakidašnjice i da nije problem razumjeti susjeda ako se to želi. Govoru mržnje "tiha većina" mora reći "ne", nastavio je Kramarić i upozorio da u Saboru treba prvenstveno govoriti o problemima onih 300.000 ljudi koji nemaju posla, a ne o bivšim ratovima. Pitanje boljeg života jedina je prava tema za Hrvatsku i Hrvatski sabor, zaključio je Kramarić. (Vjesnik, 18. veljače)

Na predavanju HRVATSKE NAİVE, AMCA, u razgovoru nakon predavanja

U Splitu i Zagrebu skupljaju se potpisi za referendum o zakonu za branitelje

SPLIT, 20. veljače - Središnji nacionalni stožer za obranu digniteta Domovinskog rata u utorak točno u podne na splitskoj Rivi počeo je s prikupljanjem potpisa građana za raspisivanje referenduma kako bi se donio ustavni zakon što bi svim hrvatskim braniteljima pri kaznenom progonu, zajamčio isti tretman kakav su imali pripadnici vojski zapadnog svijeta i antifašističkog pokreta u Hrvatskoj.

Sudeći prema broju okupljenih Splićana, prvog dana potpisivanja odaziv peticiji bio je velik. Među njenim prvim potpisnicima bili su i splitsko-dalmatinski župan, prof. dr. Branimir Lukšić i članovi Poglavarstva splitsko-dalmatinske županije, dr. Ivan Bošković i Ilija Kristo, predsjednik splitsko-dalmatinskog HDZ-a. Kako je priopćio predsjednik Stožera, pukovnik Mirko Čondić, od građana se traži da odluče "jesu li za progon i zatvaranje pripadnika svoje pobjedničke vojske, što civilizirane države ne poznaju, ili su za primjenu standarda i načela koja vrijede u tim istim državama". Stožer očekuje da će u Splitu i Zagrebu, gdje se peticija također potpisuje, u sljedećih 15 dana prikupiti 400.000 potpisa potrebnih za sazivanje referenduma. "Uvjereni smo da će hrvatski narod i ovaj put biti zajedno na istom putu sa svojim braniteljima koji i nisu ništa drugo nego dio naroda", poručuje pukovnik Čondić. Do 14 sati prikupljeno je oko tisuću potpisa. (Vjesnik, 21.2.)

DVA TJEDNA NAKON ŠTO JE ISPISAN NALOG ZA UHIĆENJEM UMIROVLJENOGA GENERALA HV-a

NORAC: NE OSJEĆAM SE KRIVIM

General Norac odbio je svaku krivnju za likvidacije civila na Pazarištima, Lipovoj glavici i Karlobagu za što ga tereti optužnica, ustvrdivši kako nije izdao niti jednu zapovjed koja bi bila suprotna međunarodnom kaznenom pravu - Izvanraspravno vijeće mora donijeti odluku hoće li Norac ostati u pritvoru ili će mu biti omogućeno da se brani sa slobode

RIJEKA - Mirko Norac vrlo je kratko vrijeme razgovarao s istražnom sutkinjom Sajonarom Čulinom nakon što je jučer oko 13.55 sati preoračen u riječki istražni zatvor petnaest dana nakon što je za njim izdana tjeratica. Prema riječima njegova branitelja Ivana Kerna negirao je sve za što je okrivljen, a i na druga je pitanja odbio odgovarati.

Vjerujem da će izvanraspravo vijeće već danas odlučivati o žalbi na pritvor i s optimizmom gledam na tu odluku. Možemo se odlučiti za angažiranje još jednog branitelja i to će po svemu sudeći biti riječki odvjetnik Tomislav Sabljar koji je prethodno bio određen kao njegov branitelj po službenoj dužnosti. U razgovoru sa sutkinjom i kasnije sa mnom nasamo general Norac bio je stabilan, odriješit i jasan u svojim iskazima i bio je upravo onakav kakvim mora biti general njegova kalibra. Sutkinji je rekao da je protekla dva tjedna proboravio u Zagrebu, a o njegovom odlasku u Split nije bilo govora. Ja sam s njim razgovarao prvi put u ponedjeljak navečer i u srijedu. Još nisam ni iz daleka napravio liniju obrane, jer se još uvijek upoznajem sa spisom. Ispitivanje ostalih svjedoka nastavit će se idući tjedan, a ja mislim da moj branjenik neće slušati njihove iskaze, zaključio je Kern.

Pritvaranje Mirka Norca ostali su osumnjičenici koji se već nalaze u riječkom Okružnom zatvoru primili kao još jedan korak bliže okončanju ovoga postupka ali nekih izrazitih reakcija kako kaže odvjetnik Milenko Škrlec nije bilo jer su oni opterećeni svojim brigama i željom da što prije budu pušteni na slobodu.

Sutkinja Čulina potvrdila je riječi branitelja Kerna i dodala da je Norac rekao da je za događaje za koje se tereti a to su likvidacije civila na Pazarištima, Lipovoj glavici i Karlobagu saznao iz tiska te da nije izdao ni jednu zapovjed koja bi bila suprotna međunarodnom kaznenom pravu. Prema sutkinjinim riječima Norac je ustvrdio da nije znao da mu je određen pritvor i da je za njim raspisana tjeratica. Pred zatvorom je, inače generala Norca čekala povelika skupina novinara i snimatelja, ali je dolazak tri osobna vozila umalo prošao nezapaženo jer je, kao što se i predviđalo, bio munjevit. Norac se nalazio u srednjem vozilu, blindiranom BMW-u, tako da ga nitko od 30-ak nazočnih nije vidio.

Sutkinja Sajonara Čulina je novinarima samo priopćila da je informaciju o tome da se Norac sam predao policiji dobila preko televizije u srijedu oko 19 sati, ali da ne zna ni gdje se ni pod kojim uvjetima to dogodilo. Odvjetnik Milenko Škrlec, koji brani Stjepana Grandića, prokomentirao je mogućnost da Norac bude vrlo brzo pušten iz pritvora najavom da će svi odvjetnici u gospičkom slučaju odmah predložiti puštanje iz pritvora svih svojih branjenika, među kojima Tihomir Orešković i Ivan Rožić imaju najduži staž jer su u pritvoru od 12. rujna prošle godine.

Predaja pod Ostojićevim nadzorom

ZAGREB - Ministarstvo unutarnjih poslova službeno je potvrdilo da je umirovljeni general Mirko Norac, koji se u srijedu dragovoljno predao, u četvrtak prepraćen u Istražni centar Županijskog suda u Rijeci.

Službenici policije u četvrtak su u 13.55 predali Norca službujućim pravosudnim policajcima Istražnog centra Županijskog suda u Rijeci, doznajemo u MUP-u. Sve aktivnosti vezane uz predaju i prepraćivanje gen. Mirka Norca neposredno je vodio ravnatelj policije Ranko Ostojić.

Inače, generalu Norcu je 5. veljače određen pritvor, a 7. veljače je za njim raspisana tjeratica.

Mesić bez komentara

Predsjednik Stjepan Mesić, koji je četvrtak proveo u posjetu Austriji, nema namjeru komentirati predaju generala Mirka Norca, doznali smo od

njegovih savjetnika. Oni su nam kazali i to kako šef države smatra da je cijeli slučaj sada u domeni hrvatskog pravosuđa pa nikakva upletanja sa strane nisu poželjna.

(Slobodna 23.2.)

GENERAL NORAC OSTAJE U PRITVORU

RIJEKA, 23. veljače (Hina) - Umirovljeni general Mirko Norac ostat će u pritvoru riječkog Okružnog zatvora idućih 30 dana - odlučilo je danas Izvanraspravno vijeće riječkog Županijskog suda, odbacivši tako žalbu Norcevih branitelja.

Predsjednik riječkog Županijskog suda Slavko Petrić obrazložio je da žalba branitelja nije prihvaćena "zbog težine djela" koje je navedeno u zahtjevu za proširenje istrage u slučaju "Gospićani" i na generala Mirka Norca. Na odluku Izvanraspravnog vijeća, rekao je Petrić, nije ni najmanje utjecala činjenica da je general Norac dva tjedna bio nedostupan pravosudnim tijelima.

Subranitelj okrivljenog Norca, riječki odvjetnik Tomislav Sabljar, ranije je najavio da će branitelji, ako se žalba na pritvor ne prihvati, podnijeti ustavnu tužbu Ustavnom sudu RH.

UMIROVLJENI GENERALI POTPISALI PETICIJU ZA REFERENDUM

ZAGREB, 23. veljače (Hina) - Desetorica od dvanaest umirovljenih hrvatskih generala, koji su svojedobno uputili otvoreno pismo javnosti tražeći da se prestane negativistički pisati o Domovinskom ratu, potpisalo je danas u podne na zagrebačkom Trgu bana Jelačića peticiju Stožera za obranu dostojanstva Domovinskog rata. Tu peticiju kojom se traži raspisivanje referenduma za donošenje ustavnog zakona kojim bi se spriječili kazneni postupci protiv hrvatskih branitelja generali su potpisali uz prisutnost 50-ak znatiželjnika.

Da nismo učinili to što smo učinili, danas bi naš vitez (general Mirko Norac) bio u Haagu, kazao je, u ime potpisanih generala, Ivan Bobetko. "Jesmo za demokratsku zemlju i primjenu pravne države, ali ne formalne, nego stvarne", istaknuo je umirovljeni general. Peticiju za referendum građani potpisuju svojevolumino i taj će referendum, smatra Bobetko, predstavljati temelje za donošenje zakona kojim bi se braniteljima osigurao isti tretman kakav su glede kaznenog progona imali pripadnici svih antifašističkih pokreta u zapadnom svijetu i Hrvatskoj.

"Ne prijetimo i ne tražimo ništa posebno, nego da se u demokratskim okvirima osigura ono za što su živote dale tisuće ljudi", istaknuo je Bobetko. Zadovoljan je, kaže, raspletom "slučaja Norac", no sada treba pokazati jesmo li pravna država ili ne.

Peticiju je potpisalo deset od dvanaestorice generala koji su u rujnu prošle godine javnosti uputili otvoreno pismo u kojemu su pozvali institucije i medije da se odupru negativističkom i neistinitom prikazivanju Domovinskog rata. Zbog toga je predsjednik Republike Stjepan Mesić umirovio sedmoricu generala koji su potpisali to pismo, a koji su tada bili u aktivnoj vojnoj službi.

Peticiju su danas potpisali umirovljeni generali Ivan Bobetko, admiral Davor Domazet-Lošo, Ivan Čermak, Ivan Basarac, Krešimir Čosić, Ante Gotovina, Damir Krstičević, Ivan Kapular, Ivan Korade i Milenko Filipović. Potpisivanju peticije pridružio se i umirovljeni general i saborski zastupnik HDZ-a Ljubo Česić-Rojš.

**Preplatite se na
HRVATSKU ISKRU**

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 77, 28. II. 2001.

Događaji u našoj zajednici

Happy birthday, dear Madam Mayor...

On Feb. 14th, our community had an early breakfast with her worship Mayor of Mississauga, Mrs. Hazel McCallion. Our mayor, because we Croats feel that Mrs. McCallion is certainly "our mayor", took a bit of her valuable time and spent about an hour with the representatives of our community in "Croatia restaurant". All of us, and there were about 50 of us, were extremely glad to be able to wish her all the best on her 80th birthday.

A great friend of the Mississauga mayor, Mr. Milan Krijan, organized this event. Before we tell you what a great time we had in "Croatia restaurant" that morning, let me express my appreciation to Mr. Krijan for such a wonderful idea, because no other ethnic community in this area organized any special event for the mayor, who has done so much for this fair City of Mississauga, but especially for us, Croats. We can freely say that not one person in Canadian political or business life has done so much for our community as Mrs. McCallion has done, but most of all, she lived with us, suffered with us, loved us and prayed for us and with us through the years of our suffering. We, all of us, have felt her warm heart and kind words through the war years, but also realized her belief in us was tremendous, for which we are always grateful. Thus the idea of Mr. Krijan to honour our great mayor at the time of her birthday was a wonderful idea, for which we from HRVATSKA ISKRA congratulate him profoundly.

Madam Mayor, Mrs. McCallion and Mr. Milan Krijan, organizer of the celebration

The preparation for this breakfast started before that day. Mrs. Butković informed the press about the upcoming event, and CTV News crew came and filmed this celebration. Some of you have seen it on the CTV.

The breakfast itself started quite early. All those invited were asked to come about 8 o'clock because Mrs. McCallion had very short time to spend with us. We came around 7.30AM and decided to wait until she came. I glanced at one moment towards the Croatia restaurant, and there she was! We thought we were going to surprise her - and yet she surprised us, again, as usual! Everyone there was extremely happy and privileged to be able to congratulate Madam Mayor on her 80th birthday. Many well known people from the community came to greet our Mayor: our church, business and community leaders, the radio programs, even HRVATSKA ISKRA was invited, so thus I can tell you how we felt there, at the Mayor's birthday celebration, and also to print some pictures from this event.

"Croatia restaurant" prepared the breakfast (and as usual, it was absolutely great food. Stipe and his staff did their utmost to present the honourable guest with wonderful Croatian food as much as possible). Fra Stipe Pandžić blessed the food, and after the hasty break-fast the ceremony began.

Mr. Krijan was the first to greet Madam Mayor, thanking her for giving us a bit of her very valuable time of that day. Mr. Tony Kikaš, the

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 77, 28. II. 2001.

master of the ceremony, thanked madam Mayor for coming to this breakfast with our community with the following words: "We all know that Madam Mayor's time is very tight and we are very privileged to have this opportunity to share this breakfast at the beginning of her very, very busy day. Whole world knows and you have seen in the media how much our Mayor is popular, but what is most important what everybody has said so far is what she has done in the past, but on her mind is always only one thing: what else is left for her to do in the future. That's our Hazel. And of course for us, Canadians of Croatian descent we know how much she has done. We know that she has given us home, we know that she has been with us every single day. We knew that we could always count on her. And that means so much, there are no words that can describe that".

Young Antonija Krijan was the next one to greet the Mayor with a fine speech: "Madam Mayor, the distinguished guests, ladies and gentlemen. On this occasion we are celebrating the birthday and the life of the highly esteemed individual, our Mayor Hazel McCallion. It is not by a coincidence that this celebration falls on the day traditionally marked as Valentine's day, as this day marks the great love of Mayor McCallion by her family, friends, staff, business associates, and the citizens of Mississauga. There is no secret to the success Hazel McCallion has achieved, her record speaks independently. What is most evident in her work ethic, her devotion, fairness and tenacity in always making the best choice even in the most difficult circumstances. Love of service to her constituents has been with her from the very beginning. When the City of Mississauga is subject of discussion anywhere - it is with certainty in the most positive light, as the work of our Mayor has given Mississauga the reputation of second to none. She is an advocate second to none, for what will service the interests of Mississauga best - she is astute, accommodating, co-operative, diligent, and committed to her vision, her vision is built upon principle. To be entrusted with the privilege of service is love - embodied in Hazel McCallion. Mayor McCallion has earned the respect and good reputation of her name as does a mother who loves guides and nurtures her child. Hazel McCallion has always been an example for "Please do as I do - not as I say!". She is a living testament to values, integrity and good counsel.

The Croatian community was open heartedly welcomed by Mayor McCallion some 30 years ago and encouraged to feel accepted, to believe in our communities creative enterprise, hardwork and in turn we grew to feel truly citizens of this great City and to believe in the unconditional opportunity, values and integrity that our Mayor represented. We rejoice in calling you "Mother" - our great Mayor as you took us under your protective wing and gave us sanctuary in a new land, that we have now adopted as our own.

Graciously, thank you for all that we as a community have come to learn, and all that lies before us - we wish you longevity and good health for another 80 happy birthdays!"

After young Antonija's speech many others wanted to express our best wishes for our Mayor McCallion. Some of the Croatian dignitaries were not able to attend this special breakfast, and yet they wanted to extend their best wishes so Mrs. Srebrenka Bogović read the enthusiastic greetings from the Croatian ambassador, Mr. Andrija Jakovčić, Croatian Counsel Mr. Ivan Picukarić, who was not able to attend due to the visit of the Croatian Minister of Economy, Mr. Fižulić. Also, Mr. Bogović read the birthday greetings from the President of the Croatian Fraternal Union, Mr. Luketich, and at the end from the Croatian businessmen organization, Croata International.

The medal that was given to the Mayor McCallion

Razgovor o...

Hrvatskoj društvenoj knjižnici "Tin Ujević"

Sve više i više priča se o hrvatskoj knjižnici i čitaonici "Tin Ujević" (kako vidite, dobila je već i ime slavnog hrvatskog knjižvenika), koja će uskoro biti otvorena u Mississaugi, no malo se činjenica zna. Jedino što se je odmah pročulo je to da se za knjižnicu i čitaonicu bori gosp. Ivica Puhalo, vrijedan radnik ove zajednice. U uredništvu smo smatrali kako je došlo vrijeme da naša zajednica zna iz usta samog organizatora ovog hvale vrijednog projekta kako napreduje rad na otvorenju ove vrlo važne institucije za našu zajednicu. Naša novinarka gđa. Zlata Jurić razgovarala je kratko s gosp. Puhalom.

Gosp. Ivica Puhalo na večeri N.K. "Dalmacija", kraj njega sjede Ivka Stipić i Marija Kulić

**Oduvjek sam se lijepo osjećala u društvu jednostavnih ljudi, koji imaju u životu određeni cilj i sa izuzetnom strpljivošću i marljivošću idu k njemu. Na tom njihovom putu ništa ih ne može pokolebati. Usporiti da, ali pokolebati ne! Gosp. Puhalo, ideja o otvaranju hrvatske knjižnice i čitaonice rodila se davno. Kako je tekao put od ideje do realiziranja?*

- Imate pravo. Nije mi ni na kraj pameti svojatati ideju osnivanja knjižnice u hrvatskoj zajednici Južnog Ontarija, da je originalno moja, da izmišljam "toplu vodu" jer je i u prošlosti bilo hvale vrijednih pokušaja i svaka čast pionirima, hvala Bogu i vrijednim ljudima. Postoje čak mjesta gdje zasad (iz izvjesnih razloga: lokacija, interes za čitanje, nedovoljna promidžba) "spava" veliki broj knjiga. Moja je želja knjigu "probuditi", izvući ispod pokrivača prašine, jer nečitana knjiga je "mrtvo slovo na papiru". Ponuditi što više dobrih knjiga, novina, časopisa, videokazeta na po mogućnosti što boljoj lokaciji, pristupačnoj što široj publici pod, logično, najpovoljnijim uvjetima i na taj način motivirati čitatelja, oživjeti želju, "apetit" za čitanje! Svjestan sam da je put od realizacije do ideje trnovit, ali i opet ste u pravu: čovjek mora biti uporan, marljiv, jer ništa što je zaista vrijedno u životu ne postiže se lako, mora biti ustrajan na putu prema cilju. Najlakše je baciti "ručnik u ring", izvijesiti "bijelu zastavu". Formula za uspjeh je 98% upornost i rad, a samo 2% sreća i talenat.

**Gospodine Puhalo, recite nam kratko i jasno: tko vas koči, a tko vam pomaže u realiziranju ovog značajnog projekta za našu hrvatsku zajednicu?*

- Što se tiče "kočenja" rekao bih da postoji, nažalost, jedna negativna struja apatije, primitivizma (usudio bih se reći) ili čak možda i poslovičnog hrvatskog jala, zlobe i zloće, jer kako inače protumačiti misteriozni "nestanak" velikog broja knjiga (oko 25 kutija) namijenjenih za hrvatsku knjižnicu iz prostorija najprominentnije hrvatske financijske ustanove Južnog Ontarija, za kojima istraga još uvijek traje?! Nitko nije kriv, nitko nije odgovoran, svi "peru ruke" - a knjiga nema! Na pozitivnoj je strani ohrabrujuća činjenica da imamo konkretnu i moralnu podršku mnogih hrvatskih udruga i ustanova Ontarija: Generalni konzulat Republike Hrvatske, Kanadsko-hrvatski kongres, Nogometni klub "Croatia", Croata International, AMCA, Hrvatski studentski savez, hrvatski mediji te dakako velikog broja hrvatskih poduzeća, ljudi dobre volje, koji su svojim donacijama, knjigama, časopisima, novinama i na druge načine dosad obogatili knjižnicu i čitaonicu. Svima iskreno HVALA!

**Do sada ste skupili skromnih tisuća knjiga i sa tim fondom otvoriti ćete knjižnicu. Kako vidite daljnji rast knjižnice, zapravo, na koji način će knjižnica povećavati svoj fond?*

- Rast će i nadalje ovisiti o odazivu zajednice (pojedinaца i udruga) te u nadi ispunjavanja obećanja od dosad zamoljenih za donacije. Zahvaljujući gđi. Anici Miter očekujemo obećanu pomoć od Sveučilišne knjižnice "John Roberts Library", od Mississauga Central Library, te velikodušno ponuđena pomoć dr. Jurij Luciw, velikog prijatelja Hrvata.

**Jeste li razmišljali o uključivanju i nekih udruga iz Hrvatske koje bi potpomogle ovu vašu ideju, ili ste to već učinili?*

- Zahvaljujući Generalnom konzulatu Republike Hrvatske gosp. Ivanu Picukariću radi se na uspostavljanju veza u pogledu nabavka materijala s kompatibilnim ustanovama (Matica Iseljenika, Matica Hrvatska, HIC i dr.) u domovni. Gosp. Krešo Mayer (Croata International) obećao je zamoliti pomoć od knjižare "Mladost" Zagreb.

**Kako je naša zajednica prihvatila ovu ideju i tko će zapravo, sve ovo financirati?*

- Zajednica je s entuzijazmom pozdravila ovaj projekt. I jednom kad se on realizira, nadamo se još većoj podršci. Do sada je sve učinjeno dobrovoljnim radom, a voluntarizam će i u budućem radu biti najodlučnij faktor za uspjeh, te su nam svaki pojedinac, udruga, Crkva, ustanova više nego dobro došli da nam u bilo kojem obliku (savjetom, moralnom podrškom, materijalno, financijski i sl.) pomognu. Zamoljena će biti pomoć od federalnih, provincijskih i gradskih (Municipality of Mississauga) vlasti u obliku dara (granta) i od hrvatskih poduzetnika, a jedna je naša cijenjena gospoda (kroz mnogo godina vrlo aktivna u zajednici) obećala pokrenuti financijsku sabirnu akciju među svojim prijateljima knjižnice i čitaonice.

**Sa koliko prostora raspolazete? Što će naši čitatelji moći naći u knjižnici, osim knjiga, i tko će tamo raditi?*

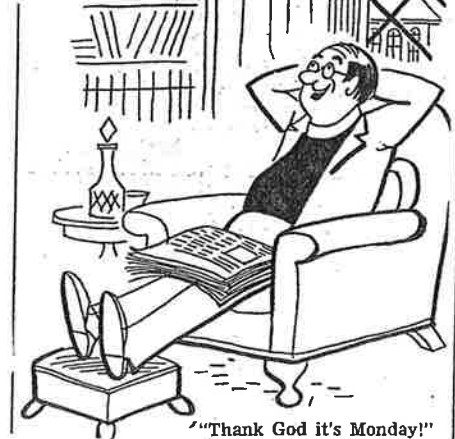
- Zahvaljujući gosp. Mario Škari i C.N.S.C. "Croatia" u zgradi d.d.CRO-SPORT 2000 na raspolaganju nam je lijepa, odvojena prostorija (u kojoj osjećaj ugodnog ambijenta akcentuira topli kamin) sa postavljenim stalažama, sa TV-satelitski vezanim programom HRT-a). Osim knjiga tu će biti na raspolaganju dnevni tisak (lokalni i domovinski), moći će se igrati šah, održavati sastanci udruga, a u vanjskim prostorijama povremeno prikazivati filmovi, pojesti hrvatski specijaliteti i popiti čašica dobrog vinčeka. Predlažem zainteresiranima, također, da se u okviru knjižnice formiraju literarna, šahovska, filatelistička, kulinarska, dramska i druge "hobbies" sekcije, gdje bi članovi mogli diskutirati svoje zajedničke interese (Nazovite molim (905) 507-1389). Tko će to raditi? Kao što sam već spomenuo - za sada, volonteri, dobrovoljci (penzioneri, studenti) a kasnije prema potrebi i mogućnostima plaćena osoba.

**Moram reći, da je ova zamisao za svaku pohvalu i moramo shvatiti kako je knjižnica naše zajedničko dobro, iz kojeg svi mogu posuđivati. Baš zato bi je trebali i svi darivati. Što mislite o ideji da svatko tko dode na otvorenje - pokloni po jednu knjigu?*

- Odlična ideja. Može i 2 - 3 (malo šale!). Hvala Vam gđo. Jurić i dobro nam došli na otvorenje kojeg će datum biti objavljen preko medija. Hvala HRVATSKOJ ISKRI, pozdrav čitateljima i poziv da nam se pridruže, uz riječi Tina Ujevića: "Knjiga nije hrana, ali je poslastica!"

Razgovor vodila: Zlata Jurić

Humor:

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 77, 28. II. 2001.

"NEMA OPROSTA" PAVO RUKAVINA, ŽUPANIJSKI DRŽAVNI ODVJETNIK U GOSPIĆU:

Oprost za 82 Srbina ne obuhvaća ratni zločin

Od listopada 1996. godine, kad je donesen Zakon o općem oprost, koji je abolirao sudionike oružane pobune protiv Republike Hrvatske, do lipnja 1998. godine hrvatski su sudovi primjenom tog zakona abolirali 18.314 osoba. Nakon toga evidencije su nešto neurednije, ali se procjenjuje da je dosad ukupno abolirano 20.767 osoba. Ipak, koincidencija, iza koje neki vide čak i zavjeru kojom se željelo doliti ulje na vatru prosvjeda, da je baš uoči naloga za uhićenje generala Norca abolirano osamdeset dvoje osumnjičenih Srba s područja Ličkog Osika, izazvala je veliku buku. Osamdeset dvoje aboliranih izazvalo je tako puno više komentara nego tisuće aboliranih u vrijeme HDZ-ove vlasti.

Svjedoci nisu znali dovoljno

Pavo Rukavina, Županijski državni odvjetnik u Gospiću, kaže kako je riječ samo o primjeni Zakona o općem oprost, koji oprašta oružanu pobunu protiv Republike Hrvatske, ali ne i ratni zločin ni bilo koje djelo koje sankcioniraju Ženevske konvencije. Kaznena prijava protiv 82 osobe raznih godišta i obaja spolova podnesena je još 1991. godine, vodila se najprije na vojnom sudu, a spis je, kaže Rukavina, od istražnog suca Županijskog suda u Gospiću dobio u prosincu prošle godine, nakon završene istrage. Kaznena prijava podnesena je, kaže, još u vrijeme kad je trajao rat, a osumnjičene osobe bile su na okupiranom području. Činjenični opis djela, tvrdi Rukavina, teretio je osumnjičene da su se priključili formacijama koje su sudjelovale u granatiranju, da su obukli uniforme, uzeli puške, stali na barikade.

Saslušani svjedoci nisu znali praktično ništa, kaže Rukavina, vidjeli su neke od osumnjičenih u uniformama, ali ništa nije ukazivalo na to da je netko od njih počinio ratni zločin. No, kako ne bi zatvorili mogućnost - ako budu nađeni novi dokazi - da nekome od ljudi s tog popisa ipak bude suđeno za ratne zločine, djelo je prekvalificirano u oružanu pobunu za koju Zakon daje oprost, kaže Rukavina.

SLIČNOSTI I RAZLIKE PROSVJEDA STOŽERA U SPLITU I KOORDINACIJE U ZAGREBU

- Izdavanje uhiđenog naloga za umirovljenog generala Mirka Norca i uhićenje njegovog ratnog zamjenika za obranu Gospića Milana Čanića, osumnjičenih za ratni zločin protiv civilnog stanovništva, prošlih su dana bili povod brojnih prosvjednih skupova potpore branitelja i njihovih udruga, a najveći je nedjeljni u Splitu u organizaciji Nacionalnog stožera za očuvanje digniteta Domovinskog rata i zagrebački koji je u četvrtak organizirala Koordinacija 16 udruga proisteklih iz Domovinskog rata.

Iako im je povod bio isti, ti su se prosvjedni skupovi, s kojih su izdane i deklaracije s točno određenim zahtjevima hrvatskoj vlasti, u mnogo čemu razlikovali.

Prosvjed na splitskoj rivi - "Svi smo mi Mirko Norac" - na kojemu je po procjenama bilo 150 tisuća ljudi, bio je deset puta veći od zagrebačkoga "Zajedno u ratu - zajedno i poslije rata", na kojemu je, po procjeni policije, bilo oko 13.000 prosvjednika.

I dok je na splitskom prosvjedu osim branitelja, u ime umirovljenih generala govorio general Janko Bobetko, a nazočnima se obratili i predstavnici pojedinih političkih stranaka i splitski gradonačelnik, Koordinacija udruga na zagrebačkom prosvjedu nije željela stranačke prvake, nego je pozvala predsjednike države, Vlade i Sabora, koji se pak nisu odazvali.

Zajednička je pak poruka hrvatskim vlastima s oba skupa da će, ako se ne očituje o njihovim zahtjevima, organizirati nove prosvjede.

U Deklaraciji sa splitskog prosvjeda od hrvatske se vlasti u jedanaest točaka uz ostalo zahtijeva da žurno donese zakonski okvir kojim će se od progona osloboditi hrvatski branitelji, da se odmah obustavi progon generala Norca i brigadira Milana Čanića i svih ostalih hrvatskih branitelja koji su neopravdano optuženi od četnika koje su u ratu pobijedili, da se zamrzne suradnja s Haškim sudom, kazneno gone svi za koje se osnovano sumnja da su sudjelovali u oružanoj pobuni, da se sudi za veleizdaju i špijunažu, da prestane ultraljevičarska i antidemokratska kampanja koja se provodi u dijeu hrvatske vlasti i javnosti protiv svih koji drukčije misle, da se

Nekoliko dana nakon rješenja o obustavi, u našem su listu o vlastitim sudbinama govorili mještani Široke Kule. Manda Nikšić rekla je tako da je prvi s popisa aboliranih, Čedo Budisavljević, odveo njezina supruga i šesnaestogodišnjeg sina, koji su nakon dva dana pogubljeni, a ni danas ne zna gdje su im tijela pokopana. I drugi svjedoci govorili su detaljno o osobama i događajima.

Zahtjev UNHCR-a

Rukavina pak kaže kako su za pokolj u Širokoj Kuli već osuđena sedmorica, od čega trojica na maksimalnu kaznu od 20 godina, a četvorica na 15 godina. No, ni ta sedmorica osuđenih, kao ni osamdeset dvoje aboliranih, nisu dostupni hrvatskom pravosuđu, nisu u Hrvatskoj. Rukavina ističe kako ionako od suđenja u odsutnosti nema puno koristi. Spominje i da je Čedo Budisavljević, sa još četvoricom, u drugom postupku osumnjičen da je ubio petero članova hrvatsko-srpske obitelji Rakić. No, riječ je o kaznenom postupku koji je počeo u okviru "krajinskog" pravosuđa, pa su unutra i priznanja osumnjičenih, a hrvatsko ga je pravosuđe samo naslijedilo.

Sve se može povezati s naptukom iz Državnog odvjetništva RH, koji su državna odvjetništva dobila lani, da se preispitaju svi slučajevi koji se vode godinama protiv odsutnih Srba i da se prikupe dokazi za optužnice ili da se prijave odbace. Učinjeno je to po zahtjevu UNHCR-a, kako ne bi Srbi bili masovno hapšeni nakon povratka. Bilo je, naime, procesa s više desetaka osumnjičenih, čak i stotinu ili dvije, očito nasumce prijavljenih, a često je bila riječ samo o oružanoj pobuni - koju zakon prašta. U Državnom odvjetništvu RH tvrde da se Rukavina nije konzultirao s njima uoči prekvalifikacije djela iz ratnog zločina u oružanu pobunu, tako da je iz svega proizašla, kažu, nesretna podudarnost sa slučajem Norac.

(Večernji, 20.2.)

vladajuća "šestorica" ispriča Stožeru zbog prijedloga saborskih zaključaka od 9. veljače, koje Stožer drži najgrubljom oblikom komunističke diktature i progona. U posljednjoj, 11. točki, zahtijeva se da se zbog nepovjerenja prema vlasti i neispunjavanja predizbornih obećanja raspišu prijevremeni izbori. Zbog toga zahtjeva vladajuća koalicija optužila je Stožer da je pod političkim utjecajem HDZ-a. Na sve zahtjeve hrvatska vlast, poručeno je Deklaracijom, mora odgovoriti do 15. veljače. Upravo je taj dan Koordinacija udruga proisteklih iz Domovinskog rata održala svoj prosvjedni skup na Markovu trgu - između zgrade Vlade i Sabora, unaprijed se ogradiši od bilo kakva političkog utjecaja, istaknuvši da na skupu političari neće moći govoriti. Koordinacija je najavljivala da će se na prosvjedu okupiti do 200 tisuća ljudi.

U svojoj Deklaraciji od vlasti je zatražila da donese sedam zakona - o abolaciji i oprost, o zaštiti vrijednosti Domovinskog rata, o posebnoj skrbi za hrvatske branitelje i njihove obitelji, o pravu na prvenstvo u natjecanju na sve koncesije, zakupce ili kupnje u vlasništvu države, zakone o ostvarivanju punopravnog statusa HRVI-a i punopravnog statusa člana obitelji hrvatskog branitelja, te zakon kojim bi se uređio status pripadnika Narodne zaštite i mobiliziranih na razne dužnosti. Također zahtijeva da se zaustavi podjela hrvatskog nacionalnog korpusa i omogućiti dijalog branitelja s nadležnim državnim ustanovama.

Dan prije zagrebačkog prosvjeda iz Koordinacije je istupila Zajednica udruga Hrvatskih ratnih vojnih invalida Domovinskog rata (HVIDR-a), poručivši svojem članstvu da ne ide na skup za koji smatraju da je u interesu vlasti.

I Koordinacija udruga i Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata najavili su velike prosvjede ako se vlast ne očituje o njihovim zaključcima. Iako su međusobno poduprli skupove, ni iz Stožera ni iz Koordinacije za sada nema obavijesti hoće li na najavljene prosvjede, ako ih bude, ići odvojeno ili zajedno. (Hina, 17. 2.)

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 77, 28. II. 2001.

S MMF-om ne gubimo financijski suverenitet već jačamo povjerenje kreditora

U tjednu prije nego što će ekipa Ministarstva financija, predvođena ministrom dr. Matom Crkvencom, krenuti u glavne europske financijske centre prodati državne obveznice, vrijedne 500 milijuna eura, zaključen je slučaj Norac, a načet još nepotvrđeni stand by aranžman Hrvatske i MMFa. Dok ovdašnje političke snage otvaraju takve teme počesto radi međusobnih bitki, sa svjetskog financijskog tržišta zbivanja u Hrvatskoj prate se da bi se znalo koja struja odnosi prevagu. Ide li Hrvatska prema modernoj europskoj ekonomiji i isplati li se u nju ulagati, ili ponovo klizi u zonu nestabilnosti i u izolaciju, što bi značilo da će na investicije opet morati čekati. U ovom intervjuu ministar Crkvenac govori o utjecaju ovdašnjih političkih "čarki" na raspoloženje vodećih svjetskih investitora, o tome hoće li Hrvatska u očekivanom roku zaključiti novi ugovor s MMF-om, te hoće li Vlada imati političku snagu provesti sve potrebne reforme. Među ostalim i vrlo osjetljivu redukciju povlastica branitelja iz Domovinskog rata.

*Hoće li novi sporazum Hrvatske i MMF-a biti odgođen, ili će se razmatrati na Odboru direktora MMF-a 19. ožujka, kako je prvobitno bilo predviđeno?

- Nema razloga sumnjati u to da će aranžman s MMF-om biti sklopljen i da će Odbor 19. ožujka donijeti pozitivnu odluku. Sadržaj toga aranžmana s MMF-om zapravo je izraz politike hrvatske Vlade. MMF ne nameće ništa što nije politika Vlade. Zato Vlada nema razloga nešto od toga ne izvršavati, jer radi se o politici koju je sama definirala. Od svih potrebnih preduvjeta za taj aranžman, samo dva nisu ispunjena. Nije donesen novi Zakon o braniteljima. Isto tako nije gotov rad na zakonima o državnim službenicima i namještenicima, te njihovim plaćama. Ti zakoni će u Vladi biti zgotovljeni i utvrđeni prije odlučujućeg zasjedanja Odbora direktora MMF-a. Vjerujem da će stand by aranžman tada biti sklopljen.

* Hrvatska je već imala jedan stand by ugovor s MMF-om u vrijeme HDZ-ove vlasti. Zašto se po vašem mišljenju tek sada takav ugovor napada kao potez kojim Hrvatska gubi financijski suverenitet?

- Vjerujem da iza toga stoje neki interesi. Tvrdnja da Hrvatska zbog ugovora s MMF-om gubi financijski suverenitet nije točna. Hrvatska sada sklapa aranžman koji sadrži njezinu ekonomsku politiku, koji sadrži reformsku orijentaciju na promjene koje želimo postići i prema tome, samim aranžmanom ne gubimo ništa od suvereniteta. Točno je da smo već ranije imali stand by aranžman i da je on u nekim detaljima bio još oštriji, da je postavljao teže uvjete i da ga je bilo teže ispuniti. S novim aranžmanom Hrvatska ne samo da ne gubi ništa od suvereniteta, nego njime puno dobiva, jer promjene koje treba u ekonomskoj politici polučiti i reforme koje treba postići bit će prihvaćene i potvrđene tim dokumentom. To je važno zato što reforme nisu jednostavne, ni bezbolne, a mi ćemo na taj način sami biti više orijentirani na to da ih doista i ostvarimo. Jer, mi smo često sjajni u retorici, u obećanjima, u pričanju o tome što treba napraviti. Promjene se međutim često otežu u proceduri, a samo izvršavanje reformi ide teško i sporo. Skloni smo odugovlačenju s nekim promjenama. Ako aranžman s MMF-om pomogne da reforme provedemo, onda će to biti samo dobro.

* Primjer takvog odugovlačenja je i Zakon o pravima branitelja. Sada je Vlada došla u vremenski tjesnac. Hoće li stići ispuniti taj preduvjet za sporazum s MMF-om i hoće li imati potrebnu političku snagu da zadre u osjetljiva braniteljska prava?

- Ministarstvo hrvatskih branitelja već duže vrijeme priprema, u suradnji s drugim institucijama, promjene tog temeljnog zakona o braniteljskim pravima. Rasprava o pravima i o usklađivanju tih prava s mogućnostima, u Vladi je obavljena još tijekom ljeta prošle godine. Ta je rasprava uključila i druga socijalna prava, a ne samo prava branitelja. Vladina politika teži ravnoteži prava i financijskih mogućnosti. S promjenama koje će se sada dogoditi, neka će se prava smanjiti. Namjera je ukinuti povlastice branitelja pri uvozu automobila, ali s druge strane braniteljima invalidima dati još šire povlastice: osobe s najtežim invaliditetom osloboditi ne samo carine i PDV-a, nego i trošarina. Dakle, invalidima se prava ne bi suzila nego čak proširila. Svim bi se braniteljima istodobno pružila mogućnost poduzetničke aktivnosti. Kupovina domaće opreme za poduzetničke projekte bila bi oslobođena plaćanja PDV-a.

* Zašto Vlada s tim Zakonom kasni?

- Pretpostavljam da je do kašnjenja došlo ponajviše zato što se i inače smatra da je dovoljno da zakon bude u proceduri i da se na promjenama radi. Važno je međutim da se najavljene promjene počnu i događati, osobito u godini koju smo inače proglasili godinom reformi. U "cajtnot" se došlo s jedne strane zbog osjetljivosti materije, jer Vlada ne želi ništa učiniti preko koljena niti ikoga oštetiti. Ali sad se pokazuje da u nekim stvarima treba više odlučnosti i da nije dosta da zakon bude samo u proceduri.

* Slično se dogodilo i sa Zakonom o državnim službenicima i namještenicima. Je li točno da MMF traži ukidanje prava na otpremnine pri otpuštanju viška u državnim službama?

- To nije točno. Materijalni okviri prava u državnim službama utvrđeni su već državnim proračunom, a utvrdio ih je Sabor. Reforme moraju zahvatiti državnu administraciju i omogućiti da se administracija racionalizira, da oni koji se ne pokazuju uspješnima ne ostaju na svojim mjestima doživotno, a da oni koji su kreativni i nositelji aktivnosti mogu biti bolje plaćeni. Zakon će samo slijediti odluke koje su u Saboru već donijete o mogućnostima kretanja u sferi financija, a omogućit će racionalizaciju državnog aparata.

* Je li Hrvatska mogla, poput Slovenije, zaobići aranžman s Međunarodnim monetarnim fondom i gurati bez toga?

- Mi smo to na neki način mogli, jer Hrvatskoj aranžman nije potreban zato da bi od MMF-a dobila novac za snaženje deviznih rezervi koje već jesu dovoljno snažne. Ali zaobilazanje Fonda ne bi bilo optimalno rješenje. Prošle je godine formiran makroekonomski ambijent za dulje razdoblje, doneseni su porezni i drugi zakoni, a sad je ključna druga razina - razina strukturnih reformi i prilagodbi. U toj fazi važno je da naša ekonomska politika bude potvrđena i u aranžmanu s MMF-om, što definitivno jača našu poziciju u financijskom smislu. Pomoću aranžmana s MMF-om stječe se povjerenje međunarodnog financijskog tržišta. Svi kreditori gledaju drugačije na zemlju kad znaju da je vezana za MMF.

* Prije nepunih mjesec dana prodali ste na japanskom tržištu hrvatske obveznice vrijedne 215 milijuna dolara, a već idući tjedan idete po novih 500 milijuna eura s obveznicama namijenjenim europskom tržištu.

- U državnom proračunu za ovu godinu predviđeno je da ćemo se tijekom godine zadužiti za oko 740 milijuna dolara. Stvarno ćemo se nešto manje zadužiti od tog plana. Zaduženje je prije svega u funkciji vraćanja dugova koji dospijevaju na naplatu tijekom godine. Ukupan dug se time neće povećati. Sada se zadužujemo pod povoljnijim uvjetima nego ranije, pa se već samim tim ukupno zaduženje smanjuje. S prodajom euroobveznica zatvaramo plan zaduživanja u ovoj godini. Do kraja godine više nam neće biti potrebna nova zaduženja.

* Koje ćete financijske centre posjetiti u okviru predstojećeg "road-shawa", odnosno predstavljanja obveznica?

- Bit ćemo u Frankfurtu, Londonu, Milanu, Beču, Amsterdamu, Haagu i Parizu.

* Bojite li se da će nedavne demonstracije u Hrvatskoj utjecati na prodaju hrvatskih obveznica, ili procjenjujete da je od emitiranja prizora sa splitske rive diljem svijeta prošlo dovoljno vremena da se na to može zaboraviti?

- Stabilnost ove vlasti, dosad postignuti rezultati i odlučnost da se dalje provodi politika približavanja EU daju nam čvrsto polazište za uspješno dogovaranje na svjetskim financijskim tržištima. Činjenica je da, kad neki medij objavi da je potpuno upitan aranžman s MMF-om, ili kad se dogodi neki drugi događaj koji leti ekranima diljem svijeta, to ima svoju cijenu. Da toga nije bilo, bili bismo na financijskom tržištu još uspješniji. Procjenjujem da sve što se događalo proteklih tjedana neće bitno promijeniti naš položaj, ali isto tako tvrdim da je sve to Hrvatskoj štetilo. Štete se mogu izraziti u milijunima dolara, a plaćat će ih porezni obveznici.

* Kolike su to štete?

- Ukupno je to teško procijeniti, ali evo jednog svježeg primjera. U Japan smo došli zaskočivši financijsko tržište koje je bilo spremno s nama ući u posao uz kamatnu stopu od 2,7 posto. S obzirom da je najava potpisivanja pisma namjere s MMF-om dovela do toga da je veličina rizika u poslovanju s Hrvatskom smanjena na europskom tržištu i da su cijene obveznica

Pismo iz Vjesnika:

Primjeri iz slunjskog kraja

HRVATI U HRVATSKOJ NERAVNOPRAVNI

Srbi su započeli nemire i rat u Hrvatskoj i počinili su nepojmljive zločine svih vrsta a hrvatske vlasti, pa i Crkva katolička su im oprostili abolicijom, amnestijom i raznim dodatnim metodama oprosta. A ZAŠTO tim istim metodama i načinima nisu obuhvaćeni Hrvati i svc nacionalne manjine u Hrvatskoj, koji su se u Domovinskom ratu branili od srpskih zločina pa su u obrani i oni počinili poneke zločine? Zašto hrvatske vlasti ne ukinu Zakon o aboliciji i amnestiji za Srbe ili zašto ga ne prošire na sve građane u Hrvatskoj bez obzira tko ga je počinio. Dakle, prema svima jednako!

U slunjskom kraju, počev od prve žrtve Josipa Jovića na Uskrs 1991. pa preko pokolja i spaljivanja naživo u gotovo svim hrvatskim selima slunjskog kraja, Srbi su usmrtili 252 Hrvata, civila svih dobi i još sada se vodi oko 150 nestalih (vjerojatno isto mrtvi) i prognali su oko 14.000 Hrvata i dakako njihovu imovinu su opljačkali, kuće spalili i čak su devastirali javne gospodarske objekte, mostove i prometnice, prirodne resurse, sve katoličke crkve, groblja, druge sakralne objekte, škole i spomeničku kulturu. Dodajmo još samo to, da su ostavili iza sebe tisuće nagaznih mina.

Osuđujem svaki zločin bio on ove ili one naravi i ako ga je počinio Jovo ili Ivo, ali hrvatsku spomeničku kulturu su Srbi u slunjskom kraju izbrisali s lica zemlje, što Hrvati ipak nisu učinili sa srpskom spomeničkom kulturom ili barem ne mnogo. Za počinjene zločine Srbi se ne pozivaju na odgovornost, a Hrvate se stavlja na stup srama i "kandidira" ih se za Den Hag.

Zašto u hrvatskom pravosuđu ne vlada jednakost i ravnopravnost Hrvata i nacionalnih manjina prema Srbima?! Zašto su Srbi u Hrvatskoj više ravnopravni i zaštićeni nego Hrvati?

Kraljevska i komunistička Jugoslavija su u slunjskom kraju bespravno i besplatno oduzimale imovinu od Hrvata i davale ju Srbima. Primjerice Kraljevina Jugoslavija je konfiscirala domobransku zgradu, nasljednu od hrvatske graničarske vojske i darovala je zgradu Srpskoj pravoslavnoj parohiji i ta zgrada do danas nije vraćena pravom nasljednom vlasniku

Preporučujemo

Zdravlje je najveće bogatstvo, a bolesni bi na tu staru izreku mogli nadodati: "Najveća sreća je kad čovjek ozdravi." Mnogi od vas sa problemima prostate, masnoće u krvi, visokim pritiskom, bolovima u želucu i još drugim problemima, obratili ste se na "NATURE'S WAY CO.", prirodnih lijekova, a vaše riječi zahvale potvrđuju da vas nismo iznevjerili.

A što tek reći o našoj kremi od majčine dušice, koju žene jednostavno ne mogu prehvaliti? Ako vam je imalo stalo do vašeg izgleda, da imate glatko lice, ovu kremu nemojte nikako propustiti. U drevnim danima ona se tajno spravljala samo za dvorske dame, a danas je eto i vama dostupna! Ako niste ne samo zadovoljni, nego jednostavno oduševljeni s tom kremom, mi ćemo vam bez ijednog pitanja vratiti novac. Dodatna dobra vijest je što smo je uspjeli osloboditi carine, pa vam je nudimo po povoljnijoj cijeni.

A za kraj, evo i naš NAGRADNI KONKURS! Prve dvije osobe koje nas nazovu nakon što pročitaju ovaj oglas, dobit će na poklon jedan od naših čajeva, kapi, masti ili majčinu dušicu.

Nazovite Nature's Way Co." na

Tel: (905) 846-3060

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 77, 28. II. 2001.

Hrvatskoj vojsci niti domobranskoj veteranskoj udruzi.

Komunistička Jugoslavija je u slunjskom kraju, napose u mjestu Slunju, konfiscirala raznu imovinu, napose zemljišta od Hrvata i darivala ih je Srbima za gradilišta kuća, za vrtove i čak za vikendice. Hrvatska vlast sa svojim Zakonom o povratku imovine nije ni vratila ni platila zemljišta oštećenim Hrvatima, a Srbe je unaprijedila sa statusa "korisnika" za vrijeme komunizma u status VLASNIKA u Republici Hrvatskoj.

Takova zakonska, odnosno pravosudna praksa nije dobra. Ona stvara povrijeđenost kod Hrvata i bahatu nadmoć kod Srba.

mr.sc. Dragan Hladler - Basel

"Slobodna Dalmacija" - petak 23. veljače 2001.

Grupa mladih, "HRVATSKA ZAVIČAJNO DRUŠTVO KORDUN" za vrijeme programa

Pozdravljamo gradonačelnicu: gđa. Biserka Butković, gđa. Hazel McCallion i gosp. Ivica Iončarić

ORIGINALNE NARODNE NOŠNJE

Čudan splet životnih okolnosti djevojku iz Babine Grede prije više od četiri desetljeća doveo je u Črnkovce, ni ne sluteći kako će njezine zlatne ruke, a ime joj je Ana Ranogajec, biti dragocjene u novom kraju. A to može potvrditi svatko tko se imalo razumije u područje pod zajedničkim nazivnikom ručni rad, u kojem je nemoguće naći bilo koji dio u koji se ona ne razumije. "Štikam ručno i na stroj, šijem, šlingam i štrikam, a jako volim i heklanje", rekla nam je prilikom posjeta gospođa Ana, pokazujući nam tek neke od radova koje je napravila svojim vrijednim rukama. No, okušala se ona i u izradi narodnih nošnji, za koje se pokazalo također da je vrhunski stručnjak. "Donijeli su mi slike i uzorke narodnih nošnji, od kojih su neki bili i stariji od 100 godina, za koje su me zamolili da ih rekonstruiram i probam napraviti, što mi je uspjelo, pa sam pokušala izraditi i druge dijelove nošnje; kabanice, oplećke, pregače, suknje i bluze, te muške gaće i košulje", ispričala nam je gospođa Ana, koja je za svoju djecu i unučad izradila originalne nošnje črnkovačkog kraja. Kaže da je vrijeme potrebno za izradu jedne nošnje relativno, jer se nošnja od nošnje razlikuje po detaljima, odnosno po tome koliko je bogata.

No, ipak procjenjuje da joj je za izradu jedne ženske nošnje potrebno oko 7 dana. "Sva je sreća da za nošnje još uvijek uspijem naći originalno platno na "pijacu" i vašarima, a za oplećke novo platno ponekad uspijem naći i u selu, jer bitno je da sve bude napravljeno točno onako kako se to nekad izvorno radilo". Ova vitalna žena srednjih godina, koja prema slikama rado obrađuje i motive iz svoje rodne Babine Grede, zadovoljna je svojim načinom života, no žali što uz sve pokušaje ne uspijeva privući mlade djevojke i žene da zavole način izrade starih vrijednih odjevnih predmeta, koje u Črnkovicima, uz nju, izrađuje jos samo jedna gospođa. (Glas Slavonije)

SVIM HRVATSKIM ŠKOLAMA
BESPLATNA RAČUNALA

HTHinet je proslavio svoj peti rođendan i rođendan Interneta u Hrvatskoj te objavio da krajem siječnja zadržava vodeći položaj među Internet providerima na tržištu s brojem od 155.439 registriranih korisnika. HTHinet će svoj peti rođendan proslaviti 24. ožujka, i to happeningom istodobno u pet gradova. - Pri kraju su pregovori s Ministarstvom prosvjete i sporta o dovođenju Interneta u sve škole u Hrvatskoj. HT će svakoj školi ponuditi besplatan priključak na ISDN te bez mjesečne pretplate. Također, dajemo i 100 besplatnih sati na net mjesečno, a ostale sate naplaćivat ćemo po lokalnim impulsima. Svaki učenik i nastavnik dobit će i e-mail, a svaka škola i razred i svoje web stranice. Uz to, nastojimo osigurati i da svaka škola dobije besplatno po jedno kvalitetno osobno računalo, a taj projekt zovemo Program 1000 računala - rekao je zamjenik predsjednika Uprave Hrvatskog telekoma Armin Schubert. (Večernji list)

PODZEMNE ŠKOLJKE DOSAD SU
NEPOZNATA PODVRSTA

Kad se spomenu školjke, svi pomisle na more, rijetki na slatke vode, a gotovo nitko na podzemlje. Ne bez razloga - jedina školjka koja živi u špiljama i jamama jest kongerija, a živi samo u Dinaridima. No, lani su zagrebački speleolozi iz društava "Željezničar" i "Velebit", predvođeni Brankom Jalžićem i Damirom Lackovićem, otkrili nepregledne kolonije kongerija izvan područja na kojem se dosad mislilo da jedino žive, i to podno Velebita u Lici, nedaleko od Kosinja. - Upravo smo se vratili iz Slovenije, gdje smo najpoznatijem stručnjaku za puževe i školjkaše u ovom dijelu Europe, Francetu Velkovrhu, pokazali naše uzorke. Zaključio je da je lička kongerija najvjerojatnije posve nova životinjska podvrsta, a možda i vrsta - rekao nam je Branko Jalžić, inače zaposlen u Hrvatskom prirodoslovnom muzeju u Zagrebu.

Objasnio je kako je školjka kongerija (Congeria kusceri) posebna i po tome što se u geološkoj prošlosti tri puta prilagođavala promijenjenim životnim uvjetima. Prvotno je živjela u moru, potom u slatkim vodama, a sada živi u špiljama, tj. u podzemlju. Naime, spuštanjem tih voda u podzemlje krša, kongerije - svojevrsni živi fosili - prilagodile su se i odselile u špilje i jame. (Večernji list)

Večera nogometnog kluba "Dalmacija", nasmijani radnici za barom: Zvonimir Filipić i Ivo Grozdanić

Dalmatinska

*Nek se noćas pisma piva, nek se čuju prave riči,
jer nas ona uvijek veže, a duša se njome liči,
nek se noćas pisma piva, neka srce jače lupa -
zagrlimo jedni druge - fala pismi šta smo skupa.
Pivat ću pismu o kamenu i moru...
pivat ću pismu skalinama i dvoru...
pivat ću pismu, mislit ću o tebi,
volim te Dalmaciju, nosim te u sebi....*

*Nek se noćas pisma piva, nek ožive kale tisne,
blago pismi šta nas ima, bit će svega - dok je pisme,
nek se noćas pisma piva, neka srce jače lupa -
Zagrlimo jedni druge - fala pismi šta smo skupa.
Pivat ću pismu o kamenu i moru...
Pivat ću pismu skalinama i dvoru...
Pivat ću pismu, mislit ću o tebi,
Volim te Dalmaciju, nosim te u sebi....
"U konobi" Dražen Žanko*

Na večeri N.K. "Dalmacija": Smiljan Babić i Franjo Grašić, koji mi je rekao: "Mi trebamo biti zajedno, bez obzira odakle je tko iz Hrvatske. Mi smo samo Hrvati!"

porasle od 18. siječnja do početka veljače za oko 66 bazičnih poena (za više od pola posto), to je imalo veliki utjecaj na naš posao u Japanu. Umjesto po stopi od 2,7 posto, zaključili smo prodaju većeg iznosa obveznica po stopi od 2,5 posto. U otplati, na pet godina, to je ušteda od oko 2 milijuna dolara. U nekoj megalomanskoj optici to nije puno, ali za državni proračun i te kako puno znači. Sa svakim poboljšanjem kreditnog rejtinga uštede su značajne, jer je 46 posto ukupnog državnog duga zaključeno uz promjenjivu kamatnu stopu. Rekao sam vam primjer učinka jedne pozitivne vijesti, kao što je bila najava aranžmana s MMF-om, no isto takve implikacije, samo s negativnim predznakom, imaju i loše vijesti. Sve se mjeri u dolarima. Mnogi spominju da nam je rejting na svjetskom tržištu popravljen zato što se kreditni rejting popravio općenito za tranzicijske države. To je samo djelomično točno, jer je u većini drugih zemalja rejting povećan za tridesetak bazičnih poena, dok je naš rejting popravljen za oko 70 bazičnih poena. Prema tome, naša se pozicija ubrzano popravlja i ispred nas su još samo Češka, Slovenija, Mađarska i Poljska. (Večernji list, 24.2.)

Ina u Egiptu i Angoli proizvodi
160 tisuća tona nafte

ZAGREB, 16. veljače - Više od 160 tisuća tona sirove nafte iznosi Ina proizvodnja nafte iz Angole i Egipta u 2000. godini. Angola i Egipat dvije su zemlje iz kojih Ina-Naftaplina, na temelju zajedničkog istraživanja i otkrica komercijalnih zaliha ugljikovodika prema njegovu udjelu u istraživanju, pripadaju određene količine nafte.

Prošle su poslovne godine iz Angole dobivene 85.903 tone, što je nešto više od polovice količina koje su bile predviđene planom. Ostatak nafte, od oko 74 tisuće tona, očekuje se početkom ove godine, navode iz Ine. Iz Egipta je lani dobiveno 74.365 tona, što je na razini planiranih količina.

Prve isporuke nafte iz Angole, od oko 36.000 tona, dobivene su 1985. godine, a iz godine u godinu rasle su do maksimalnih oko 250 tisuća tona, koji je dosegnut početkom devedesetih i trajao je sve do 1998. U proteklih 15 godina iz te je zemlje dobiveno blizu tri milijuna tona nafte.

U Egiptu pak proizvodnja počinje 1994. sa skromne 5.574 tone, s povećanjem iz godine u godinu do sadašnjih oko 75 tisuća tona godišnje. Po podacima iz Ine, ukupna je proizvodnja nafte iz Egipta u proteklih šest godina iznosila gotovo 200 tisuća tona. (Vjesnik)

Vijesti iz turizma

Ove godine na Jadranu 1,2 milijuna njemačkih turista *
Hrvatski štand s temom mora izazvao senzaciju

Prvoga dana Münchenskoga CBR-a (Caravan-Boot-Reise), za domaći turizam jednog od najvažnijih međunarodnih turističkih sajnova, Hrvatska je svojim izložbenim prostorom izazvala malu senzaciju u sajamskim razmjerima. Umjesto klasičnog štanda, Hrvatska turistička zajednica iznenadila je ove godine potpuno novim imageom, koji su projektirali dizajner Zlatan Vrklijan i umjetnički fotograf Luka Mjeda. Sve je na štandu u morski plavim nijansama, a na morsku površinu i podmorje plavetnilom asociraju i prozirne plahte koje slobodno vise sa stropa.

- Sokantno dobro - iznenadio se slovenski turistički predstavnik u Münchenu Janez Repenšek, premda je na štandu uočljivo da treba dotjerati još neke detalje.

Novom izgledu puno je komplimentata udijelila i službena sajamska delegacija (Hans Spitzner, državni tajnik Ministarstva gospodarstva i turizma Bavorske, Karl-Dieter Demisch, generalni direktor CBR-a, i drugi), koja je jučer najprije posjetila hrvatski štand. Hrvatski izložbeni prostor u Münchenu ove se godine prostire na 500 četvornih metara (lani na 200), a novim se izgledom štanda Bavarima željelo približiti njihovo omiljeno i najbliže toplo more te ih podsjetiti na otvorenost Hrvatske, objasnio je direktor HTZ-a Niko Bulić.

Iz Bavorske u Hrvatsku stiže otprilike polovica svih njemačkih gostiju, odnosno lani ih je bilo oko 400.000. Prema prvim informacijama, ove ih se godine može očekivati i više. Ograničenje bi mogli biti, doznaje se, jedino kapaciteti u Hrvatskoj. Kako bilo, procjenjuje se da bi se tijekom

Kanađani namjeravaju kupiti splitsku
tvrtku Končar - Solarne ćelije

Washington/Ottawa - Dvodnevno predstavljanje mogućnosti hrvatskoga gospodarstva održano je u utorak i srijedu u Montrealu i Torontu, a hrvatsko je izaslanstvo, koje je vodio ministar gospodarstva Goranko Fižulić, razgovaralo s većim brojem kanadskih poslovnih ljudi. U Montrealu je Fižulić u poslovnom klubu Saint Denis govorio pred 40 poslovnih ljudi provincije Quebec. Zaseban je razgovor održao s čelnicima tvrtke TIK, jedne od vodećih u Kanadi na području telekomunikacija, o licenci za GMS i UMTS sustave. Hrvatsko je izaslanstvo posjetilo pogon kompanije "ICP Global technologies", koja namjerava kupiti većinski paket dionica tvrtke Končar-Solarne ćelije iz Splita. U srijedu su Fižulić i njegovi suradnici u Torontu ponovili prezentacije, posebice o mogućnostima ulaganja pred članovima gospodarske komore kanadske provincije Ontario. Više od 60 predstavnika velikih tvrtki pokazali su zanimanje za uvjete poslovanja u Hrvatskoj. (16. veljače)

Brodosplit isporučio prvi od
šest tankera grčkom brodaru

SPLIT, 20. veljače - U splitskom brodogradilištu Brodosplit u utorak je isporučen prvi od šest tankera koje je naručio grčki brodar "European Navigation". Tanker je isporučen tri i pol mjeseca prije ugovorenog roka, čime je uštedeno gotovo dva milijuna dolara. Dokumente o isporuci broda potpisali su predsjednik Poslovnog odbora Brodosplita Vinko Rosić i vlasnik grčke kompanije Spyros Karnessis.

Rosić je kazao je da je taj posao značio prekretnicu u poslovanju Brodosplita, jer se osim isporuke prije roka, nazire se i porast produktivnosti na splitskim navozima a takav trend nastojat će se održati i na izgradnji svih slijedećih brodova. Procijenio je da, poslije duge agonije, Brodosplit može postati generatorom razvoja cijelog područja. Grčki brodovlasnik Spyros Karnessis, izrazivši zadovoljstvo poslovnom suradnjom, istaknuo je da će danas preuzeti tanker u najam uzela multinacionalna naftna kompanija "Shell", koja će u najam uzeti i slijedeća dva tankera iz serije što se gradi u Splitu. "Shell" je, kaže Karnessis, bio impresioniran konstrukcijom broda, opremom i kvalitetom rada i uvjereni smo da će biti vrlo zadovoljni i njegovim performansama, te će u budućnosti davati prioritet najmu brodova izgrađenih u Splitu. (Vjesnik, 21.2.)

ovogodišnje turističke sezone pozivu na naš Jadran moglo odazvati oko 1,2 milijuna njemačkih turista, što je 200.000 više nego lani.

Na CBR-u, koji se zatvara 25. veljače, izlažu 1093 izlagača iz 53 zemlje. Velik interes izlagača razumljiv je jer su Nijemci lani na putovanja izvan zemlje potrošili čak 93 milijarde maraka. Od njih su više svijetom putovali i trošili jedino Amerikanci. (Večernji list, 18. veljače)

Neka se i Vaš glas čuje....

Pišite, kritizirajte, hvalite, iznosite svoje mišljenje - naše su vam stranice otvorene!

Anonimna pisma ne objavljujemo. Važno je napomenuti da sva pisma moraju sadržavati podatke o autoru koji pak, na njegov zahtjev, mogu ostati poznati samo redakciji.

Objavljena mišljenja i gledišta nisu stav Uredništva. Uredništvo pridržava pravo kraćenja, opreme i obrade pisama.

Čitatelji HRVATSKE ISKRE, šaljite nam pisma na uredništvo 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6, Canada ili na i-mail: iskra1@look.ca

NA "MUNGOSIMA" NETKO DEBELO ZARAĐUJE!

PRISTEG — Pirotehničari AKD "Mungos", uključeni u projekte razminiranja u zadarskome zaleđu, u ponedjeljak u osam sati stupili su u generalni štrajk koji organizira Sindikat zaposlenih na poslovima razminiranja. U povodu toga u mjestu Pristegu, gdje su "Mungosi" od siječnja angažirani na razminiranju minskoga polja, i to u zaseoku Ivandić Stanovima, održana je konferencija za novinare s koje su pirotehničari članovi Sindikata javno uputili svoje zahtjeve do čijeg ispunjenja, kako su poručili, ne misle nastaviti s radom.

- Ni nakon višemjesečnih pregovaranja s poslodavcem nije postignut dogovor o potpisivanju kolektivnog ugovora, jer nije udovoljeno našem zahtjevu za povećanjem plaća zaposlenima na razminiranju na 9900 kuna. Sindikat traži da plaće pirotehničara budu u visini triju prosječnih plaća u Hrvatskoj, za što, uvjereni smo, ima osnova uz smanjenje ostalih nepotrebnih troškova.

- Netko na nama debelo zarađuje, a to više ne možemo dopustiti — poručio je član Izvršnog odbora Sindikata zaposlenih na poslovima razminiranja, djelatnik "Mungosa", Vladimir Matijević.

Iako je, kako je kazao, bilo zastrašivanja kako im se neće platiti dani provedeni u štrajku te prijetnji otkazima pa i otkazivanjem hotelskoga smještaja, više od 90 posto članova Sindikata odazvalo se štrajku. — Ako se i dogodi da nam otkazu smještaj u hotelima, odlazimo svojim kućama, ali službenim vozilima koja smo svojim radom i zaradili — naglasio je Matijević uz punu podršku preostalih petnaestak pirotehničara "Mungosa" te najavio kako će Sindikat inzistirati na zahtjevu za provođenje revizije

Za razminiranje treba 9,5 milijardi kuna

Hrvatska se, na žalost, s oko milijun položenih mina i drugih zaostalih neeksploziranih ubojitih sredstava, još uvijek nalazi među deset zemalja svijeta čija su područja najzagađenija minama. Od 1991. do 2000. godine u našoj je zemlji od mina stradalo gotovo 1800 ljudi, od čega smrtno gotovo trećina.

Najugroženija populacija, kako doznajemo od Vanje Sikirice iz Hrvatskog centra za razminiranje (HCR), muškarci su između 25 i 55 godina starosti. Premda već u siječnju ove godine bilježimo tri slučaja stradanja od mina, od čega jedan smrtni, posljednjih godina bilježi se, na sreću, pad broja žrtava mina. Primjerice, u 1999. zabilježene su 52 žrtve, od čega je 21 smrtno stradala, a 2000. godine 22, od čega devet smrtno. Najviše žrtava: zabilježeno je u Vukovarsko-srijemskoj, Sisačko-moslavačkoj, Zadarskoj, Osječko-baranjskoj te Karlovačkoj županiji.

Ukupna površina za koju se pretpostavlja kako je "zagađena minama" u Hrvatskoj zauzima gotovo 4500 kilometara četvornih, od čega je oko 600 pokriveno minskim poljima. Od 21 županije, u čak 14 nalaze se minska polja i u tom pogledu sumnjive površine. Tako gospodarski potencijali stoje neiskorišteni, povratak je raseljenih osoba usporen, zemlja - često jedini izvor egzistencije — u blizini obnovljenih kuća minirana je, a osjećaj neslobode kretanja deprimira, kaže mr. Damir Goršeta, ravnatelj HCR-a.

No, proces razminiranja teče sporo. S postojećim raspoloživim sredstvima i ljudskim potencijalom jedva se uspije od mina godišnje očistiti 20 kilometara četvornih. Do sada se, prema podacima s kojima raspolaže HCR, tek za 120 kilometara četvornih može reći kako su strogo razminirani, dok bi preostalo područje trebalo pregledati i očistiti ga do 2010. godine, informira nas Mirko Ivanušić. Bar se tako predviđa u Nacionalnom programu protuminskog djelovanja, koji je usvojila Vlada i potvrdio Hrvatski sabor. Hrvatska je, inače, jedina zemlja koja je na temelju svojih znanja i iskustava načinila dugoročan program te odredila smjernice djelovanja i potrebna sredstva za ispunjenje programa razminiranja. Prema Nacionalnom programu, za uklanjanje postojećih mina potrebno je 9,576 milijardi kuna (1,157 milijardi dolara) ili 3,5 posto sredstava ukupno planiranih za razminiranje u svijetu. U ta sredstva uključeni su troškovi razminiranja, izviđanja, pirotehnički pregledi, osiguranja minskih polja, pouka o opasnostima od mina te pomoć žrtvama mina. Kako ove godine istječe zajam Svjetske banke za razminiranje, svi subjekti Vlade moraju se hitno angažirati kako bi pronašli nove izvore financiranja, bez obzira na to je li to novi zajam, donacija ili financiranje iz drugih izvora.

Uz rješavanje tih problema, valja, kako stoji u programu, "riješiti i

svih privatnih tvrtki za razminiranje, koje isplatama plaća "na crno" zakidaju djelatnike i državu.

S 3,4 prosječne plaće u Hrvatskoj današnje su plaće pirotehničara došle na 1,9 prosječnih plaća ili 6600 kuna, a s isplatama se konstantno kasni, upozorili su "Mungosi" istaknuvši kako radeći na poslovima visokog rizika zaslužuju da im se vrati što su imali. Pitaju se kome ide razlika od njihove mjesečne zarade od 390.000 kuna za obrađenih 130 četvornih metara miniranih površina i navodnih 28.000 kuna, koliko poslodavac tvrdi da bi trebao izdvajati po jednom pirotehničaru.

— Ako im je u interesu da 300 obitelji ostane bez sredstava za život, neka dovedu stranu jeftiniju radnu snagu, ali ne treba zaboraviti da školovanje jednog pirotehničara stoji 40.000 kuna. Ako im je to jeftinije, neka ih izvole školovati, a mi do svojih zahtjeva za povećanjem plaće na odustajemo — poručili su pirotehničari AKD "Mungos", odgovarajući na nedavne prijetnje Udruge poslodavaca.

U Škabrnji mina je "ubila" - stroj

Od 26 pirotehničara "Mungosa", koji trenutačno rade na poslovima razminiranja u Zadarskoj županiji, generalnom štrajku u ponedjeljak se nisu priključila samo četvorica angažirana na projektu strojnoga razminiranja u Škabrnji. Zbog skupog najma privatnoga stroja pirotehničari su nastavili s radom, ali ne zadugo, jer je nailaskom na minu stroj tijekom dana teško oštećen. Tako su se, ne nadajući se, i pirotehničari u Škabrnji prisilno našli u štrajku, zajedno s kolegama uposlenim na projektima u Pristegu i Zemuniku Donjem. Osim "Mungosa" ostale se privatne tvrtke nisu, kako doznajemo, pridružile štrajkašima.

problem iskorištavanja specijaliziranih inženjerskih snaga Hrvatske vojske, jer su snage ovlaštenih tvrtki nedostatne i imaju premalen udio mehaničkih metoda razminiranja". Isto tako programom se predviđa za izviđanje minski sumnjivih područja uključivanje snaga specijalne policije MUP-a. (Slobodna Dalmacija, 19. veljače)

Mungosi na jednom od štrajkova (arhiva HRVATSKE ISKRE)

Vijesti iz kulture

SJAJ I LJEPOTA NARODNIH NOŠNJI

Jednu od najljepših i najopsežnijih fotomonografija o etnografskom bogatstvu - "Hrvatske narodne nošnje" izdao je zagrebački "Multigraf", zasad bez državne potpore. Knjiga Ivice Ivankovića opremljena je s čak 304 spektakularnih fotografija Vladimira Šimunića. Svojevrsna je to evokacija "osebujnoga narodnog, estetskog i umjetničkog izražaja", djelo kakvo u Hrvatskoj nije tiskano u posljednjih 25 godina.

Listajući podeblju knjigu Ivanković uvažava tri osnovna tipa starinskih narodnih nošnji u Hrvata - panonski, dinarski i jadranski. Knjiga nije zaboravila ni Hrvate izvan domovine, pa donosi i njihove zanimljive nošnje. Posebna vrijednost knjige, ali i fotografija Vladimira Šimunića, jesu ljudska lica, živi svjedoci kojima prekrasne, bogate nošnje više daju nego oduzimaju.

Kao svojevrsni fotomodeli poslužili su članovi nekoliko foklornih ansambala, ponajprije "Lada" i studentskog ansambla "Ivan Goran Kovačić" iz Zagreba. Stoga je Ivankovićeva i Šimunićeva knjiga i prava revija osobito ženske ljepote, i ako možemo birati, ženskih prelijepih očiju. Može se govoriti čak o jednoj vrsti obiteljskoga spomenara, jer ljubitelji su folklora velika, možda ne baš uvijek idilična, obitelj. Snimanja su trajala mjesecima, potrošeno je mnogo fotografskoga filma, a knjiga donosi i podosta izvornih nošnji koje je trebalo izvući iz mraka anonimnosti.

Monografija je dvojezično izašla na hrvatskome, te engleskom i njemačkom, a izdavač najavljuje i izdanja na španjolskome i francuskom. Interes za knjigom postoji, pogotovu među Hrvatima koji žive izvan Hrvatske, ali i među strancima koji su iznenađeni hrvatskim folklornim bogatstvom, i te kako vidljivim baš u narodnim nošnjama.

IZLOŽBA HRVATSKOGA SLIKARSTVA U PORTUGALU

Reprezentativna izložba hrvatskoga slikarstva od 50-ih do 70-ih godina 20. stoljeća, koje je unutar skupine EXAT 51 i, kasnije, pokreta Nove tendencije promicalo geometrijsku apstrakciju i konstruktivizam, bit će sredinom svibnja otvorena u Kulturnom centru Cascaisa, naselja u rezidencijalnom dijelu Lisabona. Izložba, čiji je stručni nositelj i autor postava Marijan Susovski, kustos Muzeja suvremene umjetnosti iz Zagreba, zamišljena je kao multimedijalni projekt. Uz slike i skulpture projicirat će se naime filmovi Zagrebačke škole crtanoga filma, a zvučna kulisa bit će glazba avangardnih hrvatskih skladatelja koji su 60-ih bili na Zagrebačkom biennalu suvremene glazbe (Kelemen, Detoni, Malec, Radica...).

Izložbu, koja se ocjenjuje jednim od najznačajnijih projekata za promociju hrvatske kulture u svijetu u 2001., zajednički pripremaju MSU Zagreb i hrvatsko veleposlanstvo u Portugalu, uz potporu Ministarstva kulture RH i Gradskog poglavarstva Zagreba. (Večernji list)

Branko Lustig: ODUŠEVLJEN SAM

Branko Lustig je producent filma "Gladijator", koji je upravo dobio 12 nominacija za nagradu Oscar. U povodu tih nominacija zatražili smo izjavu Branka Lustiga, koji ovih dana boravi u Maroku pripremajući film "Black Hawk Down", treći u seriji, s redateljem Ridleyem Scottom. Evo što je za Vjesnik izjavio Branko Lustig: - Naravno da sam oduševljen ovim nominacijama, jer nam otvaraju novi put i velike izgleda za barem nekoliko Oscara. Za mene osobno ove nominacije već sada jesu veliko priznanje i dokaz da nisam slučajno dobio prvoga Oscara (za "Schindler's List", 1994), samo zbog teme Holokausta ili Steven Spielbergova genija. Jer "Gladijator" je za sve nas bio velik posao i za mene nepredvidiv izazov, a posebno zato što smo Ridley i ja bili spremni pokazati kako europska filmska logistika može nadmašiti američke komercijalne zahtjeve i napraviti vrhunski spektakularan, raskošan, kvalitetan i provokativan film izvan američkih studija. Nije bilo lako, ali se isplatilo. A posebno sam sretan zbog svih nas i zahvalan hrvatskoj ekipi koja mi je pomagala (bilo ih je 25), sa svim svojim umijećima, stručnošću i iskustvom, čuvajući mi leđa i bivajući uz mene u najtežim trenucima. Sada smo svi zajedno u konkurenciji za Oscara s filmom koji na klasični način dobrog starog Hollywooda ujedinjuje

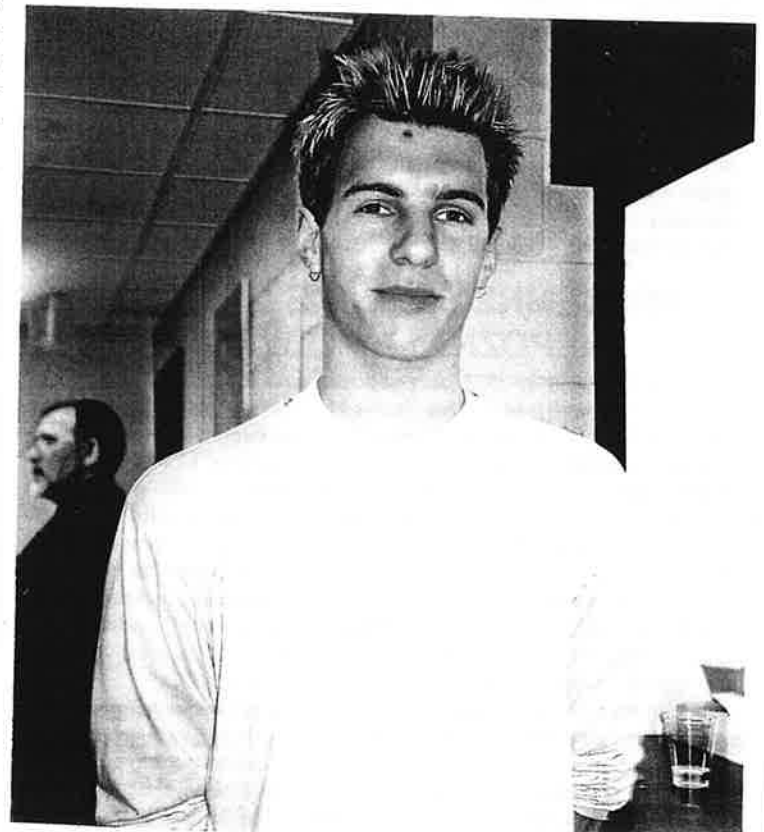
atraktivnu temu europske povijesti s američkim kapitalom, britanskim redateljskim umijećima i hrvatskom filmskom logistikom. Nema ponosnijeg i sretnijeg čovjeka od mene. (Branka Somen, Vjesnik)

VITEZOVA BAJKA - NAKLADNIČKI DRAGULJ

"Čudesni pjevač/priča o Rajvilu", bajka Grigora Viteza koja je godinama čekala objavljivanje, predstavljena je u Hrvatskom centru za dječju knjigu. Objavila ju je Naklada Szabo A3 data, a o nakani da objavi baš to prozno djelo u izdavačkoj kući kojoj dječje knjige nisu specijalnost govorio je urednik Stjepan Szabo. Ranka Javor govorila je o djelu Grigora Viteza i ilustratora Ivice Antolčića, istaknuvši da je uz 15 zbirki poezije G. Viteza objavljeno samo jedno njegovo prozno djelo - "Bajka o glinenoj ptici" u Biblioteci Vjeverica pokraj sedamdesetih. Recenzent prof. dr. Dragutin Rosandić rekao je da "Čudesni pjevač" nije samo štivo za djecu nego i za odrasle, istaknuvši asocijaciju na Andrićevu "Asku i vuka", a Josip Pavičić, književnik i nakladnik, istaknuo je da je poznati motiv o povezanosti slobode i umjetnosti Vitez preuređio na svoj, originalan način. Ivice Antolčić, koji je dvaput ilustrirao slikovnicu, podsjetio je na snagu Vitezove riječi koja nadahnjuje likovne umjetnike. (Večernji list)

HRVATSKA NAIVA U KINI!

Hrvatska je Vlada donijela odluku o objavi Programa kulturne i prosvjetne suradnje između hrvatske i kineske vlade od 2001. do 2003., koji je sklopljen početkom studenoga prošle godine za posjeta hrvatskoga ministra kulture Kini. Programom je predviđena razmjena reprezentativnih umjetničkih izložaba između dviju zemalja - u Hrvatskoj će 2002. biti postavljena po jedna arheološka i izložba tradicionalnoga kineskog slikarstva, a u Kini će biti 2003. priredena izložba "Hrvatska naivna umjetnost". Predviđeno je također da se razmijeni i po jedna etnografska izložba. Kineski umjetnici sudjelovat će na Međunarodnom bijenalu crteža u Rijeci, Međunarodnom bijenalu grafičkoga dizajna u Zagrebu te na Međunarodnoj izložbi "Trijenale male keramike" u Zagrebu. Hrvatska i kineska strana dogovorile su i pokretanje izdavanja kinesko-hrvatskoga i hrvatsko-kineskoga rječnika te prevođenje i izdavanje vrijednih književnih i drugih djela hrvatskih i kineskih autora. Ministar kulture u tijeku ove godine predviđa i otvaranje izložbe umjetničke fotografije u Peking i Šangaju. (Vjesnik)

Josip Kulić, mladi igrač "Dalmacije"

HRVATSKA U PRVOJ JUGOSLAVENSKOJ DRŽAVI (2. DIO)

Zabrana Hrvatske republikanske seljačke stranke prouzročila je promjenu njezine političke taktike. Prijašnje nesudjelovanje u radu Narodne skupštine nije dalo željene rezultate, a na traženu pomoć drugih država nije se moglo računati. Zbog toga je vodstvo stranke odlučilo da je nužan politički zaokret. Pavle Radić, jedan od vođa zabranjene Hrvatske republikanske seljačke stranke, sinovac Stjepana Radića, dao je na prvoj sjednici novoga sastava Narodne skupštine u Beogradu u ožujku 1925. izjavu da Hrvatska republikanska stranka *priznaje* monarhiju i ustav od 28. lipnja 1921. Nakon toga su utamničeni prvaci Hrvatske republikanske seljačke stranke pušteni iz zatvora, a stranka je nastavila rad pod nazivom *Hrvatska seljačka stranka* (HSS). Nedugo zatim HSS je zaključila sporazum s radikalima i dobila 5 ministarskih mjesta u vladi. Ujesen 1925. Stjepan Radić, vođa HSS, postao je ministar prosvjete. Ali, kako radikali nisu dopuštali nikakve promjene u unutrašnjem uređenju države, HSS je 1926. napustila vladu i otada prešla u oporbu, zalažući se za ostvarenje svog federalističkog programa.

Iduće godine uspostavljena je suradnja Stjepana Radića i Svetozara Pribićevića. Kao političari oni su zastupali različita stajališta. Pribićević je zagovarao nacionalni unitarizam i upravni centralizam. Radić se zalagao za republiku, a kad je silom prilika morao odustati od toga zahtjeva, postao je dosljedan borac za federalizam s elementima konfederalizma. Kad su se srbijanski kralj i radikali, koji su do 1925. surađivali s Pribićevićem, sporazumjeli s Radićem i time odbacili Pribićevića, Pribićević je otada prešao u oporbu. Kao oporbenjak, Pribićević je postupno istupao protiv centralizma, jer je shvatio da je centralizam omogućio velikosrpsku hegemoniju i nije pogodio ostvarenju nacionalnog unitarizma kojemu je on i dalje ostao dosljedno privržen. I kao stranački vođa, od 1924. nalazio se na čelu tada osnovane *Samostalne demokratske stranke*, vidio je da su njegovu stranku postupno napustili svi ostali osim hrvatskih Srba, te da on zapravo zastupa i može zastupati samo hrvatske Srbe, koji mogu ostvarivati svoje životne interese ponajprije u suradnji s Hrvatima.

Na izborima za Narodnu skupštinu u rujnu 1927. HSS je izborila 63, a Samostalna demokratska stranka 23 zastupnička mandata. Budući da su i Radić i Pribićević držali da je hrvatsko-srpska politička suradnja moguća i potrebna, oni su se nakon tih parlamentarnih izbora počeli politički približavati. Najzad, njihove su političke stranke 10. studenog 1927. stvorile političko-djelatni savez pod imenom Seljačko-demokratska koalicija (SDK). Kao predsjednici svojih stranaka, Radić i Pribićević bili su i ravnopravni predsjednici te koalicije.

Hrvati su u Kraljevstvu (Kraljevini) SHS sudjelovali - u manjem broju - i u drugim političkim strankama: u Hrvatskoj stranci prava, Hrvatskoj zajednici, Hrvatskoj pučkoj stranci, Hrvatskoj federalističkoj seljačkoj stranci, te u Narodnoj radikalnoj, Demokratskoj i Samostalnoj demokratskoj stranci, kao i u Komunističkoj partiji Jugoslavije, koja, nakon zabrane, djeluje ilegalno.

Koliko je vladajućem velikosrpskom režimu u Kraljevini SHS bila politički nepoćudna HSS pokazao je i atentat 20. lipnja 1928. u Narodnoj skupštini u Beogradu. Zastupnik srbijanskih radikala, Puniša Račić, blizak s kraljevim dvorom, za trajanja skupštinske sjednice pucao je iz pištolja u hrvatske zastupnike u njihovim zastupničkim klupama te ubio dvojicu: Pavla Radića i Đuru Basaričeka, i ranio trojicu: Stjepana Radića, Ivana Pernara i Ivana Grandu. Od posljedica ranjavanja Stjepan Radić umro je 8. kolovoza 1928.

Zbog tog u dotadašnjoj parlamentarnoj povijesti europskih zemalja neviđenog barbarskog čina nastale su velike prosvjedne demonstracije širom Hrvatske. Režimski su žandari u Zagrebu ubili tri demonstranta i ranili više desetaka ostalih sudionika u tim demonstracijama. Predstavnici niza hrvatskih društava prekinuli su otada svaku vezu s Beogradom. A zastupnici hrvatske Seljačko-demokratske koalicije zaključili su da neće sudjelovati u daljnjem radu Narodne skupštine, da prekidaju svaku suradnju s političkim strankama koje podržavaju srbijanski hegemonizam i da će se boriti za novo državno uređenje koje će osigurati potrebnu ravnopravnost svih udruženih zemalja i naroda.

Ubijeni hrvatski zastupnici, kao i umrli Stjepan Radić, sahranjeni su u zasebnoj počasnoj arkadi zagrebačkog groblja na Mirogoju kao

narodni tribuni i mučenici. U njihovim sprovodima sudjelovalo je po više od sto tisuća ljudi iz svih krajeva Hrvatske. Nakon smrti Stjepana Radića, novi predsjednik HSS postao je Vladko Maček.

Videći u državi napetost zbog neriješenih nacionalnih pitanja i socijalnih problema kao i zbog velikosrpskog hegemonizma, kralj Aleksandar mislio je da će se napetost ublažiti ako se vlast još više centralizira i pojača državna represija. Stoga je 6. siječnja 1929. izveo udar i uveo *otvorenu diktaturu*: ukinuo je ustav, raspustio Narodnu skupštinu i zabranio rad narodnosno orijentiranih političkih stranaka i društava. Država se dotad, od 1921. do 1929. zvala Kraljevinom SHS i bila podijeljena na 33 oblasti. Otada 1929. nazvana je Kraljevinom Jugoslavijom, a teritorijalno je podijeljena na 9 banovina. One su još više razmrvile pojedine nacionalne teritorije. Nacionalne posebnosti nisu priznavane, pa su bila zabranjena i nacionalna obilježja (grbovi, zastave, himne). Jedino je, uz jugoslavensku zastavu ostala srpska zastava jer je ona bila i zastava srpske pravoslavne crkve.

Agrarna reforma, započeta 1919., a dovršena 1931., nije bila poticana samo političkim, gospodarskim i socijalnim razlozima, nego i nacionalnim, velikosrpskim tendencijama. Putem agrarne reforme i kolonizacije velikosrpski hegemonisti naselili su velik broj Srba na hrvatska područja, gdje ih je ranije bilo malo ili gdje ih uopće nije bilo.

Od početka monarhističke diktature u Kraljevini Jugoslaviji (1921.) režimski su organi (policija, žandari, sudovi) nemilosrdno progonili Hrvate. Za te organe Hrvati su bili protivnici monarhije i urotnici protiv režima (separatisti). Zbog toga se Hrvate svuda sumnjičilo, uhodilo, olako ih se optuživalo, zlostavljalo i u sudovima drakonski kažnjavalo. Uhićeni su Hrvati u istražnim zatvorima bili toliko fizički mučeni da su u tim mukama priznavali i sve ono što im je imputirano. O tim torturama ostavio je potresne zapise tadašnji uhićenik Stipe Javor, Hrvat, koji je za izdržavanja zatvorske kazne i umro. Prema nalogima režimskih organa izvedeno je i niz atentata na pojedine Hrvate. Tako je u veljači 1931. u Zagrebu oduzet život hrvatskom domoljubi i povjesničaru Milanu Šufflayu. Književnik Mile Budak napadnut je u Zagrebu u lipnju 1932., ali uspio je preživjeti taj napad.

Među uhićenima bio je i Svetozar Pribićević. Njega su režimski organi, nakon uhićenja, internirali u selo Brus ispod Kopaonika. Bolesnom i od dugotrajnog štrajka gladu iscrpljenom Pribićeviću je, uz zauzimanje čehoslovačkog predsjednika Masaryka, bilo radi liječenja 1931. dopušteno da ode u inozemstvo. Kao politički emigrant Pribićević je i umro u tuđini (1936.). Tamo je - tri godine prije smrti - objavio knjigu 'Diktatura kralja Aleksandra'. Kritizirajući kraljev režim u toj knjizi, Pribićević je isticao da se tadašnja jugoslavenska kriza može riješiti samo ukidanjem monarhije te stvaranjem republike i federacije. Govoreći o hrvatskim otporima kraljevskom, velikosrpskom režimu, on je upozoravao da će Hrvati pošto-poto ustrajati u svojoj nacionalno-političkoj borbi. Svoje upozorenje on je u toj knjizi izrazio ovako: 'Na svijetu nema te snage koja može slomiti hrvatsku misao. Prije će se planina Velebit srušiti u more i Drava i Sava presušiti nego će se Hrvati odreći svojih težnji koje sačinjavaju čuvanje i nesmetan razvoj njihova individualiteta'. Pribićevićev primjer na svoj je način i tragičan i poučan. Isprva je služio velikosrpskom režimu koji je tlačio druge, a najposlije je i sam postao žrtvom tog režima.

Izvršni odbor Seljačko-demokratske koalicije donio je u Zagrebu 7. studenog 1932. svoju rezoluciju poznatu pod nazivom *Zagrebačke punktacije*. U toj rezoluciji osuđena je srbijanska hegemonija u zajedničkoj jugoslavenskoj državi i istaknuta potreba preuređenja te države na temelju ravnopravnosti svih njezinih dijelova i naroda. Zagrebačke punktacije imale su širok odjek. Svoja gledišta na stanje i odnose u Kraljevini Jugoslaviji iznijele su potom i neke druge stranke i političke grupacije izvan Hrvatske.

Nakon toga, bio je krajem siječnja 1933. uhićen Vladko Maček. Najprije je bio interniran u gradiću Čajniče u istočnoj Bosni, a potom od Suda za zaštitu države u Beogradu osuđen na tri godine zatvora.

Uvođenje otvorene monarhističke diktature potaknulo je niz Hrvata da emigriraju i da kao politički emigranti nastave borbu za rješenje hrvatskog pitanja. (Nastavlja se ...)

GENERAL MILISAV SEKULIĆ OBJAVIO KNJIGU S DOKUMENTIMA O OKOLNOSTIMA PADA KNINA

Zbjeg Srba pred Olujom naredio srpski vojni vrh!

Srpski general Milisav Sekulić ovih je dana u Beogradu promovirao knjigu "Knin je pao u Beogradu", a Dušan Vidaković, predsjednik kompanije NIDDA i vlasnik najnakladnijeg emigrantskog lista "Vest" -, koji ju je izdao, rekao je na promociji da "dani i meseci koji slede predviđaju buđenje iz decenijske obamrlosti srpskog naroda". Na promociji su sudjelovali i govorili general JNA u mirovini Dušan Pekić, kapetan Dragan, predsjednik humanitarne udruge "Veritas" Savo Štrbac, novinar i nekadašnji pukovnik JNA Ljubodrag Stojadinović i urednik knjige Dušan Milovanović. U pet nastavaka emigrantske "Vesti" su donijele i ulomke iz knjige u kojima se opisuju okolnosti pada "krajine", a temeljna teza nad kojom se lamentira glasi da je tzv. Glavni štab srpske vojske krajine unaprijed znao o Oluji, čak i datum i sat operacije, ali da je umjesto pripreme obrane izdao besmisleno naređenje o evakuaciji stanovništva. Autor knjige, general Milisav Sekulić, ističe da je još 4. kolovoza 1995. godine u 20 sati tzv. vrhovni savjet obrane takozvane krajinske vojske pripočeo narodu odluku o evakuaciji. Ako je to točno, otpada jedna od najčešćih i najtežih optužbi koja se svih ovih godina neprekidno iz domaćih i međunarodnih krugova upućuje na račun hrvatske države i Hrvatske vojske, a po kojoj je bivša hrvatska vlast planski provela etničko čišćenje tzv. krajine.

Po navodima iz knjige "Knin je pao u Beogradu", odluka o evakuaciji srpskog pučanstva glasi: "Vrhovni savet odbrane Republike Srpske Krajine donio je na današnjoj sjednici odluku da se zbog preventivnih i bezbedonosnih razloga organizuje evakuacija civilnog stanovništva sjeverne Dalmacije i južnog dijela Like. U organizaciji evakuacije i pratnji stanovništva aktivno će učestvovati pripadnici mirovnih snaga Ujedinjenih nacija, uz Civilnu zaštitu RSK. Na ovaj potez Vrhovni savet odbrane se odlučio kako bi se zaštitilo civilno stanovništvo od eventualnih daljnjih napada hrvatske artiljerije i kako bi srpski borci, koji drže linije odbrane, bili rasterećeni brige za svoje porodice."

"Bežanija"

U nastavku autor knjige "Knin je pao u Beogradu" citira i drugi dio odluke u kojemu se kaže da tzv. Vrhovni savet odbrane apelira na civilno stanovništvo da ne poduzima samoinicijativne akcije i da ne nasjeda na hrvatsku propagandu, te da se još jednom naglašava kako će u evakuaciji aktivno sudjelovati i Unprofor. Na sjednici su bili "komandant" general Mile Mrkšić i "predsjednik" RSK Milan Martić. Po mišljenju autora, generala Sekulića, ova odluka je bila kapitulantska, jer je značila isto što i prekid otpora i pokretanje naroda u "bežaniju". Cinično je, nastavljajući, autor, da je odluka o evakuaciji donesena zbog preventivnih ili sigurnosnih razloga, jer je narod cijelog 4. kolovoza izdržao udar Hrvatske vojske. Izvlačenje naroda,

s kojim će krenuti i vojska, ne može se, po mišljenju autora, opravdati preventivnim i "bezbedonosnim" razlozima. Sama činjenica da je tzv. Vrhovni savet odbrane pripočeo kako ce u evakuaciji sudjelovati i Unprofor jedan je od razloga autoru knjige za zaključak kako je sve bilo planski dogovoreno. Kad je počela Oluja, gotovo da nije bilo ne samo otpora, nego ni želje da se oстане tamo gdje se stoljećima opstajalo i živjelo, tvrdi general Milisav Sekulić u svojoj knjizi "Knin je pao u Beogradu", u kojoj dodaje da je i vlast Srbije digla najprije Srbe preko Drine na oružje, a kad se uvjerila da to nema perspektivu, digla je ruke i od takve politike i od Srba preko Drine.

Ponašanje Srba u krajini i njihove vojske iznenadilo je Hrvatsku vojsku, onda narod, pa i svjetsko mnijenje, kaže da su mnogi građani Jugoslavije i republike srpske takvo ponašanje vojske doživjeli s velikim zaprepaštenjem, a najmanje iznenađenja su pokazivali građani tzv. krajine i krajinske vojske. Iznenađenja nije bilo ni kod predstavnika Unprofora, predstavnika Srbije, Hrvatske, federacije BiH ni kod vodstva tzv. krajine. Po mišljenju autora, krajinska vojska mogla je slomiti "agresiju" Hrvatske vojske samo da se htjela boriti.

Kapitulacija

U knjizi "Knin je pao u Beogradu" ističe se da je čelništvo srpske paradržave u Hrvatskoj i paravojske bilo još 3. kolovoza upoznato o početku Oluje. Osim JNA, o akciji su ih poznali i predstavnici Unprofora. Od svih mogućih solucija, vodstvo krajinske vojske je, po riječima autora, izabralo najgoru. Moglo je odlučiti da se pruža otpor, zatim zatražiti primirje, ma koliko bilo nepovoljno za krajinsku stranu, ili, pak, donijeti odluku o evakuaciji, što je i učinjeno, a to je gore, kaže autor, od kapitulacije.

Autor i promotori knjige ne kriju, naravno, gorčinu ni ponašanjem Beograda, odnosno Slobodana Miloševića koji je tobože postavio uvjet Marticu da izdrži desetak dana, a onda će mu poslati pomoć. Za njih nema dvojbe: predaja tzv. krajine je dogovorena. Ni u jednom dijelu ne optužuju hrvatsku vlast za progon ili etničko čišćenje, jer tvrde da je vodstvo krajinske vojske pozvalo narod na evakuaciju praktički i prije same akcije Oluja, a s narodom je onda krenula i vojska. I dosad se znalo da nema puno argumenata za optužbu protiv Hrvatske kako je navodno planski etnički očistila to, dotad okupirano, područje. Sada, kad i sami srpski generali, u svojoj nostalgiji za nekadašnjom paradržavom i čežnji za novim buđenjem Srba, priznaju da su evakuaciju naredili Mile Mrkšić i Milan Martić, te takvu tvrdnju dokumentiraju odlukama čelništva krajinske paravojske, otpada barem dio često i smišljeno ponavljanih optužbi na račun Hrvatske. (Slobodna Dalmacija 21.2.)

YU-ŠIFRARNIK ZA POPIS PUČANSTVA

Prijedlog šifarnika za popis pučanstva u SRJ u travnju 2001. predviđa se slijedeći redoslijed naroda:

Srbin - 01, Crnogorac - 02, Jugosloven - 03, Albanac - 04, Mađar - 05, Musliman - 06, Austrijanac...

Hrvati su na 33 mjestu između Čeha i Švicaraca!

Osim toga i ovog puta se uporno unosi podjela u hrvatski nacionalni korpus iskazom "Bunjevci - 10" i "Šokci - 37". DSHV je putem generalnog konzulata RH u Subotici o ovome obavijestio vladu Republike Hrvatske, sada čekamo reakciju Osim toga DSHV traži razgovor na ovu temu s nadležnim organima SRJ i RS.

Očekuje se i reakcija hrvatske javnosti. (Press služba DSHV)

Širite HRVATSKU ISKRU

Damir Borovčak : *Hello Toronto – ovdje Zagreb*

POLITIČKO LUDILO

Sadašnje vrijeme je vrijeme prije svega stresno akcelerirajuće politike, politike koja umjesto da pragmatično riješava goruća i vitalna egzistencijalna pitanja svojeg naroda, generira svakodnevno nove i nove sukobe i podvajanja

PITANJA

Je li u Hrvatskoj politika natjerala pravdu da ustukne? Je li politika sadašnje vlasti direktno umiješana u pravne odluke sudova i sudsku objektivnost? Je li sadašnja politika doista osigurala nezavisnost i objektivnost medija, onemogućila lažno kreiranje javnog mijenja posredstvom medija i raznih narušenih anketa? Je li Haaški sud doista politički sud i velika poruga božici pravde i je li Hrvatska doista dosegla povjerenje novog svjetskog poretka - da sudi i presudi sama sebi? Je li na sceni već dulje vrijeme političko prepucavanje između predsjednika države i predsjednika vlade, kako bi se svjetskim moćnicima jedan prema drugome takmičarski što bolje pokazao i dokazao? Sve su to pitanja koja su kulminirala u četrnaestodnevnim stresnim događanjima koja su u svezi slučaja generala Norca potresala Hrvatsku. Neki kažu da je baš u tom slučaju predsjednik države želio dokazati, intrigirajući hrvatsku javnost s famoznim prijavkom generala Norca svom vrhovnom zapovjedniku, kako i bez ovlasti ima ovlasti, te pokazati da se bez njega ne može. Drugi govore kako je u međusobnom obračunu Račanove i Mesićeve službe sigurnosti i obavještavanja, prva nadmudrila i u finišu pobijedila drugu službu. U eri sve manjih općih ljudskih prava i kompletnog pada moralnih i materijalnih društvenih vrijednosti, posljednja Revija Večernjeg lista u svezi hrvatske politike i odnosa s Haagom piše i zaključuje kako je "slučaj Norac pokazao još jednom da politika i vlast u Hrvatskoj žive neku svoju stvarnost i da ne dijele sudbinu svojih građana". Čini se kako je 'Večernji list' i u nastavku u pravu, kada kaže: "vlast se uplašila prosvjeda jer su bili upereni protiv njene politike, no čim se vidjelo da ozbiljnih posljedica neće biti, vratila se u svoju samodovoljnost." Upravo radi tog sada nastupajućeg političkog samozadovoljstva aktualne vlasti, treba konstatirati kako je to sve - pravo političko ludilo.

LUDILO

U tom ludilu ipak se mora naznačiti slijedeće: General Mirko Norac potiče iz jednostavne i časne hrvatske katoličke obitelji. Kao školarac u svom rodnom Otoku kraj Sinja išao je na vjeronauk i ministrirao. Odmah po prvim naznakama ugroženosti opstojnosti Hrvatske države, nije se nimalo dvoumio, iako je tek završio srednju školu. Kao dvadesetogodišnjak, bez vojnog iskustva, prijavljuje se na obuku za specijalce te je prošao sve faze obrane Hrvatske, od Pakraca, Plitvica i tako redom. U obrani Gospića, prema osobnoj izjavi, prije svake akcije odlazio se pomoliti u crkvu. O njemu su mnogi ratni kolege govorili vrlo pohvalno i s najljepšim riječima. Poznata je njegova hrabrost u nekoliko ratnih akcija koje je sam vodio, kao napr. oslobađanje vojarnje u Gospiću, a posebno zarobljavanje pet oklopnih vozila i generala JNA Krstevskog pred Gospićem. Je li takav čovjek kadar ubijati civile, za što je optužen? Najbolje možda o tome govori njegov podređeni, nizozemski dobrovoljac Raymond von der Linden, 70 postotni invalid Domovinskog rata s gospićkog bojišta, danas predsjednik Kluba međunarodnih dragovoljaca u Hrvatskoj. Von der Linden u 'Slobodnoj Dalmaciji' kaže: "Odgojen sam i školovan u Nizozemskoj, zemlji s gotovo najvećim stupnjem demokracije. Tamo su svi jednaki. Neshvatljiva mi je ova demokracija u Hrvatskoj u kojoj su abolirani Srbi, agresori i počinitelji zločina, a hrvatski branitelji moraju pred Sud. A cijeli svijet zna tko je ovdje bio agresor. Moj zapovjednik Mirko Norac nije zaslužio ovo što mu se sada radi. U Nizozemskoj se ne bi moglo dogoditi da jedan visoki časnik bude ovako medijski razapet i optužen prije bilo

kakvih dokaza ...". Tako govori Raymond von der Linden, te pri tom ne smijemo zaboraviti da se Haag nalazi upravo u Nizozemskoj. Kojeg li apsurd? Linden nam u stvari govori u kojem su nesrazmjeru nizozemske demokratske i vojničke stvarnosti, Haaški sud i naša stvarnost. Treba se upitati nije li i to prava politička ludnica, kada general Norac svojim naglim nestankom i porukama ukazuje na sveopće hrvatsko mišljenje nepovjerenja u pravедnost i objektivnost Haaškog suda i tako pokreće pitanje rivalstva u najvišem političkom vrhu zemlje, tko će prije udobrovoljiti Carlu del Ponte da ga se odrekne kao optuženika i prepusti hrvatskom pravosuđu. Nije li to prava politička ludnica kada ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević i potpredsjednik vlade Goran Granić RH hitno lete u Dubrovnik na tajni sastanak s Carlom del Ponte, koja iz posjete Crnoj Gori inkognito skreće sa svojega puta, kako bi odobrila veliku nagodbu. Nije li i to prava politička ludnica, kada javnost doznaje za nedavni sličan tajni sastanak u Zagrebu, nazvan politička seansa sutkinje i ministra. Na tom je susretu riječka sutkinja Sajonara Čulina, koja će suditi generalu Norcu, očito bila na konzultacijama kod ministra pravosuđa Stjepana Ivaniševića. Sve to govori kako se putevi politike i pravde stalno isprepliću i kako božica pravde sve češće uzmiče pred svemoćnim političkim bogovima.

Sve su to, i prije nego se odigralo, hrvatski branitelji prepoznali. Država u kojoj njeni branitelji moraju svoja prava dokazivati ministru branitelja protesnim ostavljanjem proteza u njegovom uredu, država u kojoj njezini branitelji žive u olupinama automobila ili kućama koje samo da se ne sruše, država u kojoj branitelji najavljuju štrajk gladu do smrti da bi ostvarili svoja prava, država u kojoj je do sada izvršilo samoubojstvo čak 1146 branitelja a petnaestak ih je spriječeno samo u posljednjih par dana, država u kojoj se vraćaju njezini krvnici u tisućama te se masovno aboliraju, a osuđeno ih je svega 50-tak za ratni zločin, u toj državi njezini generali iznikli u ratu ne mogu očekivati ništa bolje od suđenja, pritvaranja i lisica na rukama. Pri tom vlast i mediji stalno prešućuju podatak i činjenicu, koju Zvonimir Trusić, predsjednik Zajednice udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog rata često ističe, a taj govori da je na sceni zapravo zamjena teza o zločincima i optužnicama, što se temelji na podatku da je do sada čak 2.863 hrvatskih branitelja pravno procesuirano!

BUDUĆNOST

Stoga je najčešći odgovor, ne samo po pitanju slučaja generala Norca, već i cijeloj političkoj koncepciji obezvrijeđivanja Domovinskog rata, bio posvećen prosvjedni skup u Splitu. Ta se aktivnost branitelja nastavlja potpisivanjem peticije i zahtjevom za raspisivanjem referenduma za donošenje zakona koji bi Domovinskom ratu i braniteljima trajno osigurao tretman i prava obrambene i osloboditeljske vojske po uzoru na sve antifašističke vojske iz Drugog svjetskog rata. Time se pokušava spriječiti daljnje političke manipulacije vlasti, uglavnom generirane od onih koji Hrvatsku niti su branili, niti su Hrvatsku štitili, niti su Hrvatskoj bili naklonjeni u najtežim danima odbrane od bespoštednog srbočetničkog agresora, a neki su se od njih i sklanjali izvan Hrvatske. Sadašnje vrijeme je vrijeme prije svega stresno akcelerirajuće politike, politike koja umjesto da pragmatično riješava goruća i vitalna egzistencijalna pitanja svojeg naroda, generira svakodnevno nove i nove sukobe i podvajanja. Da bi opravdala svoje postojanje i održala se na vlasti, ta

CROATIA - Tourist Guide

DELNICE IN GORSKI KOTAR

DELNICE, a town in Gorski Kotar; elevation 696 m; population 4,696. Economy is based on wood-processing. Moderate mountain climate and a variety of natural resources and sites (Hajdova Hiža, Drgomalj and Petehovac) and modern sports facilities provided excellent opportunities for the development of Delnice into a tourist centre of Gorski Kotar. Delnice is located on the main road (M12, E65) and the railroad Zagreb - Rijeka.

Centre of the Modruška parish, abandoned in the 16th century due to Turkish invasions; again revived in the 17th century. With the construction of the Louisian road at the beginning of the 19th century Delnice entered a period of flourish and became a centre of sub-county (1857). The parish church of St. John the Baptist is a three-nave structure; the main altar and two side altars are shaped in late Baroque styles. The church keeps a valuable neo-Gothic monstrence. - With its architectural forms and furnishing, the house of the family Klobučar-Rački (Supilova Street 94) represents the way of life of the older inhabitants of Delnice and all ethnographic features of the region.

Almost a century-old tradition of excursions, health tourism, sports and other forms of tourism, along with natural beauties and climatic features make Delnice the tourist centre of the region of Gorski Kotar. First inns and boarding houses were built along the old Louisian road as early as the end of the 19th century. Since Delnice may be reached in an hour from Rijeka and the nearby resorts on the Kvarner riviera, it is an ideal place for one-day excursions, short visits to the peaks of Gorski Kotar (Drgomalj, Petehovac) but also for longer stays.

Today Delnice provides a number of visitor opportunities: hotels, sports facilities, hunting grounds. At the foot of Japlenki Vrh (Japlenki Peak) are sports facilities (football, basketball, bowling alley, bocce court) and two very good ski-jumps. The sports hall Dom sportova, with a hall and a swimming pool (12 x 25 m), provides excellent opportunities for sports training and recreation. Well known specialties of the local cuisine - venison - are offered in Lovački Dom (Huntsmen's Lodge) and many other taverns (in the surroundings). Very interesting for visitors is the right to shoot game during open season. Permits should be applied for at the Forest Management in Delnice (Uprava Šuma Delnice); there is a permanent price list for the game shot. After hunting, the trophies are assessed and huntsmen receive a trophy certificate and a veterinarian certificate. On the territory under the Forest Management huntsmen's lodging houses can be rented. In the vicinity of Delnice is also Risnjak National Park, which is rightly called a nature museum (see Risnjak).

Tourist association: Lujzinska cesta 44

Accommodation: hotels Risnjak (B), Delnice (B); motel Lovački dom; apartments, rooms.

Excursions: *Crni Lug* - seat of Risnjak National Park management (12 km) * *Lokve* (10 km) * *Fužine* (20 km) * *Mrkopalj* (22 km) * *Ravna Gora* (15 km) * *Risnjak* National Park, over Crni Lug and Smrekovac to Schlosserov dom (Schlosser's Home, 3 hrs 40 min).

FUŽINE, a town in the central part of Gorski Kotar, situated above the Ličanka valley, which was drowned into the storage lake Bajer after the construction of a dam; elevation 732 m; population 740. The name originates from Italian (*fucina*: forging works). The settlement developed by gradual settling of the people from the neighbouring region of Vinodol, from the former Military Border and from Slovenia, which is still visible in the local dialects (chakavian, stokavian and kajkavian). Due to its favourable geographical location amidst a mountain forest, an abundance of water and fresh mountain climate, Fužine is a rather well known tourist resort. It is located on the railroad Zagreb - Rijeka and the regional road Lokve - Bakar.

The church of St. Anthony of Padua was built in 1833 as a neo-style structure. The large three-nave basilica with a massive bell tower is the largest sacral building in the region of Gorski Kotar.

In nearby Lič (4 km) is the parish church of St. George from 1807. Next to the church is the old municipal cemetery. On the eastern side of the Ličko field is the pilgrimage chapel of Our Lady of the Snows. - Franjo Rački was born in Fužine. A monument and a memorial park are dedicated to him.

As a transit centre, Fužine is located quite close to the coast (approx. 15 km air distance). In warm summer nights it is very pleasant to spend the night in Fužine and stay at the seaside during day. Accommodation facilities include rest homes, boarding houses and private accommodation. Apart from the beauty and attractiveness of Bajer and Lepenica Lakes (bathing, yachting, windsurfing, diving - in 1981 the World Championship in orienteering diving was held here), a special adventure is fishing (open season from March to October) and hunting with artificial and natural baits (permit needed).

A special attraction of the region is the Vrelo cave in the immediate vicinity of Bajer Lake, 3 km from Fužine, which features most various forms. It is therefore called "the small Postojna". The restaurant Vrelo offers specialties of the local cuisine. Forest vegetation and interesting mountain trails will attract many visitors and nature-lovers, who will wish to climb one of the peaks: Bitoraj (1,385 m), Višnjevica (1,428 m), Tuhobić (1,106 m), which offer a splendid view over the sea and the Kvarner islands. The holiday of St. Anthony, patron of Fužine (13th of June), is at the same time a big public event. Especially famous is the Fužinarska Fiesta, a tourist-gastronomic event (the last weekend in July) which attracts numerous visitors.

Tourist association: Kuća br. 74

Accommodation: boarding houses Fužine, Bitoraj, Ela; rest home Vulkan; apartments, rooms.

Excursions: *Lokve* (9 km) * *Delnice* (17 km) * *Mrkopalj* - skiing (21 km) * *Kraljevica* - seaside beach (17 km).

MRKOPALJ, a small town in the region of Gorski Kotar, 16 km southeast of Delnice, in the western part of the Kapela massif; situated in the Mrkopalj field; elevation 824 m; population 1,196. First mentioned in 1477 as a property of the Frankopan dukes; by virtue of the bull of Joseph II (14th of March, 1785) it gained the rights of a market town. Chief occupations include farming, livestock breeding and wood processing. Mrkopalj has developed into an important winter resort (skiing) and hunting (high game) tourist centre. It is located on the regional road.

On the location of F(o)rtica above Crikveno in the Mrkopalj field the walls of a one-nave small Romanesque church were excavated (1976), with a semicircular apse from the 13th century. The church of Our Lady of the Seven Sorrows from 1854 is a three-nave building of a rectangular ground-plan with a three-sided apse. A monumental staircase leads to the church.

The oldest winter resort in Croatia. In 1914 the first Croatian cross-country skiing championship was held there. Every year, around the 20th of February, the chief and the only Croatian Championship in Nordic skiing takes place there. Mrkopalj is also a famous mountaineering centre because this small town is enclosed by the mountains Čelimbaša (1,085 m), Maja (1,264 m), Bitoraj (1,386 m), and at 10-odd km distance there are the White Rocks (1,335 m) and the Samar Rocks (1,304 m) - nature reserves (since 1985) with hiking trails and a mountain hut. Near Mrkopalj, in Begovo Razdolje - the only Croatia's inhabited village above 1,000 m - is Hotel Jastreb (Falcon). The region around Mrkopalj, with its intact nature, offers an active and healthy recreation.

Accommodation: Hotel Jastreb; apartments, rooms.

Excursions: *Lokve* (10 km) * *Delnice* (17 km) * *Ravna Gora* (13 km) * *Fužine* (20 km).

BEGOVO RAZDOLJE, a village in Gorski Kotar, located at the foot of Velika Kapela Mountain, 8 km southeast of Mrkopalj; elevation 1,060 m; population 98. It is located on the local road Mrkopalj - Velika Kapela Mountain. It is the only habitation above 1,000 m in Croatia.

Climatic conditions, lengthy winters and ski cable cars are the basis for the development of winter sports. Begovo Razdolje is gaining special importance in development plans of winter sports in Croatia - under this project, marking has been carried out to the peak of Bjelolasica via Žuta Poljana and Podova.

Intact nature of this region invites to vacation also in the summer, when the favourite pastime is berry-picking (whortleberries, raspberries, mushrooms) or walking through wonderful belvederes.

Accommodation: Hotel Jastreb; Hotel Bjelolasica (100 beds) with a recreation centre; apartments, rooms.

Excursions: *Mrkopalj* (4 km) * *Ravna Gora* (17 km) * *Vrboska Poljana* (9 km) * *Bjelolasica* (1 hr).

Koliko znate o:

HRVATSKOJ RATNOJ MORNARICI (HRM)

Hrvatska ratna mornarica oružana je sila Hrvatske na moru, sastavni dio Hrvatske vojske, nastala u Domovinskom ratu. Službeno je ustrojena 13. IX. 1991, a odlukom Predsjednika Republike. Nastanak i razvitak HRM vezan je uz otpor agresiji JNA na moru i u primorju. U sukobu s JRM (Jugoslavenskom Ratnom Mornaricom) prednosti HRM bile su: potpun oslonac na narod i pomorske borbene tradicije Hrvata, na postrojbe ZNG-a i dragovoljaca što su neprestano narastale, na osvojenu gotovo cjelokupnu infrastrukturu bivše JNA (posebice brodogradilišta), te na brojne stručne i druge momaričke kadrove koji su napuštali neprijateljske postrojbe. Dio flotnih snaga JRM potražio je spas u napuštanju obale, oslanjajući se na izbočena uporišta Vis i Lastovo, ali sa smanjenim posadama i nestručnim kadrovima. Manevrirajući u međuočnim vodama, te su se snage našle izložene djelovanjima s obale i otoka.

Hrvatska ratna mornarica, topovnjača Kralj Petar Krešimir IV.

Presudni događaji u početnom razdoblju stvaranja HRM: u Malim Brama kod luke Ploče 14/15 IX. 1991 predala se posada i veći dio garnizona koji je osiguravao pomorsku bazu. Hrvatska je vojska tom prilikom stekla veću količinu topova i streljiva. Jak flotni odred JRM blokirao je prvu oslobođenu luku. Gotovo istodobno, u Splitu i nekom drugim mjestima srednje Dalmacije, na mnogim vojnim ustanovama istaknute su hrvatske zastave, a velik broj vojnih i građanskih osoba na poziv Vlade RH (od 15. IX.1991.) napušta JNA. U Kaštelanskom zaljevu, prigodom predaje vojne na Brižinama (Sv. Kajo) 16. IX. Neprijateljski su brodovi i zrakoplovi napali objekte na kopnu i Split; 21. IX. zrakoplovi JNA raketirali su aerodrom Resnik. Na Šibenik je 16. IX. započela otvorena agresija, a dva dana nakon toga patrolni čamci Graničnog odreda JRM otvorili su vatru na grad. U obrani grada istaknutu su ulogu imale bitnice obalnog topništva, koje su prešle na hrvatsku stranu, na Žirju, Zečevu, Smokvici, pokretne bitnice (Donji Primošten, vojarna na Krušćici) i jedinice protuzračne obrane. Dana 18. IX. one su oštetile ili uništile 2 ratna broda, 1 zrakoplov, 2 helikoptera i 1 tenk. Bitnica sa Zečeva je 21. IX. oborila još 2 zrakoplova. Noću 18/19. IX. Neprijateljske posade patrolnih čamaca su se prekrcale na PČ 173 i pobjegle na Vis. HRM je u Šibeniku osvojila ukupno 32 ratna broda od toga: 1 raketnu topovnjaču, 2 raketna čamca, 1 patrolni brod, 1 torpedni čamac, 3 patrolna čamca, 4 desantno-transportna minolovca, 8 desantno - jurišnih čamaca, 1 minolovac, 1 hidrografski brod i nekoliko pomoćnih ratnih brodova, koji su predstavljali 24% sveukupnog ratnog brodovlja JRM. Ti brodovi, s onima iz Ploča, i s nekoliko zaplijenjenih u pojedinačnim akcijama, predstavljali su temelj na kojem se gradila HRM. Od 17 - 23. IX. provedena je prva pomorska blokada hrvatskih luka, koje su izvele preostale "udarne snage" flote JRM, s osloncem na baze na Visu i Lastovu. Tijekom blokade Zadra hrvatske su obalne bitnice oštetile raketne topovnjače RT 402 i RT 404. Širom blokadom Dubrovnika 30.IX. JRM je najavila drugu pomorsku blokadu (3 - 11. X.) hrvatskih luka. Idućeg je dana započela velika pomorska ofenziva na Dubrovnik: 472. Motorizirana desantna brigada, uz potporu brodova JRM iskrcala se u Kuparima, pa je hrvatskoj vojsci preostalo braniti samo uži dio grada. U toj obrani istaknutu je ulogu imala HRM držanjem otoka Šipana, Lopuda i Koločepa i održavanjem neprikidne veze s opsjednutim gradom. Dana

11.X. prestala je blokada splitske, zadarske, riječke i pulske luke, ali ne Dubrovnika i Ploča. U drugoj polovici listopada počela je organizacija konvoja za Dubrovnik radi pomoći ugroženom stanovništvu. Treća pomorska blokada (8.XI. - 3. XII.) zahvatila je ponovno cijelu hrvatsku obalu, osim Pule, preko koje je JRM namjeravala evakuirati velike količine naoružanja, opreme i tehnike. Za vrijeme blokade bombardiran je Paški most, te raketiran trajekt Borik. Prekidom veza s Pagom gotovo je prekinut promet s Dalmacijom; s Visa su napadnuti i neki strani brodovi, a vraćeni su mnogi brodovi s humanitarnom pomoći.

Odred pomorskih diverzanata HRM (ustrojen 1.X. 1991.) nosio je gotovo najveći teret borbe protiv brodova JRM, raspoložuci s više tipova borbenih sredstava s daljinskim upravljanjem. Tijekom listopada i studenog obavljao je razne zadatke: opskrbu Dubrovnika streljivom i lijevovima, izvodio je prepade na neprijateljske brodove u Splitskim vratima, Velom i Malom Vratniku, uvali Ubli (Lastovo). Najpoznatiji je napad na PČ 176 Mukos, koji je minitorpedom u popodnevnim satima 14. XI. potopljen u Splitskom kanalu ispred Milne. Sutradan su neprijateljski brodovi i zrakoplovi bombardirali Brač i Šoltu, posebice Milnu i Grohote, a flotni odred (VPBR 31-Split i raketna topovnjača RT 405) napali su Split. Hrvatske obalne bitnice pod Marjanom, na Šolti i Braču žestoko su uzvratile. Teško je oštećen VPBR Split, lakše RT 405 i TČ 224, a oborena su i 2 zrakoplova tipa *Galeb*. Neprijateljska se flota povukla (pridružio joj se i odred brodova u blokadi luke Ploče). Tijekom povlačenja kroz Brački, Neretvanski i Korčulanski kanal, djelovanjem obalnih bitnica i pomorskih diverzanata, flota je pretrpjela teške gubitke: potopljen je torpedni čamac TČ 224, zapaljen minolovac ML 143, teško oštećen i zaplijenjen ML 144, teško oštećen ML 153. Neprijateljska se flota još neko vrijeme zadržavala u vodama Visa i Lastova, ali je to bio kraj blokade hrvatske obale. Tijekom 1991. flota JRM izgubila je : 1 fregatu, 2 raketne topovnjače, 4 raketna čamca, 4 torpedna čamca, 1 patrolni brod, 8 patrolnih čamaca, 5 minolovaca, 8 desantno-jurišnih čamaca i nekoliko drugih brodova. Izgubivši oslonac i uporišta na obali i većem dijelu otoka i gotovo 2/3 svojih potencijala (praktički cijelu infrastrukturu, osim one u Boki), ostavši bez velikog dijela stručnih kadrova i mogućnosti popune, flota JRM je doživjela potpuni poraz. Glavni njezin zadatak sveo se na evakuaciju preostalih snaga iz opsjednutih baza na hrvatskoj obali i, napokon, s Visa i Lastova.

Tijekom "sto dana stvaranja" HRM se ustrojavala u nekoliko faza, te je izrasla u pomorsku snagu kadru da nadzire i brani hrvatsko obalno more i morske granice RH. Pomorske snage HRM ustrojene su 31. XII. 1991.; divizion raketnih topovnjača (RTOP) i mješoviti divizion desantnih i logističkih brodova. Popunjene su posade 30 ratnih brodova. Tijekom rata još su ustrojeni: odred pomorskih diverzanata, bojna mornaričko-desantnog pješaštva, odredi mornaričkog pješaštva, otočke domobranske postrojbe, obalno topništvo, motrilačka služba i služba veze, te niz ustanova.

Dan Hrvatske Ratne Mornarice slavi se 18. rujna. (Hrvatski leksikon, s.471)

Vam na razmišljanje:

VOLUNTEER

The year 2001 is the International Year of Volunteers. The year offers us the chance to think about, clarify what volunteering means and celebrate the incredible important role that volunteers play in making our country and shaping our lives.

The motto of the celebration is THE VALUE OF ONE. THE POWER OF MANY !

Sjetimo se kako smo bili složni i radili - bez plaća, bez ikakvih priznanja u pomoći našoj domovini, našem narodu, izbjeglicama, prognanicima, za vrijeme nametnutog nam rata.

Biserka Milinković

politika od samog početka, paralelno s proizvodnjom afere želi stalne promjene hrvatskog državnog ustroja, od rukovodnih civilnih struktura, policije, vojske i tajnih službi, sve do tijela političke vlasti u Saboru kao i do promjene Ustava, kako bi se do kraja razgradile sve sastavnice čvrstog nacionalnog državnog ustroja.

Stoga slijedi uvijek period političkih afera, pa period promjena državnog ustroja i tako naizmjence. Stoga je točna konstatacija 'Večernjeg lista' koji uočava providnost ove vlasti i konstatira kako se poslije slučaja Norac aktualna vlast vratila u svoju samodovoljnost. Uz stišavanje afere Norac, kada su svi polako odahnuli od stresa i zamora, postojeća vlast gura Hrvatsku državu u novu eksperimentalnu fazu. Samo tri mjeseca poslije donošenja novog Ustava, ponovno se mijenja Ustav kako bi se ukinuo Županijski dom i tako onemogućio i dokinuo jedini mogući utjecaj lokalnih uprava na izvršnu vlast. Uz to se ukida i pravo glasovanja hrvatskog iseljeničkog korpusa, pa se tako do kraja pokazuje razvidnost rastakanja svega što je domoljubno stvoreno, okupljeno i pomireno u interesu očuvanja, indentiteta i samobitnosti Hrvatske države.

Tragične posljedice

SAMOUBOJSTVA BRANITELJA - TRAGIČNE POSLJEDICE DOMOVINSKOGA RATA

Od 1995. do danas ubilo se 1146 branitelja

Specijalac se ubio u ponoć između očeva i bratova groba; poduzetnik i branitelj raznio se bombama pred sudom; umirovljeni Tigar objesio se na orah - to su samo neki od naslova koji pune stupce crnih kronika. U proteklih desetak dana u Hrvatskoj su zabilježena čak četiri samoubojstva razvojačenih ili još aktivnih hrvatskih branitelja! U posljednje četiri godine broj se takvih samoubojstava popeo iznad 1000, ističu braniteljske udruge, a da trend samoubojstava posljednjih tjedana raste, potvrđuju i u nadležnom ministarstvu.

- Od 1995. godine do danas ubilo se 1146 branitelja - precizne podatke iznio je Tihomir Apari, dopredsjednik Hrvatske udruge branitelja liječenih od PTSP-a. Krizni su centri za psihopomoć braniteljima, naime, u samo tri dana u Zagrebu u doba najžešćih prosvjeda oko "slučaja Norac" spriječili još 15 pokušaja samoubojstva.

Blaženka Gogić, pomoćnica ministra za razvojačene branitelje i članove njihovih obitelji, tvrdi kako je u posljednjih 14 dana trend kriznih stanja kod razvojačenih branitelja i to kako povećan. Njihova socioekonomska pitanja i statusi morali bi se uvažavati s velikim senzibilitetom. No, zloupotreba njihovih emocija u trenutačnoj gospodarsko-političkoj situaciji prouzročuje krizna stanja koja, unatoč dobroj organiziranosti pomoći i sudjelovanju obitelji, udruga i kriznih centara, mogu završiti samoubojstvom.

Neduzni građani taoci branitelja

Svjedoci smo, nažalost, kako više nije rijetka ni pojava da branitelji ne ugrožavaju samo svoje živote nego u taoce pretvaraju i nedužne građane. Invalid iz Splita zbog neriješenog stambenog pitanja i drugih problema lani je zatočio cijelo splitsko Poglavarstvo, zaprijetivši kako će raznijeti zgradu ne riješi li se njegov problem. Jedan je hrvatski vojnik dva sata prijetio i službenicima HZMO-a nezadovoljan svojim invalidskim pravima i umirovljenjem. Dvije aktivirane ručne bombe u vinkovačkoj Pošti za epilog su imale dvoje mrtvih i osmero ranjenih nedužnih građana, a od rafalne paljbe branitelja u Požegi smrtno je stradalo petero ljudi, da bi na kraju ubio i sebe. Prijetnje smrću i lažne dojave o bombama u ministarstvu hrvatskih branitelja gotovo su svakodnevica, a kad njihove probleme ne rješava društvo, ojađeni i revoltirani hrvatski branitelji nerijetko pomoć traže i preko medija, poput F. D.-a, koji je u početku godine u Večernjaku zavapio "Ili psihijatrija ili bomba!"

Za branitelje rizik dvostruko veći

- Mimo zdravstva stručnjaci iz regionalnih i nacionalnih centara za psihosocijalnu pomoć braniteljima, samo su lani intervenirali u više od 100.000 slučajeva - veli B. Gogić, i dodaje kako su samo u Slavonskobrodskoj županiji lani spriječena 24 samoubojstva. Prednjači Zagreb, a potom Zadar i Split, kaže, no situacija bi se trebala uskoro popraviti, barem u vezi s nezaposlenošću branitelja, jer su hrvatska brodogradilišta zainteresirana za njihovo zaposlenje.

- Sudčici prema prikazima na prošlogodišnjem kongresu za suicidologiju prikupljenima u sklopu projekta "Samoubojstva u RH" pri Poli-

ve. Mijenjanje Ustava svaka tri mjeseca ne pokazuje samo koliko je sadašnja vlast nesposobna i nevjerodostojna, već potvrđuje nastavak politike podjele hrvatskog naroda, pri čemu to može imati samo svrhu - podijeli pa vladaj. Pri tom na sceni i dalje ostaje monitoring OSCE-a, koji je sam sebi ponovno produljio svoj mandat u Hrvatskoj do kraja ove godine, te MMF koji i dalje nesmiljeno nameće svoje neokolonijalističke uvjete i Haaški tribunal za kojeg je slučaj Norac samo kratki preдах prema nastavku konačnog izjednačavanja žrtve i krvnika. Sve to novi je doprinos političkom ludilu u nastavku eksperimenta, koji na ovim prostorima vrše iluminati novog svjetskog poretka, s ciljem ponovnog i sada zvanog globalnog balkanskog združivanja, odnosno stvaranja totalnog kaosa u kojem bi se Hrvatskoj rado nametnuo pravi protektorat.

Damir Borovčak
damir.borovcak1@zg.tel.hr

cijskoj akademiji, od 1993. do 1997. godine u Hrvatskoj je bilo 4445 samoubojstava. Pripadnici MUP-a i HV-a činili čak 17,9 posto što znači da je u tih pet godina najmanje 800 tadašnjih ili bivših pripadnika HV-a i MUP-a počinilo samoubojstvo. Za 1998., 1999. i 2000. brojka je bila između 80 i 100, što bi u odnosu prema drugim brojkama značilo da je rizik za branitelje dvostruko veći. Ako broju od 80 do 100 suicida primijenite na 400.000 branitelja, prosječna je stopa samoubojstva 21,75 posto, što je visoka stopa rizika - objašnjava dr. Herman Vukušić, voditelj Centra za terapiju hrvatskih branitelja KBC-a Rebro u Zagrebu.

No, dodaje, ta brojka nije realna jer samoubojstva ne treba suditi na temelju potvrda o braniteljima, nego imati na umu kako je aktivnih sudionika u ratu bilo 200.000 do 250.000, pa je stopa rizika zacijelo veća.

Glavni razlog sekundarna viktimizacija

Čimbenici rizika u Hrvatskoj nisu istraženi, no prema kliničkom promatranju svojih pacijenata, dr. Vukušić tvrdi kako je prvi razlog samoubojstava branitelja sekundarna viktimizacija u društvu, kad veteran drugi put postaje žrtva, ne priznaje mu se status u društvu i ne priznaju ta prava, pa tek onda socioekonomski status.

- Branitelji Domovinskog rata su diskriminirani! Neki od njih, koji su digli ruku na sebe, a s kojima sam razgovarao, izgubili su smisao borbe za Hrvatsku. Danas neki stručnjaci i političari problem samoubojstava branitelja relativiziraju. Pa kaj, neki bi se od njih ubili i da nije bilo rata, kažu i zabijaju glavu u pijesak umjesto da traže rješenja zašto je tako. kaže dr. Vukušić i dodaje kako 14.000 ratnih vojnih invalida sigurno ne može biti veliki izdatak za državu jer je mirovina oboljelog od PTSP-a samo 1200 kuna!?

Hrvatski branitelji a ne lopovi i simulanti

Iako ne postoji registar oboljelih, 20 ih je posto onih koji su sudjevali u ratnim djelovanjima, što je 30.000 do 40.000 ljudi, a samo je nje-gova klinika od kraja rata imala više od 14.000 intervencija. Tendencija je, objašnjava, da se te ljude isključivo gleda kao lopove i simulante umjesto kao hrvatske branitelje koji su sve dali za državu i oboljeli, pa ako se nade neki simulant treba ga primjereno i kazniti. U svijetu za to već postoje 95-postotne metode provjere, no u Hrvatskoj, nažalost, ne.

- Dok se izjašnjava o oboljelima od PTSP-a, hrvatska javnost ne zna ništa o boli njihovih obitelji. Je li ikad nekoga stavila pred kameru i pitala što proživljava? A "stručnjacima" i političarima koji ne vjeruju kako izgleda PTSP, poželio bih da s jednim od 12.000 oboljelih od PTSP-a provedu samo dva dana kao sa susjedom - veli dr. Vukušić, koji smatra da čak ni liječenje nije jamstvo da si jednoga dana neće oduzeti život.

On je imao trojicu takvih pacijenata. Uz depresiju, koja se najjače povezuje s PTSP-jem, na drugom su mjestu zloupotreba alkohola i droge, odnosno lijekova. Taj problem ne može riješiti samo medicina nego i društvo koje se više trebalo angažirati na problemima te populacije, umjesto da im naplaćuje antidepressive i participaciju. (Večernji list, 21. 2)

Mojim očima (i srcem)...

Zagrepčani i Medvednica

Svaka časna zagrebačka obitelj koja imalo drži do vlastitog stana i stanovanja, ima barem jedan fikus ili njemu srodno četverozično zelenilo. Zagreb ima Sljeme. Kilometar i 33 metra visoku teglu u kojoj najbolje uspijevaju kesteni, bukve, jele i televizijski tornjevi.

Medvednica (s istoimenim najvišim vrhom Sljemenom) Zagrebu je poput stare, dobro poznate, razlistale posude cvijeća u najljepšem i najsunčanijem prozoru dnevne sobe. Sljeme Zagrepčanima znači mnogo više nego što su toga uopće svjesni. To nije tek 760 prostornih kilometara ispunjenih škrljancem, vapnencem i laporom, niti se značenje Medvednice iscrpljuje jednodnevnim planinarskim izletima na njezine vrhove. To je dio Zagreba, posve ravnopravan s Trgom bana Jelačića, Ilicom i Zrinjcem. O pretkosovskom betonu da se i ne govori. Svaki veliki grad ima svoju goru, višu ili nižu, bližu ili dalju, kojom se razbacuje po turističkim vodičima i dugoročnim planovima razvoja rekreacijskih centara. Zagreb je otišao korak dalje - Zagreb je (!) Sljeme.

Ma gdje bili u Zagrebu, bez obzira kojom ulicom prolazili, i u jednokatnoj Dubravi i dvadesetkatnom Sigetu, uvijek možete vidjeti Medvednicu. Kojim god se smjerom približavali gradu, uvijek ćete prvo ugledati odašiljačku iglu na samom sljemeni Sljemena. Jednostavno, u Zagrebu ne možete pobjeći od Sljemena, to je svakodnevna, prirodna pojava s kojom su se Zagrepčani saživjeli - poput golubova, tramvaja, savske magle, plave boje, inflacije... Sljeme je, ustvari, pošten, poštovan i zaslužan građanin grada Zagreba. Jedan od onih koji nas svakog jutro diskretnim naklonom pozdravlja, tih i nenametljiv susjed kojeg prvi put uistinu primijetimo tek kada se zapali i njegova mirogojska svijetla. Tek onda kada ga nema, shvaćamo koliko ga je doista bilo - jutro ostaju bez pozdrava, klinci bez bombona, povratnici s placu bez "ljubim ruke, milostiva". Dvorišna mačka ostaje bez večernjeg tanjurića mlijeka na podrumskom dovratku. Da, Sljeme je baš takva kova.

SVETA ZAŠTITNICA IZLETNIKA AMATERA

Sljeme ima samo jednu manu - strmo je. Ako prvi put idete na najvišu, 1033 nadmorskih metara visoku točku Zagreba, obavezno krenite pješice. Najvjerojatnije ćete već kod Adolfova biti u predinfarktnom stanju, pred Brestovcem maštati ćete o pokretnim stepenicama, na odvoju za Runolist priviđati će vam se duh Abebe Bikile, a kada se u agoniji stropoštate na ciljnu ravinu kod Činovničke livade, nikako nećete vjerovati vodiču koji će vas uvjeravati da ste se upravo popeli najlakšim, Leustekovim putem. Drugi put krenite žičarom prema vrhu. Limene kutije, što su primjerenije tehničkoj muzeju no medvedničkoj strmini, u normalnim okolnostima ni po čemu ne pružaju ugodu izletničkog putovanja. Ali vama, koji još imate muskulfiber od prošlotjedne golgote, klopotava, dotrajala žičara izgledat će poput bešumnog proizvoda gospodina Benza. I shvatit ćete svu mudrost trudbenika koji su prokrsili medvedničku šumu i postavili svetu zaštitnicu svih izletnika amatera - žičaru.

Na Sljeme vodi i cesta. Asfaltna, jednosmjerna, zavojita. Zimi je puna snijega, ujesen je puna klizišta, u proljeće autotrk. To je najbrži i najugodniji put do vrha i okolice, ali i neprimijeren, vulgaran i nečastan. Otići autom na sljemenski izlet je kao loviti tetrijebu u vrijeme parenja, kad gluhi i tupi od proključalog adrenalina sami skaču u lovačku torbu. Za sljemenskog vozača nema ničeg goreg od susreta, negdje pri vrhu, sa uznojenim, usoptalim penjačem, posljednjim preživjelim iz inače mnogobrojne izletničke grupe što je rano tog jutra krenula uzbrdo. Susret neodoljivo podsjeća na gostovanje sindikalnih rukovodilaca u kolektivima čiji radnici imaju više štrajkova u nogama, no novaca u rukama. Nešto je divlje u zraku...

Kada se deseti put pješice popnete na Sljeme, shvatit ćete da je to, ustvari, i jedini pravi put do vrha. I da Sljeme počinje već u "četmaestici", da ga je prepun Okrugljak, da nema tog automobila koji može zamijeniti prašinu Dolja i posljednji gemiš prije ulaska u tunel. Jedna od kompliciranih životnih mudrosti je jednostavnost malih stvari. Što su manje, to im je ljepota veća. A Sljeme je prepuno tih malih, velikih stvari - sir i vrhnje na terasi "Runolista", dže-

povi puni prvih kestena, ledeno pivo u "Puntijarki", ispijeno s nogu, s naprtnjačom na ledima... većernji sljemenski tramvaj što miriše na kukurijek i planinarske veste još vlažne od nenadanog pljusk.

SVE NA SVOJEM MJESTU

Svaki pravi Zagrepčanin bar je jednom bio na Sljemeni. Generacije i generacije učile su na toj najvišoj gričkoj depandansi skijati, sanjkati, planinariti, slaviti nove godine, okretati prvomajske janjce. Mnogi su ovdje učili voziti, mnogi su ovdje usavršili vožnju u četiri oka i dva raznospolna seksualna obilježja. Ima Sljeme svoje planinare, ljubavnike, skijaše, drvosječe, kestenjare. Ima Sljeme i jedan pravi grad - Medvedgrad. Prastare zidine što su arheološkom čarolijom izronile iz svoje lisnate grobnice i opet se uzdižu nadzirajući putove između Save i prvih brežuljaka. Ima Sljeme i svoje novovjeke ruševine, trošne zidove nekadašnje bolnice na Brestovcu iz vremena kad se nije stizalo umrijeti od karcinoma ili infarkta - tuberkuloza je bila brža.

Mlada šuma na Sljemeni, u proljeće

Sljeme ima i svoja drvena pročelja - široka stabla sivih, previsokih bukava na kojima je ispisana krhka povijest sljemenskih izletničkih dana. Imena momaka koji su ovdje zbog djevojaka nabijali žuljeve. I djevojaka koje su ovdje prvi put shvatile kako su hladne noći kraj Adolfova.... Ima Sljeme i svoje planinarske domove, njih desetak. Neke novouređene, u kojima ima svega osim pravog sljemenskog ugodaja, neke dotrajale, u kojima nema ničega osim prave atmosfere. Ima Sljeme i svoja skijašišta, plave, zelene, crvene boje. Strašnu Panjevinu i bezazlenu Činovničku livadu na kojoj je slomljeno više sanjki, no što je bijelo-crvenih markacija od Stubice do Kraljičinog zdenca.

Tko nije bio na Sljemeni ne može ni naslutiti koliko je toga na jednoj, naizgled običnoj, geološkoj formaciji iz vremena paleozoika. Neka obična gora zadovoljila bi se skijalištem i planinarskim domovima. Ali Sljeme ima i svoju crkvu, rudnik, pećinu, bunker, piramidu, stepenište, grob. Gdje? Treba samo dobro upoznati Medvednicu - sve je na svojem mjestu.

Najčešća životinja na Medvednici jest čovjek. Doduše, ime govori da je ovdje nekoć bilo medvjeda, a lovački zapisi da se puvalo i na vukove i na risove. Mesožderska populacija danas se svela na homo sapiensa (najbrojniji je nedjeljom, u lovištima oko Lagvića i Tomislavova doma), a lugari, zalutali planinari i abonirani ljubavni parovi tvrde da se ponekad pojavljuju i sme. Ako malo pobliže razgledate šumu oko Medvedgrada, ugledat ćete i jastraba, upornog i vjernog stanovnika okoliša Kraljičinog zdenca.

Raskomadana volurica i izgažena paprat jedini su tragovi jastraba i srne. Čovječji su mnogo konkretniji - zahrdali štednjak u potoku Bliznec, zgarište Vile Rebar, bogata paleta ambalaže domaćih proizvođača osvježavajućih pića, sanitarni papir i mirisavi razlog njihove upotrebe. Uostalom, ako je Zagreb prijav, zašto bi njegov sljemenski dio bio čist?

AVANTURA BUKOVE ŠUME

Sljeme je Zagreb. I Zagreb je Sljeme. Ponegdje, kao u Tuškancu, gorsko zelenilo spustilo se sve do srca grada, tek koji metar od hućeće llice. Drugdje, kao u Gračanima, beton i crijep uvukli su se duboko u šumu. Gdje počinje Zagreb, a gdje prestaje Sljeme. Zagreb počinje na vrhu televizijskog tornja. A Sljeme prestaje duboko u turopoljskoj ravnici. Ima ga sve dok se vidi iz crnih turopoljskih močvara.

Da naš narod u kriznim vremenima spas traži u šumi, povijesno je argumentirano činjenica. I Zagrepčani se u danima koji se ne mogu podičiti kvalitetom življenja, okreću sigurnosti Sljemena. Posljednjih godina, kad je novčanik i želudac u pitanju, Sljeme se pojavljuje kao ona stara, dobra izletnička tekovina koja za podnošljiv izdatak nudi pravi nedjeljni dodatak. Ako je u Dubrovniku prevruće, na Sljemeni je uvijek podnošljivo hladno: ako je u Kranjskoj Gori premalo snijega za skijanje, na Sljeme i uživati u jednostavnosti, ali ekskluzivnoj činjenici - nema europskog grada veličine Zagreba koji se pokrio takvom zelenom perinom.

Legendarni sljemenski izletnik ima pumperice, koprivama ostrugane dokoljenice i naprtnjaču s izvezenim runolistom, napunjenu limenom kutijom punom pohane pileline i tvrdo kuhanih jaja. U odličnoj je kondiciji (njegovu je načelo "bolše ti je znajan biti, neg vu čmoj zemli gniti"), još boljim godinama i, najčešće, u miru. Posljednji Mohikanci onih dana kad se na Sljeme išlo koliko iz potrebe, toliko i iz poštovanja prema prirodi, polako nestaju, ali ih je još dovoljno da bez teškoća lakim korakom prestižu umorne početnike što u znoj lica svoga otkrivaju tajne Leustekova puta. Novi Sljemenaši vrlo su šarolika družina - od poletnih, zadržanih planinara, do mnogočlane obitelji koju je gospodarica dana otjerala iz udobnosti trosjeda i prijatelja mu regala, u strmu avanturu bukove šume. Ima Sljeme i svoje joggere (da, ima i onih koji trče do vrha), srednoškolske klape, izletnike-početnike koji se ne usuđuju dalje od Kraljičina zdenca, radujući se svakoj markaciji koju usput otkriju na drvetu.

Zagreb bez Sljemena jednostavno ne bi bio Zagreb. Uostalom, nije ni potrebno ići na Sljeme, da bi se u njemu uživalo. Ponekad, dovoljno je gledati kako njegovi nabori mijenjaju boje pod mijenom godišnjih doba, kako se preko njega vuku kišni oblaci, maglu što putuje njegovim obroncima. Sljeme treba promatrati nakon kiše iznutra, kad se sa savske obale svaki list podno Medvednice čini opipljivim, nadohvat ruke. Ili u kasnu večer, kad se oku pričinja da vidi zelena pluća kako se napinju dok zagrebački maestral struji ulicama.

U životu, osim zdravlja, novaca i moralno-političke podobnosti, treba imati i bar malo sreće. Kad se izdizalo i slijegalo tlo u paleozojskoj geološkoj lutriji, Zagreb je izvukao glavnu premiju, Sljeme. Ponekad, ni sam nije svjestan koliko ono vrijedi.

HRVATSKI PLANINAR

Čestitamo prof. Sanader na maloj Aniti (na slici: gđa. Marija Kulić i prof. Silvana Sanader, s lijeva na desno)

Toronto Institute of Spinal Health Dr. J. Željko Srbelj, D.C., D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozlijeđa

- o Boli u ledima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Športske ozlijeđe

- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa ledima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
na dvije adrese:

2522A Keele Street
Toronto, Ontario
416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
Suite 208, Toronto, Ontario
416 - 760 - 7418